

THE SECURITY SERVICE OF UKRAINE

**EVIDENCE OF UKRAINIAN CITIZENS WHO WERE
HELD CAPTIVE BY RUSSIAN TERRORIST GROUPS
ON THE TERRITORY OF OCCUPIED REGIONS OF
DONETSK AND LUHANSK OBLASTS,**

ON

**THE MILITARY AGRESSION OF THE RUSSIAN
FEDERATION AGAINST UKRAINE,
INHUMAN DETENTION CONDITIONS,
PHYSICAL ABUSE AND TORTURE,
MORAL AND PSYCHOLOGICAL HUMILIATION**

The second issue of a collected book is compiled by personnel of the Security Service of Ukraine after interviewing 102 more citizens of Ukraine who were held captive by Russian terrorist groups on the territory of occupied regions of Donetsk and Luhansk Oblasts

07.10.2016

СЛУЖБА БЕЗОПАСНОСТИ УКРАИНЫ

**СВИДЕТЕЛЬСТВА
УКРАИНСКИХ ГРАЖДАН,
КОТОРЫЕ БЫЛИ ЗАЛОЖНИКАМИ
РОССИЙСКИХ ТЕРРОРИСТИЧЕСКИХ ГРУППИРОВОК
НА ТЕРРИТОРИИ ОРДЛО, ОТНОСИТЕЛЬНО**

**ВООРУЖЕННОЙ АГРЕССИИ
РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ ПРОТИВ УКРАИНЫ,
НЕЧЕЛОВЕЧЕСКИХ УСЛОВИЙ СОДЕРЖАНИЯ
ЗАЛОЖНИКОВ,
ФИЗИЧЕСКОГО НАСИЛИЯ И ПЫТОК,
МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГИЧЕСКОГО ИЗДЕВАТЕЛЬСТВА**

**Второй выпуск сборника укомплектован по результатам опроса
сотрудниками Службы безопасности Украины еще
102 украинских граждан, которые были заложниками российских
террористических группировок на территории ОРДЛО**

07.10.2016

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	6
СВІДЧЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДЯН, ЯКІ БУЛИ ЗАРУЧНИКАМИ РОСІЙСЬКИХ ТЕРОРИСТИЧНИХ УГРУПОВАНЬ НА ТЕРИТОРІЇ ОРДЛО, <u>ПРО ЗБРОЙНУ АГРЕСІЮ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ</u>	7
СВІДЧЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДЯН, ЯКІ БУЛИ ЗАРУЧНИКАМИ РОСІЙСЬКИХ ТЕРОРИСТИЧНИХ УГРУПОВАНЬ НА ТЕРИТОРІЇ ОРДЛО, <u>ПРО НЕЛЮДСЬКІ УМОВИ УТРИМАННЯ ЗАРУЧНИКІВ</u>	13
СВІДЧЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДЯН, ЯКІ БУЛИ ЗАРУЧНИКАМИ РОСІЙСЬКИХ ТЕРОРИСТИЧНИХ УГРУПОВАНЬ НА ТЕРИТОРІЇ ОРДЛО, <u>ПРО ФІЗИЧНЕ НАСИЛЛЯ ТА КАТУВАННЯ</u>	23
СВІДЧЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДЯН, ЯКІ БУЛИ ЗАРУЧНИКАМИ РОСІЙСЬКИХ ТЕРОРИСТИЧНИХ УГРУПОВАНЬ НА ТЕРИТОРІЇ ОРДЛО, <u>ПРО МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНЕ ЗНУЩАННЯ</u>	33

CONTENTS

FOREWORD.....	41
<u>EVIDENCE OF UKRAINIAN CITIZENS WHO WERE HELD CAPTIVE BY RUSSIAN TERRORIST GROUPS ON THE TERRITORY OF OCCUPIED REGIONS OF DONETSK AND LUHANSK OBLASTS, ON THE MILITARY AGRESSION OF THE RUSSIAN FEDERATION AGAINST UKRAINE.....</u>	<u>42</u>
<u>EVIDENCE OF UKRAINIAN CITIZENS WHO WERE HELD CAPTIVE BY RUSSIAN TERRORIST GROUPS ON THE TERRITORY OF OCCUPIED REGIONS OF DONETSK AND LUHANSK OBLASTS, ON INHUMAN CONDITIONS OF DETENTION OF THE CAPTIVES.....</u>	<u>48</u>
<u>EVIDENCE OF UKRAINIAN CITIZENS WHO WERE HELD CAPTIVE BY RUSSIAN TERRORIST GROUPS ON THE TERRITORY OF OCCUPIED REGIONS OF DONETSK AND LUHANSK OBLASTS, ON PHYSICAL ABUSE AND TORTURE.....</u>	<u>58</u>
<u>EVIDENCE OF UKRAINIAN CITIZENS WHO WERE HELD CAPTIVE BY RUSSIAN TERRORIST GROUPS ON THE TERRITORY OF OCCUPIED REGIONS OF DONETSK AND LUHANSK OBLASTS, ON MORAL AND PSYCHOLOGICAL HUMILIATION.....</u>	<u>69</u>

СОДЕРЖАНИЕ

ПРЕДИСЛОВИЕ	78
СВИДЕТЕЛЬСТВА УКРАИНСКИХ ГРАЖДАН, КОТОРЫЕ БЫЛИ ЗАЛОЖНИКАМИ РОССИЙСКИХ ТЕРРОРИСТИЧЕСКИХ ГРУППИРОВОК НА ТЕРРИТОРИИ ОРДЛО, <u>ОТНОСИТЕЛЬНО ВООРУЖЕННОЙ АГРЕССИИ</u> <u>РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ ПРОТИВ УКРАИНЫ</u>	79
СВИДЕТЕЛЬСТВА УКРАИНСКИХ ГРАЖДАН, КОТОРЫЕ БЫЛИ ЗАЛОЖНИКАМИ РОССИЙСКИХ ТЕРРОРИСТИЧЕСКИХ ГРУППИРОВОК НА ТЕРРИТОРИИ ОРДЛО, <u>ОТНОСИТЕЛЬНО НЕЧЕЛОВЕЧЕСКИХ</u> <u>УСЛОВИЙ СОДЕРЖАНИЯ ЗАЛОЖНИКОВ</u>	85
СВИДЕТЕЛЬСТВА УКРАИНСКИХ ГРАЖДАН, КОТОРЫЕ БЫЛИ ЗАЛОЖНИКАМИ РОССИЙСКИХ ТЕРРОРИСТИЧЕСКИХ ГРУППИРОВОК НА ТЕРРИТОРИИ ОРДЛО, <u>ОТНОСИТЕЛЬНО ФИЗИЧЕСКОГО НАСИЛИЯ И ПЫТОК</u>	95
СВИДЕТЕЛЬСТВА УКРАИНСКИХ ГРАЖДАН, КОТОРЫЕ БЫЛИ ЗАЛОЖНИКАМИ РОССИЙСКИХ ТЕРРОРИСТИЧЕСКИХ ГРУППИРОВОК НА ТЕРРИТОРИИ ОРДЛО, <u>ОТНОСИТЕЛЬНО</u> <u>МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГИЧЕСКОГО ИЗДЕВАТЕЛЬСТВА</u>	106

ПЕРЕДМОВА

Триває опитування Службою безпеки України українських громадян, які були в полоні терористичних угруповань на території ОРДЛО. У другому випуску зібрано свідчення ще 102 заручників, що пройшли через катівні проросійських терористів як на Донбасі, так і безпосередньо в РФ.

Їхні прості та щирі слова про пережиті тортури та нелюдське знущання викликають паніку не тільки у виконавців, російських військовослужбовців, а й у донбаських прихильників «руського миру».

Кожна сповідь підтверджує, що катування і розстріли українських заручників в ОРДЛО є частиною агресивної політики РФ щодо України. Але час розплати для путінського режиму незворотно близький.

Матеріали, зібрані та оприлюднені СБ України в попередньому збірнику (124 особи), уже передано до міжнародних інституцій із захисту прав людини. Ми вдячні тим українським правозахисникам, які сьогодні активно опікуються правовою допомогою колишнім заручникам.

Проте, враховуючу значну кількість заручників (*3084 осіб, яких уже звільнено; 111 українських громадян, яких продовжують незаконно утримувати на території ОРДЛО, та 499 осіб, що зникли безвісти*), ця робота потребує спільних зусиль держави та громадянського суспільства.

Найближчим часом Служба безпеки України організує круглий стіл за участі колишніх заручників, правозахисників, українських політиків, вітчизняних і міжнародних експертів щодо удосконалення взаємодії з надання правової допомоги в укладанні відповідних позовів до міжнародних судових інстанцій.

Водночас дуже важливо активно поширювати правдиву інформацію про тортури та страти українських заручників безпосередньо серед населення РФ. Сьогодні путінські ЗМІ через зомбування своїх громадян створюють ореол героїзму навколо російських військовослужбовців, які воювали на Донбасі. Однак, їхні матері, рідні та близькі, сусіди й колеги повинні знати, що ці вояки отримують російські державні нагороди винятково за нелюдські катування, тортури і знущання з українців.

Саме тому вже укладений і подальші збірники будуть виходити трьома мовами – українською, англійською та російською. Ми звертаємося до всіх патріотів України забезпечити максимальний репост через соціальні мережі розміщених на сайті СБУ www.ssu.gov.ua документальних і відеоматеріалів про катування українських громадян.

Тільки разом ми прискоримо нашу перемогу над російським агресором.

СВІДЧЕННЯ
УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДЯН, ЯКІ БУЛИ ЗАРУЧНИКАМИ
РОСІЙСЬКИХ ТЕРОРИСТИЧНИХ УГРУПОВАНЬ НА ТЕРИТОРІЇ
ОРДЛО,
ПРО ЗБРОЙНУ АГРЕСІЮ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ
ПРОТИ УКРАЇНИ

Вінницька область

1. Володимир Б. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 12 діб)

«...У полон потрапив під час виходу з м. Іловайськ. Російські війська (Псковська та Костромська дивізії повітряно-десантних військ, Курська танкова бригада) атакували українські військові підрозділи. Був затяжний бій, нашу техніку майже повністю знищили, ми мали значні втрати серед особового складу (до 90%). Узявши в полон українських бійців, російські військові передали їх бойовикам ДНР...».

2. Ігор Н. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 17 діб)

«...У полон потрапив під час бойових дій біля села Дзеркальне Донецької області. Захопили нас військовослужбовці ЗС РФ. Про це я дізнався з розмов із російськими солдатами під час полону. Російські вояки повідомили, що офіційно вони начебто на військових навчаннях у Ростовській області, а насправді воюють в Україні. Крім цього, у цих військових було озброєння, якого немає у ЗС України (наприклад, російські танки)...».

3. Віктор П. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 119 діб)

«...У полон потрапив під час бойових дій поблизу Іловайська. Нас оточили та затримали військовослужбовці збройних сил РФ...».

4. Михайло С. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 12 діб)

«...У полоні нас допитував представник ГУР ГШ ЗС РФ, якого впізнав один з українських полонених (навчалися разом у військовому ВНЗ)...».

5. Михайло Ф. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 11 діб)

«...Серед тих, хто катував та психологічно тиснув на полонених, були представники російських збройних сил (носили російську військову форму та мали помітний російський акцент)...».

6. Олександр Ю. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 24 доби)

«...Тортури та катування полонених здійснювали як бойовики ЛНР, так і військовослужбовці Псковської повітряно-десантної дивізії ЗС РФ, а також представники російської військової розвідки. Особливо жорстокими були російські вояки чеченської національності...».

Кіровоградська область

7. Олександр М. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 4 доби)

«...У полон мене захопили військовослужбовці десантно-повітряних військ ЗС РФ, також "кадирівці" (найманці чеченської національності з-поміж громадян РФ)...».

8. Ярослав П. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 148 діб)

«...Допити та катування полонених проводили представники спецслужб РФ. Я чітко усвідомлював це (російська військова форма та знаки розрізнення, специфічний акцент)...».

Херсонська область

9. Володимир Б. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 34 доби)

«...Проти нас воювали військовослужбовці Псковської та Костромської дивізії повітряно-десантних військ РФ...».

10. Геннадій М. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 125 діб)

«...У полон потрапив під час бойових дій. Наш підрозділ оточили та атакували кадрові підрозділи ЗС РФ – десантники із Пскова. Згодом мене та інших бійців, які залишилися живими в тому бою, передали бойовикам ДНР...».

11. Дмитро П. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 5 діб)

«...У полон потрапив під час бойових дій біля сел. Новогригорівка (позиція "Коп'є"). Полонили нас військовослужбовці РФ...».

12. Антон У. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 4 доби)

«...У полоні допитували співробітники ФСБ РФ, які звинувачували мене в тому, що я "зрадник Батьківщини"...».

Чернівецька область

13. Ярослав Г. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 15 діб)

«...У катуваннях українських полонених брали безпосередню участь громадяни РФ. У перший день полону українських захисників Донецького аеропорту допитували військовослужбовці в російській формі з виразним російським акцентом (потім бойовики повідомили, що ці люди є співробітниками російських спецслужб). Один з бойовиків, на прізвище "Алмаз", який з мене знущався, як я пізніше дізнався, був громадянином РФ з Уралу. Також активну участь у моєму побитті взяв російський журналіст Сергій Жук...».

Запорізька область

14. Віталій Г. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 51 добу)

«...У полон мене та моїх товаришів захопили кадрові військовослужбовці ВС РФ поблизу с. Новоіванівка Амвросіївського району Донецької області. Російські солдати та офіцери не приховували свого походження та цілком усвідомлювали, що воюють на території України...».

Хмельницька область

15. Андрій К. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 125 діб)

«...У полон потрапив під час виходу нашого підрозділу з м. Іловайськ т.зв. "зеленим коридором". Зауважимо, що "зелений коридор" для безпечного відходу українських військ було попередньо узгоджено з російсько-терористичними угрупованнями, але вони зухвало порушили досягнуті домовленості: під час виходу накрили нас масованим артилерійським вогнем, після чого пішли в наступ. Захопив мене та моїх товаришів загін ЗС РФ (як з'ясувалося пізніше в полоні під час розмов з російськими військовослужбовцями, це були десантники з російського м. Псков і танкісти російської військової частини, постійно дислокованої в Московській області). Командував цим загоном офіцер ЗС РФ із позивним "Лис". Наступного дня росіяни передали полонених українських бійців бойовикам ДНР...».

Миколаївська область

16. Володимир Д. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 133 доби)

«...Серед наших охоронців були громадяни РФ (позивні "Морпех" та "Русий"). Вони розповідали, як живуть у Росії, а також про те, що отримують винагороду за участь у бойових діях в Україні в розмірі 15 тисяч російських рублів щомісяця...».

Херсонська область

17. Олександр Б. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 70 діб)

«...Полонених постійно залякували погрозами фізичного катування – відрізати вуха, вставити голки під нігті тощо. Зазначені погрози дуже подобалися військовослужбовцям РФ, які, не ховаючись, носили російську військову форму та розмовляли зі специфічним акцентом. Крім цього, полонених постійно били. Особливо жорстоко катували представники російських спецслужб (ГРУ або ФСБ) з позивними "017" та "Купол". Згадані особи навіть хизувалися своєю безкарністю через російське громадянство...».

Донецька область

18. Віктор Д. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 125 діб)

«...Під час бойових дій біля м. Іловайськ мене та ще 110 військовослужбовців нашого підрозділу взяли в полон військовослужбовці регулярних військ Російської Федерації. Керувала російськими військовими особа, на прізвисько "Лис". Під час бою ми знищили 4 російських танки Т-72, 2 БМП та 1 БРДМ, узяли в полон 9 росіян (десантники та екіпаж одного з підбитих нами танків), які розповіли, що вони є військовослужбовцями ЗС РФ та начебто, за словами їхніх командирів, їхали для навчання в Ростовську область, але фактично були направлені воювати в Україну...».

19. Сергій Л. (волонтер, заручником був 154 доби)

«...У знущаннях із заручників, що були цивільними особами, а також із полонених українських військовослужбовців брали участь громадяни РФ, зокрема бойовик із позивним "Монгол" – мешканець Забайкалля...».

Дніпропетровська область

20. Олег Б. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 15 діб)

«...Розмовляючи з бойовиками НЗФ "Восток, що утримували мене в полоні, я переконався в тому що, вони здебільшого є громадянами РФ (з їхніх зізнань, а також зі специфічних фразеологічних зворотів та акценту)...».

21. Сергій Б. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 125 діб)

«...У полон потрапив під час бойових дій біля м. Іловайськ. Мене та ще приблизно 40 українських військовослужбовців захопили кадрові військові збройних сил Росії. Нас допитували представники спецслужб РФ, до того ж вели відеофіксацію процесу допиту...».

22. Костянтин Д. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 23 доби)

«...Полонили мене під м. Осикове Донецької області, де наш підрозділ потрапив у засідку спецназу ЗС РФ...».

23. Олександр М. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 378 діб)

«...У полон мене захопили та утримували перші три місяці представники російського НЗФ, т.зв. "козаки" – здебільшого громадяни РФ (хизувалися своїми паспортами). До них приїжджали групи російських військових (специфічна російська форма, поведінка та акцент). Козаки розповідали, що командують ними кадрові офіцери ЗС РФ, під час бойових дій вони узгоджують усі свої дії з регулярними військовими підрозділами збройних сил РФ, які надають потрібну підтримку...».

24. Володимир П. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 140 діб)

«...У полоні мене допитували офіцери ЗС Російської Федерації...».

Сумська область

25. Володимир Г. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 20 діб)

«...У полон був захоплений під час відступу нашого підрозділу після масованого артилерійського обстрілу та наступу російських ЗС під м. Амвросіївка...».

26. Руслан З. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 10 діб)

«...Під час відходу з м. Іловайськ заздалегідь узгодженим "зеленим" коридором українські війська потрапили під масований артилерійський вогонь, потім розпочався наступ регулярних російських підрозділів. Після тривалого бою наш підрозділ здійснив спробу прориву з оточення, але частину бійців захопили кадрові російські вояки...».

27. В'ячеслав Т. (військовослужбовець ДПСУ, у полоні перебував 123 доби)

«...У полон мене взяли військовослужбовці ЗС РФ біля сел. Ольгинське Донецької області після оточення російськими десантниками, які висунули ультиматум, що у разі продовження збройного опору наш підрозділ буде знищений...».

Рівненська область

28. Ігор Л. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 4 доби)

«...Узявши в полон, військовослужбовці ЗС РФ мене та інших полонених вивезли в кузові вантажного автомобіля "Урал" (з реєстраційними знаками та військовою атрибутикою ЗС РФ) на територію митного поста в м. Донецьк Ростовської області Росії. Там представники ФСБ РФ допитали кожного полоненого, до того ж у них вже була вся базова інформація про мене та моїх близьких родичів за місцем мого проживання, якої я їм раніше не надавав. Під час допиту через побиття та психологічний тиск співробітники ФСБ пропонували мені набути громадянства РФ або здійснювати негласне співробітництво на користь Росії. Змушували після повернення з полону згуртувати радикально налаштованих громадян Рівненській області та організувати акції непокори уряду України. Слід зазначити, що співробітники ФСБ за допомогою жорстокого побиття змусили підписати мене та інших полонених чисті аркуші паперу, які надалі, на мою думку, можуть бути використані на шкоду Україні...».

29-30. Юрій І. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 31 добу) та Олександр М. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 23 доби)

«...У полоні нас допитував офіцер головного розвідувального управління ЗС РФ (російська уніформа, шеврони з емблемами ЗС РФ та ГРУ, виразний акцент громадян РФ)...».

31. Леонід Р. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 31 добу)

«...У полон мене захопили російські військовослужбовці під час виконання бойового завдання біля Савур-могили" (потрапили в засідку). Росіяни передали нас місцевим терористам т.зв. ДНР. У м. Донецьк мене допитували офіцери

ГРУ ГШ ЗС РФ (російська військова форма, шеврони, на яких зображений кажан на фоні земної кулі та надписами зверху і знизу: "Военная разведка, Россия". Крім цього, вони мали виразний акцент мешканців м. Москва, РФ). Один із цих російських офіцерів під час допиту приставив мені до голови пістолет АПС і заявив, що вб'є мене, якщо я не розповім усю правду про дислокацію українських ЗС. Потім він дістав ніж, піднісши його до мого обличчя, погрожував вирізати мені ліво око...».

32. Олександр С. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 43 доби)

«...У полоні допити українських бійців проводив кадровий офіцер ЗС РФ (можливо, був співробітником російських спецслужб) з позивним "Сова"...».

33. Олександр Т. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 191 добу)

«...У допитах із жорстоким катуванням полонених брали участь військовослужбовці РФ (мали відповідні російські розпізнавальні знаки на військовій формі)...».

СВІДЧЕННЯ

УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДЯН, ЯКІ БУЛИ ЗАРУЧНИКАМИ РОСІЙСЬКИХ ТЕРОРИСТИЧНИХ УГРУПОВАНЬ НА ТЕРИТОРІЇ ОРДЛО, ПРО НЕЛЮДСЬКІ УМОВИ УТРИМАННЯ ЗАРУЧНИКІВ

Вінницька область

1. Володимир Б. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 12 дів)

«...Мене та моїх побратимів утримували в підвалі на базі т.зв. "Донецьких козаків". Під час полону ми були позбавлені будь-яких прав, зокрема й на юридичний захист. У підвалі не було жодних умов для утримання людей: не було місць для сну, прийняття їжі. Навколо – тільки голі стіни та бетонна підлога (разом зі мною у підвалі утримувалося біля 30 полонених)...».

2. Дмитро В. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 6 дів)

«...Мене тримали в колишній кімнаті для зберігання зброї в казармі однієї з військових частин у м. Донецьк. Необхідні санітарні умови для утримання там людей були відсутні, спали на підлозі, там же їли. Годували з розрахунку на добу – 0,5 миски каші на 2-х полонених, 6 літрів води на всіх (зі мною утримувалася ще 31 особа). Медична допомога була мінімальною – "зеленка" або йод для поранених...».

3. Вадим Г. (співробітник МВС, у полоні перебував 80 дів)

«...Утримувався в підвалі колишньої адмінбудівлі Донецької обласної ДАІ. Спали та сиділи на бетонній підлозі. Наші поранені бійці фактично були позбавлені права на лікування, медичної допомоги не надавали...».

4. Дмитро К. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 7 дів)

«...У полоні утримувався в якомусь підвалі в м. Донецьк (привезли та згодом вивезли на обмін з пакетом на голові). Умови полону були вкрай тяжкими, годували 1 раз на добу, у туалет виводили тільки за наявності такого бажання в більшості полонених. Усіх полонених систематично били та психологічно залякували...».

5. Володимир Л. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 129 дів)

«...Умови утримання в полоні були нелюдські, мене та ще 107 осіб тримали в підвалі будівлі колишнього Управління СБУ в м. Донецьк. Навіть елементарних санітарно-гігієнічних умов не було. Поранені та хворі полонені були фактично кинуті напризволяще...».

6. Ігор Н. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 17 дів)

«...Тримали мене та інших полонених у м. Сніжне Донецької області в камерах колишнього райвідділу МВС. Разом зі мною в камері перебувало 7 полонених.

Умов для відпочинку (ліжка, стільці) не було, спали й сиділи на бетонній підлозі. Найбільше страждали наші поранені бійці, які у полоні залишилися без лікування...».

7. Олег О. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 32 доби)

«...Мене тримали в бетонному гаражі. Необхідних умов для проживання або тривалого знаходження там людей не було. Їжі катастрофічно не вистачало, полонені були постійно голодними. З медичного забезпечення видавали лише бинти та "зеленку", жодного лікування поранених або хворих полонених не проводилося. Полонені були позбавлені прав на будь-які засоби гігієни чи білизну...».

8. Віктор П. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 119 діб)

«...Утримувався в підвалі приміщення колишнього Донецького УСБУ, згодом перевезли до тюремної камери колишнього Іловайського залізничного відділу міліції. Українських полонених мордували голодом, постійно били та знущалися з них. Бойовики неодноразово зазначали, що в полоненого тільки один шлях покращити умови утримання – бути розстріляним...».

9. Олександр Ю. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 24 доби)

«...Тримали в підвалі будівлі т.зв. "штабу розвідки ЛНР". З харчів давали лише півбуханки хліба на добу та 1 літр води, медичні працівники до полонених навіть не заходили. Голод, бруд, тортури, психологічне знущання робили полон справжнім пеклом...».

Кіровоградська область

10-11. Микола Н. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 44 доби) та Андрій О. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 124 доби)

«...У полоні утримувалися в приміщенні бомбосховища колишнього управління СБУ в Донецькій області. Харчування було нерегулярним, здебільшого 1 раз на добу (перлова або ячнева каша, шматок хліба), але бойовики спеціально домішували до каші дизельне пальне. На 100 осіб полонених видали десять тарілок та десять ложок. Прогулянок для полонених не організовували, весь час тримали в приміщенні підвалу. Відсутність мінімально необхідної кількості питної води, медичної допомоги, надзвичайна скупченість полонених, а також відсутність елементарних санітарно-гігієнічних умов (на підлозі підвалу, де ми спали, постійно була вода з каналізації)...».

12. Сергій Т. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 52 доби)

«...Бойовики утримували мене та інших полонених у автомобільному гаражі на своїй базі (ресторанно-готельний комплекс "Торнадо", м. Перевальськ Луганської області). Будь-які санітарні умови були відсутні, нас тримали голодними. Періодично били, особливо жорстоко поводитися з бійцями добровольчих батальйонів України. Постійно погрожували розстрілом. Митися полонених не виводили, унаслідок чого полонені страждали від паразитів (воші)...».

Херсонська область

13. Володимир Б. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 34 доби)

«...Поранених бійців тримали окремо від інших полонених, але це були клітки для тварин на вулиці. Їх взагалі не лікували та не надавали потрібної медичної допомоги, їхні страждання були страшними...».

14-16. Олексій К. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 182 доби), Андрій З. та Василь К. (військовослужбовці Національної гвардії України, у полоні перебували 125 діб)

«...Нас утримували в підвальному приміщенні колишнього Донецького УСБУ. Ми були позбавлені права на будь-який правовий захист. Їжі для полонених не вистачало, ми фактично голодували (чашка каші та шматок хліба). Медичну допомогу хворим полоненим не надавали, санітарно-гігієнічні умови для нашого утримання були фактично відсутні, навколо – бруд та суцільна антисанітарія, хоч власними силами ми намагалися якось покращити побутові умови. Бойовики рідко заходили до нашого приміщення через побоювання інфекції...».

17. Василь К. (цивільний, у заручниках перебував 17 діб)

«...Перші 4 доби полону нам взагалі не давали їжу та воду, справляти природні потреби не дозволяли. Згодом почали годувати, але порції було мізерні, полонених фактично морили голодом. Це був жах, я не хочу більше згадувати ті страшні дні...».

18-21. Василь К. та Генадій М. (військовослужбовці Національної гвардії України, у полоні перебували 125 діб), Олександр К. та Руслан К. (військовослужбовці Національної гвардії України, у полоні перебували 70 діб)

«...Харчування полонених було вкрай незадовільним: годували один раз на добу по 100 гр. рідини, схожої на суп (часто це були відходи від їжі бойовиків). У туалет також водили тільки 1 раз на добу, час відвідування 1 хв., поранені українські бійці залишалися без медичної допомоги майже весь час полону, у камері ізолятору площею 5-6 м² (розрахована на 5 осіб) утримувалися понад 30-35 українських полонених...».

22. Олександр Л. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 125 діб)

«...Спочатку разом з іншими полоненими був ув'язнений в ізоляторі тимчасового тримання на території колишнього райвідділу міліції у м. Сніжне, згодом був переведений до автомобільних боксів. Умови були просто жахливі, нас майже не кормили, воду давали тільки за нашими чисельними проханнями, але не завжди. Керували охороною українських полонених військовослужбовці ЗС РФ...».

23. Ігор П. (цивільний, у заручниках перебував 51 добу)

«...Утримувався в підвалі телецентру. У цьому приміщенні були відсутні мінімально необхідні для людини умови для тривалого перебування: спали на підлозі, навколо бруд, у душ жодного разу не виводили, питної води взагалі не було».

24. Денис С. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 28 діб)

«...Санітарні умови утримання були незадовільні: бруд, скупченість полонених, відсутність медичної допомоги, вкрай обмежене харчування. Утримували в якомусь підвалі, який взагалі був не пристосований для перебування там людей. Був свідком, як до полонених приїхали представники якоїсь міжнародної організації. Один з них навіть розмовляв з нами, але бойовики-охоронці заздалегідь попередили, що в разі будь-яких скарг усіх полонених розстріляють. Все це унеможливлювало розповісти правду про тортури та нелюдські умови утримання...».

25. Антон У. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 4 доби)

«...Утримували полонених у підвалі (напевно, це була якась спортшкола). У приміщенні, яке може вмістити максимум 10-12 осіб, перебували 56 полонених українських бійців. Необхідних санітарних умов не було, годували дуже погано, медичну допомогу надавали вибірково на розгляд самих бойовиків. До нас приїжджали представники ОБСЄ (розмовляли російською мовою), але контакт з полоненими відбувався під пильним наглядом бойовиків. На жаль, жодної допомоги ми не дочекалися, умови полону не покращали, хоча вони повинні були зрозуміти, у яких жахливих умовах утримують українських полонених...».

Чернівецька область

26. Ярослав Г. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 15 діб)

«...У полон потрапив під час захисту нового терміналу Донецького аеропорту. Полонених відразу жорстоко побили та відвезли до підвалу (архівна кімната) будівлі колишнього управління СБУ в Донецької області. Умови утримання були вкрай поганими, спали на полицях без матраців та білизни, туалету не було, усі природні потреби справляли в пластикові бутлі (знаходилися поруч)...».

Запорізька область

27-28. Євген Г. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 52 доби) та Віталій Г. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 51 добу)

«...У полоні утримувався в автомобільних боксах на території колишнього міськвідділу міліції в м. Сніжне Донецької області (російські військовослужбовці передали бойовикам ДНР через добу після полону). Усіх полонених залучили до роботи з розбору завалів у місті й розвантаження

боєприпасів, які надходили до терористів з РФ. Працювали як вдень, так і вночі. Тих з нас, хто виявляв найменші ознаки незадоволення, жорстоко били...».

Хмельницька область

29. Андрій К. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 120 діб)

«...У полоні я та мої бойові побратими утримувалися у м. Донецьк у будівлі колишнього управління СБУ. Через два місяці мене та ще 70 полонених вивезли до підвалу в м. Іловайськ. Умови в обох місцях були вкрай погані, місця особистої гігієни відсутні, дуже погане харчування (1 раз на добу, чашка зіпсованої каші), не було місць для відпочинку, спали на підлозі без ліжок та матраців. Я та деякі інші полонені потребували медичної допомоги (були поранені або захворіли від нелюдських умов утримання), але нам її ніхто не надавав, незважаючи на прохання полонених».

30. Едуард К. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 5 діб)

«...У полоні мене утримували в підвалі колишньої Академії внутрішніх військ у м. Донецьк. Ті часи згадую з жахом, умови нашого утримання не відповідали жодним санітарним нормам. Годували 1 раз на добу, але часто бували випадки, коли полонених залишали взагалі без їжі. Спали на бетонній підлозі...».

Миколаївська область

31. Олександр П. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 5 діб)

«...У полоні мене та інших українських бійців утримували в підвалі будівлі на території Луганського зоопарку (неодноразово чули ревіння ведмедя та лева поблизу). Полонених розмістили у двох приміщеннях: у першому площею до 20 м² перебували 35 осіб, в іншому – 50 полонених на 30 м². Спали на підлозі (ліжок та матраців взагалі не було). Полон був суцільною низкою знущань та тортур...».

Херсонська область

32. Олександр Б. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 70 діб)

«...У полоні мене утримували в м. Сніжне на території колишнього міськвідділу міліції. У камері, яка була розрахована на 5 осіб, бойовики ДНР тримали 25 українських полонених. Згодом нас перевели до автомобільного боксу, але і там були відсутні будь-які умови: спали на бетонній підлозі, дах протікав, тому під час дощу часто спали у воді. Полонені були позбавлені навіть елементарних санітарно-гігієнічних умов, у душ (1 раз на місяць) вносили тільки тих, хто примусово працював на шахті "Зоря" (розбір устаткування на металобрухт). Годували двічі на день, але порції (кружка каші та півшматка хліба) не вистачало, полонені голодували, хоча це була т.зв. «посилена порція» для тих з нас, кого залучали на роботи...».

Донецька область

33. Віктор Д. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 119 діб)

«...Мене та інших побратимів відвезли на територію колишнього управління СБУ в Донецькій області. Відразу у всіх полонених забрали військовий одяг, взамін видали якесь лахміття. Підвал був переповнений полоненими, місця вкрай не вистачало, на прогулянки жодного разу не виводили, кваліфікованої медичної допомоги не надавали. Годували кашею, у яку бойовики спеціально додавали скло, дрібні камені...».

34. Олексій Д. (цивільний, у заручниках перебував 33 доби)

«...У полоні мене тримали в м. Горлівка в підвалі колишнього міського відділу МВС, який захопили терористи. Там була повна антисанітарія, природні потреби я був змушений справляти у пластикову пляшку. Незважаючи на моє поранення під час захоплення, кваліфіковану медичну допомогу мені не надавали, перші дні полону бойовики нас навіть не годували...».

35. Володимир В. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 11 діб)

«...Мене викрали терористи ДНР під час одержання поштового відправлення (весна 2014 року), утримували в підвалі якоїсь адміністративної будівлі. Уся моя провина полягала в тому, що я був військовослужбовцем ЗС України та, на думку терористів, міг надати їм інформацію військового характеру. За 11 днів полону годували мене всього 3 рази, у підвалі жодних умов для утримання людей не було (були відсутні ліжка, стільці, столи, туалет)...».

36. Сергій Л. (волонтер, у заручниках перебував 154 доби)

«...Мене затримали невідомі люди з георгіївськими стрічками, які заявили, що я сидітиму в "ямі" до кінця війни. Утримували в підвальному приміщенні колишнього УСБУ в Донецькій області. Умови були жахливі. У камері 4 м² перебувало 10 заручників, потреби справляли в пластикову пляшку. У камері разом зі мною перебували жінки, люди з вогнепальними пораненнями, яким жодної медичної допомоги не надавали. Годували хлібом і водою, їжу видавали через віконце в залізних дверях. Усього в підвалі було близько 9 камер, у яких перебували лише цивільні. Полонених українських бійців утримували окремо. Бойовики ДНР періодично били заручників. Так, унаслідок побиття начальником «Ибушки» (так називали будівлю УСБУ в Донецькій області самі бойовики) з позивним «Шахтер» помер один із заручників...».

37. Сергій П. (цивільний, заручником був 19 діб)

«...Бойовики ДНР тримали мене в різних місцях: у підвалах розважального комплексу "Царская охота" та колишній Донецькій обласній державтоінспекції. Крім цього, вночі вивезли й кинули зв'язаним до шанця поблизу м. Авдіївка, де я пролежав кілька днів. Усі ці місця не були пристосовані та в них не було елементарних санітарних умов для перебування бранців. Харчування не відповідало загальноприйнятим людським нормам – 1 раз на добу якісь недоїдки...».

Дніпропетровська область

38-39. Сергій Б. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 125 діб), Костянтин Д. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 23 доби)

«...Тримали полонених у приміщенні архіву колишньої будівлі Донецького УСБУ. Протягом майже 4-х місяців лікування поранених не проводилося, елементарну медичну допомогу надав наш полонений військовий медик. Тільки в грудні 2014 року на полонених завели медичні картки та зробили формальний медогляд. Годували 2 рази на добу завареною крупою (близько 150 г) та один шматочок хліба. Перший душ я прийняв через три місяці утримання в полоні. В архіві полонені спали на голих металевих 5-ти ярусних стелажах...».

40. Ігор К. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 4 доби)

«...У полон потрапив під час бойових дій під м. Дебальцеве Донецької області. Хоч було оголошено про двостороннє перемир'я, проте терористи не дотримувалися його. Тримали нас в одному із приміщень колишнього дитячого Будинку творчості в м. Луганськ. Усі полонені (43 українських бійці) були зачинені в кімнаті 4 на 6 метрів, з меблів – тільки один письмовий стіл, на якому стояла 20-літрова пластикова пляшка з питною водою. Спали на підлозі, митися нам не дозволяли, умивалися з кухля. Годували так, щоб лише не здохли від голоду. Поранених не лікували. Ми самотужки намагалися хоч якось полегшити їм страждання...».

41. Олександр М. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 378 діб)

«...Перші три місяці мене утримували в якомусь підвалі в "російських козаків", медичну допомогу не надавали, на подвір'я для прогулянок не виводили. Потім перевели до приміщення архіву колишнього УСБУ в Донецькій області, але там умови тримання були ще гірші...».

42. Руслан М. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 9 діб)

«...У полоні, куди я потрапив після декількох важких боїв з підрозділами ЗС РФ біля м. Дебальцеве, нас утримували в адмінбудівлі на території Луганського зоопарку. Жодних необхідних умов для тримання полонених не було (ані туалету, ані ліжок, ані стільців). Годували хлібом і водою, охороняли нас російські найманці з козачого НЗФ, які постійно били полонених українських військовослужбовців...».

43. Володимир М. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 5 діб)

«...Мене тримали у т.зв. "комендатурі ЛНР" у м. Луганськ, полонених (приблизно 100 осіб) поділили на дві групи й посадили в підвальні приміщення (їхній розмір – 6 на 6 метрів). Ніяких умов для утримання людей у підвалі не було. Спали на підлозі по черзі (не вистачало місця), там же ходили в туалет (пластикові пляшки), годували нас через день якимись відходами...».

44-45. Василь М. та Владислав М. (військовослужбовці ЗСУ, у полоні перебували 21 добу)

«...Протягом перших восьми днів тримали поблизу м. Старобешево в "ямі". Майже не годували, природні потреби змушений був справляти там же. Потім перевезли до приміщення колишнього УСБУ в Донецькій області (кімната архіву), але умови утримання там були не набагато кращі...».

46. Олександр П. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 37 днів)

«...Мене утримували в підвалі, елементарних умов для тривалого проживання там людини не було, годувати часто "забували", адже бойовики ДНР зі складу охоронців часто пиячили. Але в такі дні вони завжди "пам'ятали" побити мене...».

47. Сергій С. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 15 днів)

«...Мене та ще 9 полонених тримали в підвалі якогось будинку в м. Донецьк. Незважаючи на тяжке поранення (прострілені в полоні ноги), жодного лікування я не отримував. Навпаки бойовики постійно залякували – обіцяли "добить, чтобы не мучился"...».

48. Віталій Ф. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 120 днів)

«...У полоні перші 1,5 місяця утримували в підвалі якоїсь будівлі в м. Донецьк, потім перевезли в підвал у м. Іловайськ. Спали на ящиках з-під боєприпасів, ковдр не було загалом. Полонених морили голодом, адже годували супом з додаванням дизельного пального та шматком хліба на добу. В Іловайську полонених змусили збирати тіла загиблих військовослужбовців ЗСУ на мінному полі...».

Сумська область

49. Володимир Г. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 20 днів)

«...Тримали в м. Сніжне Донецької області (колишній ізолятор міліції). Разом зі мною там перебувало понад 300 заручників та полонених. Ніякого права на юридичний захист не надавалося, бойовики визначали наш статус як "укропи". Умови утримання були жорстокі: більшість людей тримали надворі, поранені перебували в камерах, але їх не лікували (первинну медичну допомогу надавали полонені українські військові медики). Годували, як рабів, – раз на день порцією каші та шматком хліба. Постійно змушували працювати: розмінування території (викопували міни в районі Савур-могили), облаштування бойових позицій бойовиків (риття шанців, будівництво бліндажів тощо)...».

50. Артем Г. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 32 доби)

«...У полон потрапив під час варварського підриву бойовиками ДНР залишків будівлі нового терміналу Донецького аеропорту, серед українських захисників якого був я. У полоні мене тримали в підвалі колишнього Донецького СБУ.

Спали на бетонній підлозі, годували "щоб не здохли" (декілька ложок каші та шматок хліба), питної води для полонених дуже не вистачало. З наших поранених просто знущалися, бойовики із задоволенням спостерігали за їхніми стражданнями...».

51. Руслан З. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 10 діб)

«...Утримували мене та інших полонених у колишній кімнаті для зберігання зброї на території однієї з військових частин у м. Донецьк. У цьому приміщенні, розмір якого – 4 на 4 метри, тримали до 30 осіб. Полонених змушували розбирати завали будинків, які постраждали від артилерійських обстрілів, збирати боєкомплекти з розбитої військової техніки ЗСУ. Все це робили з великим ризиком для життя без спеціального спорядження (всюди були нерозірвані снаряди та міни)...».

52. Максим К. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 32 доби)

«...У полон потрапив після запеклих боїв у Донецькому аеропорту, коли бойовики НЗФ "Спарта" по-варварськи підірвали залишки нового терміналу. Незважаючи на отримане важке поранення, був ув'язнений у підвалі будівлі колишнього УСБУ в Донецькій області, де потрібну лікарську допомогу мені не надавали. Крім цього, тяжке поранення не зупиняло бойовиків від знущань та психологічного тиску...».

53. Євген М. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 4 доби)

«...У полон потрапив під час захисту від терористів м. Дебальцеве Донецької області. Утримували нас у м. Луганськ у підвалі якоїсь адміністративної будівлі по 50 полонених у кімнаті. Це приміщення не було пристосованим для проживання людей. Спали на підлозі, яка частково була застелена старими матрацами. Харчування здійснювалося 1 раз на добу – декілька сухарів та 1 літр води. Деякі важкопоранені українські бійці через брак лікарської допомоги померли в підвалі...».

54. В'ячеслав Т. (військовослужбовець ДПСУ, у полоні перебував 123 доби)

«...У полоні мене тримали в м. Сніжне Донецької області в підвалі колишнього міського відділу міліції. Я та інші українські військовополонені були позбавлені права на будь-який юридичний захист, а також на належну медичну допомогу пораненим і хворим. Тримали в автомобільних боксах, які не були пристосовані для нашого перебування...».

Рівненська область

55. Ігор Л. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 4 доби)

«...У полоні нас тримали у складському приміщенні митного поста в м. Донецьк Ростовської області РФ. Спали на бетонній підлозі, годували всього двічі за чотири доби залишками їжі від російських солдат...».

56. Петро Є. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 400 діб)

«...Утримували в приміщенні архіву колишнього Управління СБУ в Донецькій області. Харчування важко було назвати їжею, адже в кашу бойовики спеціально додавали дизельне пальне, часто готували з протухлих продуктів. Спали, як птахи, на 5-ти ярусних стелажах без матраців та білизни. Елементарних санітарних умов для задоволення природних людських потреб не було...».

57. Леонід Р. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 31 добу)

«...У полоні мене утримували в підвалі адмінбудівлі колишнього УСБУ в Донецькій області. Там була повна антисанітарія, текла каналізація. Годували 1 раз на добу, здебільшого запареною пшеничною кашею. Їжу видавали на звичайних картонках, без ложок чи виделок. Спали на дерев'яних піддонах, які використовують для перевезення цегли. Бойовики ніякої допомоги пораненим українським бійцям не надавали. Це підручними засобами робив наш український полонений медик Андрій Ю., який урятував життя багатьом бійцям...».

58. Олександр С. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 43 доби)

«...Утримували в полоні в підвалі Луганської митниці. Полонені спали на підлозі, було дуже холодно. Годували нерегулярно, ми голодували. Охоронці зі складу бойовиків ЛНР постійно знущалися та били полонених...».

59. Олександр Т. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 191 добу)

«...У полоні утримували мене в підвалі якоїсь адміністративної будівлі в м. Горлівка Донецької області. Санітарно-гігієнічні умови були жахливими. Бойовики-охоронці не дозволяли полоненим ходити до туалету по декілька днів. Годували їжею, яка за своїм зовнішнім виглядом та запахом була повністю непридатна для споживання. Належної медичної допомоги мені ніхто не надавав, на поранених українських полонених бойовики не звертали ніякої уваги...».

СВІДЧЕННЯ

УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДЯН, ЯКІ БУЛИ ЗАРУЧНИКАМИ РОСІЙСЬКИХ ТЕРОРИСТИЧНИХ УГРУПОВАНЬ НА ТЕРИТОРІЇ ОРДЛО,

ПРО ФІЗИЧНЕ НАСИЛЛЯ ТА КАТУВАННЯ

Вінницька область

1. Володимир Б. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 12 діб)

«...Полонених систематично допитували, при цьому здійснювали фізичний і психологічний тиск, після побиття повертали до підвалу. Постійно погрожували розстрілом, лякали...».

2. Дмитро В. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 6 діб)

«...Полонених катували та били. Мені особисто бойовики НЗФ "Оплот" зламали нижню щелепу (спеціально вдарили прикладом автомата), вибили з суглоба праву ногу в колінному та тазостегновому суглобах, розбили голову з потиличного боку...».

3. Дмитро К. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 7 діб)

«...На допитах полонених жорстоко били. Мені зламали декілька ребер під час побиття металевією арматурою, потім змусили віджиматися від підлоги, незважаючи на те, що я мав тяжке поранення в голову (влучив уламок гранати під час бойових дій за Донецький аеропорт)...».

4. Володимир Л. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 129 діб)

«...Мене та інших полонених регулярно били гумовими кийками, особливо жорстокими були охоронці колишні зеки. Систематично знущалися, залякували та погрожували вбивством...».

5. Ігор Н. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 17 діб)

«...З полонених постійно знущалися, виводили на допит та били, стріляли в нас з травматичної зброї. Мене особисто декілька разів жорстоко катували бойовики ДНР на прізвиська "Кент" та "Крутой". Російські найманці часто перебували під наркотичним впливом, у такі моменти особливо агресивно били полонених...».

6. Віктор П. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 119 діб)

«...Побиття полонених було звичайною справою. До підвалу серед ночі забігали бойовики (близько 10 осіб) та били усіх без винятку. Також під час допиту кожного били ногами, прикладами зброї, гумовими кийками по ногах, по спині та животу...».

7. Олександр П. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 21 добу)

«...Бойовики ДНР мордували голодом полонених...».

8. Михайло С. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 12 днів)

«...До полонених систематично застосовували заходи фізичного тиску (побиття). Катували українських бійців бойовики-охоронці на прізвиська "Ліс", "Майба", "Дорн", "Семёрка", "Сэм" та інші. Окремим полоненим прострілили ноги, також нас примушували з'їсти свої українські військові шеврони...».

9. Михайло Ф. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 11 днів)

«...Тортури застосовували постійно, полонених били та з них знущалися. Крім цього, декілька українських бійців, з якими я разом утримувався, були розстріляні терористами...».

10. Олександр Ю. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 24 доби)

«...Полонених били кожного дня, мені особисто зламали ребра, декілька пальців рук, а також встромили ніж у ногу нижче коліна. Інколи, коли в полонених не залишалось сил працювати (примусово вивозили на роботи – розбирати зруйновані будівлі), бойовики використовували електрошокер...».

Кіровоградська область

11. Олександр Д. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 77 днів)

«...Полонених били руками і ногами, прикладами автоматичної зброї та дерев'яними палицями. Серед бойовиків-садистів був громадянин РФ з характерним позивним "Маньяк"...».

12. Віталій К. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 53 доби)

«...Стосовно полонених бойовики НЗФ постійно застосовували фізичну силу (тортури) та психологічний тиск...».

13. Олександр М. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 4 доби)

«...Катували мене "кадирівці" – російські найманці з Кавказу. Били по голові гранатометом РПГ-25, наносили удари ногами по обличчю та по нирках. Погрожували, що знають, де живуть мої рідні в Україні та можуть їх вбити. Вони також дзвонили на мобільний телефон дружини та погрожували їй. У полонених по-садистському вирізали окремі ділянки шкіри, де були нанесені татуювання з національною українською символікою або патріотичним змістом. Все це знімали на відео та викладали в Ютуб. Коли моя дружина побачила, як знущаються з мене та інших полонених, вона тяжко захворіла...».

14. Микола Н. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 44 доби)

«...Били полонених щоденно, як у підвалі, де тримали, так і під час допитів. Били палицями, при цьому змушували тримати руки піднятими вгору. Унаслідок тортур багато полонених зазнали серйозних травм (зламани руки, ноги, ребра, пробиті голови, навіть переломи хребта – у Дмитра К.). Катували бойовики на прізвиська "Адреналін", "Батон", "Молчун", "Пелікан" та інші...».

<p>15. Андрій О. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 124 доби)</p> <p>«...Полонених постійно катували. Допити, на яких нещадно били, тривали по декілька годин, після яких хлопці по 2-3 тижні лежали на підлозі та не могли ходити. Неодноразово нас виводили на розстріл, який імітували...».</p>
<p>16. Ярослав П. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 148 діб)</p> <p>«...Під час допитів полонених били руками й ногами. Після допиту я особисто пролежав 3 доби з сильним болем голови та грудної клітини. Особливо жорстоко поводитися з полоненими танкістами та артилеристами...».</p>
<p>Херсонська область</p>
<p>17. Володимир Б. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 34 доби)</p> <p>«...Полоненим систематично завдавали тілесних ушкоджень. Постійно психологічно тиснули, намагалися залучити до лав терористів...».</p>
<p>18. Андрій З. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 125 діб)</p> <p>«... Мене неодноразово фізично били та постійно примушували перейти до НЗФ...».</p>
<p>19. Василь К. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 125 діб)</p> <p>«...Фізичний та психологічний тиск був постійним. Під час знущань застосовували стрілецьку зброю, били в груді. Серед катів були громадяни РФ з числа так званих кубанських козаків...».</p>
<p>20. Василь К. (цивільний, у заручниках перебував 17 діб)</p> <p>«...У полоні не можна було навіть слова сказати без ризику для життя. Мене та інших заручників систематично били кийками, трубами, підвішували до стелі за шию, катували електричним струмом. Знущалися з полонених здебільшого терористи з числа громадян РФ...».</p>
<p>21. Олександр Л. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 125 діб)</p> <p>«...Катували полонених під час проведення допитів, робили це жахливо та садистському...».</p>
<p>22. Геннадій М. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 125 діб)</p> <p>«...До полонених систематично застосовували фізичні тортури, а також постійно психологічно тиснули. Особливо жорстоко це робили бойовики в стані алкогольного чи наркотичного сп'яніння. Ми були там як раби...».</p>
<p>23. Ігор П. (цивільний, у заручниках перебував 52 доби)</p> <p>«...Заручників та полонених ставили на коліна, били по голові ногами, стріляли поблизу голови та ніг, плювали в обличчя. Постійно погрожували тортурами та</p>

смертю. Ці катування та психологічне знування здійснювали як бойовики з числа місцевих мешканців Донбасу, так і громадяни РФ з числа найманців терористів...».

24. Тимофій С. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 125 діб)

«...Бойовики ДНР систематично били полонених як під час допитів, так і заради власного задоволення. Так, одного разу мене та мого товариша Руслана К. просто вивели з підвалу та жорстоко побили троє бойовиків, які щойно повернулися з бойових позицій (били автоматами, унаслідок чого мені вибили зуби). Над українськими полоненими часто знущалися т.зв. "донські козаки", які розмовляли з яскраво вираженим російським акцентом. Серед катів можу пригадати бойовиків на прізвиська "Зомбі", "Давид" та "Заєць"...».

25. Денис С. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 28 діб)

«...Полонених систематично били, особисто у мене під час тортур відбили печінку. Особливо жорстоко катували бійців добровольчих батальйонів, їх фактично забивали до смерті...».

26. Антон У. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 4 доби)

«...Під час допитів українських бійців жорстоко били».

Чернівецька область

27. Ярослав Г. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 15 діб)

«...Мене постійно били – металевими трубами, табуретками, зброєю, ногами та руками. Моему товаришу Олександр М. з Львівської області під час тортур, використовуючи праску, обпекли руки, а Артема Г. з м. Суми примушували застрелити іншого військовополоненого (за відмову це зробити бойовики прикладом зброї зламали Артемові руку). Ігоря Б. з м. Київ за те, що він був кулеметником, залізними трубами били до втрати свідомості, а далі терорист на прізвисько "Моторола" витягнув пістолет і вбив Ігоря пострілом у голову...».

Запорізька область

28. Євген Г. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 52 доби)

«...У полон я потрапив після бою з угрупуванням терористів ДНР (несподівано напали на наш блокпост). Мене вивезли на територію фермерського господарства, де кинули в підвал. Бойовики жорстоко били (як там, так і в інших місцях мого утримання: у м. Сніжне та в м. Донецьк), унаслідок чого я отримав травму хребта...».

29. Віталій Г. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 51 добу)

«...Бойовики постійно застосовували до полонених фізичну силу. Крім того, я був свідком, як одного з полонених після того, як побили, прикували

<p>кайданками до згорілого автомобіля й заборонили годувати й давати йому воду. Попередили, що будь-хто з нас, хто дасть йому їжі або води, опиниться на місці цього полоненого. Через 11 днів ця людина померла в страшних муках. Серед бойовиків вирізнялися російські військовослужбовці, які не приховували цього. Так, одним з командирів терористів був російський офіцер на прізвисько "011"...».</p>
<p>Хмельницька область</p>
<p>30. Сергій Б. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 239 діб)</p> <p>«...Упродовж усього часу перебування в полоні мене постійно били – руками, ногами, дерев'яною битою, прикладами автоматів, гумовими кийками, а під час допитів – усім, що потрапляло бойовикам у руки...».</p>
<p>31. Андрій К. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 125 діб)</p> <p>«...З першого дня перебування в полоні мене та інших українських бійців щоденно катували, бойовики заходили в підвал та без слів били нас руками, ногами, прикладами автоматів та дерев'яними кийками. Особливо жорстокі тортури здійснювалися щодо українських добровольців. Під час допитів мене били також представники Збройних сил РФ, які поводили себе зухвало не тільки з українськими полоненими, але й з бойовиками НЗФ ДНР...».</p>
<p>32. Едуард К. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 5 діб)</p> <p>«...У полоні мене систематично били по всіх ділянках тіла як руками та ногами, так і зброєю. Катували не тільки місцеві бойовики, особливо жорстокими були російські найманці з Чечні – так звані "кадирівці". Останні постійно погрожували відрізати нам голови, хапали полонених та приставляли ножі до шиї. Також здійснювали для залякування постріли зі стрілецької зброї біля ніг полонених...».</p>
<p>Миколаївська область</p>
<p>33. Володимир Д. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 133 доби)</p> <p>«...Знущання та побиття тривало весь період полону. Протягом перших двох тижнів били кожного дня, потім – під час допитів або коли охоронці-бойовики сильно напивалися горілки. Унаслідок побоїв я лишився зубів...».</p>
<p>34. Андрій Є. (цивільний, у заручниках перебував 17 діб)</p> <p>«...Під час полону мене тричі виводили на допит до співробітника т. зв. МГБ ДНР на прізвисько "Зомбі". Допит завжди супроводжувало побиття – били ногами, руками, гумовими кийками...».</p>
<p>35. Олександр П. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 5 діб)</p> <p>«...Тортури почалися з перших хвилин полону. Нас відразу жорстоко побили прикладами стрілецької зброї. Крім цього, під час обшуку бойовики знайшли в мене аркуш паперу із записом мобільного телефону знайомого, але терористи</p>

вирішили, що я коректувальник артилерійського вогню. Мене били ногами, зброєю, кийками. Згодом бойовики почали знімати з полонених теплий одяг (бушлати, шапки, взуття). Фактично ми залишилися голими та були змушені пішки йти під охороною до місця збору всіх полонених. Побиття відбувалося майже кожного дня, особливо сильно били під час допитів – на одного полоненого відразу накидалися декілька бойовиків, які били кулаками в обличчя та голову. Під час таких допитів я втрачав свідомість...».

Херсонська область

36. Олександр Б. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 70 днів)

«...Полонених примушували працювати – розбирати завали будівель, розвантажувати російські ешелони з боєприпасами, різати обладнання шахт на металобрухт, здійснювати поховання загиблих бійців українських ЗС. Під час робіт бойовики систематично били полонених "за відсутність ініціативи". Так, я був свідком, як одному з полонених ударом прикладу карабіна СКС в обличчя розтрощили щелепу та вибили зуби. Подібні побиття полонених були нормою...».

Донецька область

37. Віктор Д. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 125 днів)

«...Коли нас привезли в м. Донецьк у підвал, то примушували проходити через прапор України, який бойовики поклали на землю. Тих, хто відмовлявся це робити, били прикладами автоматів по голові, спині. Під час допитів полонених били, примушували стояти на колінах. Постійно залякували розстрілом та нанесенням тяжких тілесних ушкоджень, погрожували ножом. Змушували віджиматися від полу, присідати до втрати свідомості, після чого били гумовим кийком по спині...».

38. Олексій Д. (цивільний, у заручниках перебував 33 доби)

«...Під час затримання бойовики ДНР поранили мене зі стрілецької зброї, але в лікарні терористи не дали змоги лікарям провести необхідну операцію, з відділення реанімації міської лікарні мене відразу відвезли до підвалу. Полонених систематично били, як військових, так і заручників з числа цивільних осіб. Разом зі мною у підвалі тримали ще 15 осіб, їх жорстоко побили за те, що вони начебто розповсюджували проукраїнські листівки. Але на справді ці люди розносили рекламну продукцію в приватні будинки м. Горлівка...».

39. Володимир В. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 11 днів)

«...Били неодноразово залізним кийком по тулубу, руках і ногах (отримав перелом променевої кістки лівої ноги й численні гематоми). Фізичні тортури застосовували не лише до мене, а й до інших військовослужбовців української армії...».

<p>40. Роман Г. (цивільний, у заручниках перебував 6 днів) «...Полонених українських бійців та заручників з числа цивільних осіб постійно били...».</p>
<p>41. Сергій Л. (волонтер, у заручниках перебував 154 доби) «...Мене неодноразово били представники так званої ДНР: розбили голову, ножом проткнули щоку, зламали 5 пальців на двох руках, а також кілька ребер. Через те, що медичну допомогу мені не надали, рана на голові загноїлася, а пальці рук до цього часу повністю не згинаються. Також мене прив'язували до дерев'яного хреста й кидали в озеро, потім витягували подихати повітрям і знову топили. Бойовики ДНР підсаджували до нас «псевдозаручників» зі своїх людей, ми це знали, тому боялися говорити між собою навіть у камері...».</p>
<p>42. Олексій П. (співробітник МВС України, у полоні перебував 2 дні) «...Мене затримали на блокпосту так званої ДНР невідомі особи в масках і військовій формі з автоматами. Бойовики побили й відвезли мене в багажник мого авто в м. Горлівка, де кинули в підвал будівлі колишнього УБОЗ. Допитував Безлер на прізвисько «Бес», пізніше – представники т.зв. "КГБ ДНР". Під час допитів мене жорстоко побили (залишилися гематоми). Як з'ясувалося, уся моя провина була лише в тому, що я був співробітником МВС...».</p>
<p>43. Сергій П. (цивільний, у заручниках перебував 19 діб) «...Після незаконного затримання мене систематично били (прикладками автоматів, руками й ногами), при цьому мої руки були зв'язаними. Били щодня протягом усього періоду, коли я був заручником, зламали три ребра справа. Коли мене перевозили з одного місця незаконного утримання в інше, мене помістили в багажник автомобіля DAEWOO LANOS. Там лежали запасні колеса до машини, тому я фізично не вмщувався. Бойовики били мене прикладами по голові, ногах, у живіт, намагаючись "утрамбувати" мене в багажник. Крім мене, бойовики жорстоко били й інших заручників – Володимира К. та Антона Т....».</p>
<p>Дніпропетровська область</p>
<p>44. Олег Б. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 15 діб) «...У полоні нас періодично били. На моїх очах бойовики розстріляли кількох полонених офіцерів і солдатів Збройних сил України – моїх товаришів по службі: старшого лейтенанта Андрія К., військовослужбовців Романа С., Альберта С., Сергія С. Один з бойовиків під час допиту просто прострелив з автомата мою ліву ногу (стегно)...».</p>
<p>45. Сергій Б. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 125 діб) «...Під час транспортування до м. Донецька після нашого захоплення у полон, на кожному блокпосту т.зв. ДНР до автобусу заходили бойовики та здійснювали масове побиття полонених. Полонених били кожного дня ногами, зброєю, гумовими кийками. Особливо жорстоко поводитися з українськими артилеристами...».</p>

<p>46. Костянтин Д. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 23 доби)</p> <p>«...Тортури відбувалися кожного дня. Бойовики заводили у приміщення двох-трьох полонених, там їх оточували терористи. Бойовики вмикали на комп'ютері відеозаписи зруйнованих міст Донецької області та починали жорстоко бити полонених. По-садистському катували терористи на прізвиська "Рулет" та "Варвар", найбільші тортури відбувалися над українськими артилеристами...».</p>
<p>47. Юрій Л. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 272 доби)</p> <p>«...Перед захопленням у полон я був тяжко поранений (контузія, численні скалкові поранення голови, ніг, рук, тулуба), але незважаючи на це, бойовики систематично жорстоко били мене. Були зламані чотири ребра, у мене був струс головного мозку, зламали ніс...».</p>
<p>48. Олександр М. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 12 діб)</p> <p>«...Били щодня ногами, руками, кийками, зброєю, спеціальним батогом. Побиття здійснювали без причин, заради задоволення бойовиків. На моїх очах російські "козаки" добили поранених українських полонених. Найбільш жорстокими були бойовиків на прізвиська "Боцман", "Міліціонер", "Щука" і "Тесак" – російські найманці, "Музикант", "Давид", "Зайцев". Також я був свідком, як бойовики вирізали на спині українському полоненому Оресту П. нацистську свастику...».</p>
<p>49. Дмитро М. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 120 діб)</p> <p>«...У полоні мене неодноразово жорстоко били бойовики ДНР у масках, нанесли рани на голові, сильно забили ліву руку...».</p>
<p>50. Володимир М. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 5 діб)</p> <p>«...Мене жорстоко били зразу після взяття в полон, били в голову та живіт, сильно пошкодили око, залишилися численні гематоми на тілі...».</p>
<p>51. Василь М. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 21 добу)</p> <p>«...Били щодня, інколи – двічі на добу. Унаслідок побиття в полоні мені вибили зуби, зламали 7 ребер...».</p>
<p>52. Володимир П. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 133 доби)</p> <p>«...У полоні до мене застосовували як заходи фізичного впливу (неодноразове побиття), так і психологічного тиску (загрози вбивством, двічі імітували розстріл)...».</p>
<p>53. Олександр П. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 37 діб)</p> <p>«...Полонених не тільки систематично били, але й катували. Одного разу мене вивели на двір, бойовик на прізвисько "Батя" (найманець з РФ) першим пострілом з автомату імітував мій розстріл (зробив постріл біля вуха в стіну), другим пострілом влучив в мою ліву ногу (перебив стегнову кістку)...».</p>
<p>54. Сергій С. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 15 діб)</p> <p>«...У полон потрапив після нападу проросійських терористів на наш блокпост. Бій тривав приблизно три години, але через численну перевагу та наявність в</p>

бойовиків танків нас захопили у полон. Розлючені через свої втрати бойовики відразу розстріляли 3-х неозброєних українських полонених, мені особисто прострілили ноги – праву гомілку та ліве стегно (стріляла дівчина-бойовик, приблизно 25 років). У полоні кваліфікованого лікування своїх поранень я не отримував, мені лише зашили рани (у подальшому весь полон тримали в підвалі, де рани загноїлися). Після звільнення з полону я тривалий час лікувався, зокрема й за кордоном, але повною мірою функції опорно-рухового апарату не відновив...».

55. Віталій Ф. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 120 діб)

«...Полонених систематично били ногами, зброєю, палицями. Унаслідок тортур мене зламали щелепу, також стріляли в мене з травматичної зброї. Крім цього, нас морили голодом – за час полону я втратив 16 кг ваги».

56. Олександр Ш. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 144 доби)

«...Мене та інших полонених систематично били бейсбольною битою та катували електричним струмом, попередньо зв'язавши руки й ноги...».

Сумська область

57. Володимир Г. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 20 діб)

«...Полонених постійно били. Кожного вечора нас по черзі водили на так звану "екскурсію" – бойовики відпрацьовували на полонених прийоми рукопашного бою (удари в голову, корпус, по ногам). Крім цього, кожний допит супроводжувався побиттям...».

58. Артем Г. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 32 доби)

«...Побиття полонених було задоволенням для бойовиків. Били по черзі кожного в підвалі, потім по одному змушували сісти на стілець, а хтось з бойовиків наносив удар лопатою по спині, унаслідок чого полоненим ламали ребра й вони втрачали свідомість. Після того, як лопата зламалася, нас почали бити металевією трубою, при цьому викрикували: "Ты же киборг, терпи!". Також був свідком, як полонених катували праскою. Крім цього, деякі бойовики спеціально заводили в підвал до полонених своїх подруг, які наносили українським бійцям удари в пах. Одного з полонених забили до смерті за те, що в його кишені знайшли прапорець червоно-чорного кольору. Керувала тортурами особа на прізвисько "Москва"...».

59. В'ячеслав Т. (військовослужбовець ДПСУ, у полоні перебував 123 доби)

«...У полоні до мене та інших полонених неодноразово застосовували заходи фізичного впливу. Били заради власного задоволення бойовиків. Посадистському катували бійців добровольчих батальйонів. Був свідком, як у тортурах брала участь особа, яка називала себе священиком УПЦ МП (прибув разом з найманцями з РФ – "донськими козаками"). Цей "батюшка" особисто ударом хреста розбив голову одному з українських полонених...».

Рівненська область

60. Ігор Л. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 4 доби)

«...Після захоплення нас у полон та вивезення на територію РФ російські військовослужбовці зі складу осіб чеченської національності жорстоко побили мене та інших полонених: били прикладами автоматів по голові та ножами різали по шиї, імітуючи відрізання голови. Унаслідок російських тортур я став інвалідом 2-ої групи. Також під час допитів, коли мої відповіді на запитання не задовольняли співробітника ФСБ РФ, за його вказівкою, у приміщення заходили невідомі особи в чорній формі та балаклавах і по-садистському били...».

61. Петро Є. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 400 днів)

«...Мене систематично били як на допитах, так і заради власної втіхи бойовиків. Унаслідок тортур я отримав закриту черепно-мозкову травму, був зламаний ніс та залишилися чисельні гематоми на тілі...».

62-63. Юрій І. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 31 добу) та Олександр М. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 23 доби)

«...Нас неодноразово катували та били. У полоні були свідками, як бойовики здійснили груповий розстріл українських військовополонених...».

64. Леонід Р. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 31 добу)

«...Під час перебування в полоні нас постійно били гумовими кийками, ногами та кулаками. Били без будь-якої причини, коли їм заманеться, особливо жорстоко били, коли охоронці перебували в стані алкогольного чи наркотичного сп'яніння. Найжорстокішими були бойовики, які щойно повернулися з "окопів". Серед бойовиків-садистів я пам'ятаю начальника зміни охорони на прізвище "Адреналін" та охоронців на прізвища "Бурий", "Скіф", "Варвар", "Рулет", "Дед"...».

65. Олександр С. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 43 доби)

«...Мене та інших полонених били по голові прикладами автоматів, ногами й кулаками. Побиття було постійним. Мені відомо, що одному з українських військовослужбовців відрізали кисть руки за те, що на ній було татуювання Малого гербу України (тризубу)...».

66. Олександр Т. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 191 добу)

«...Під час допиту мої руки та ноги обмотували клейкою стрічкою, потім почалося побиття та катування електричним струмом. Побойки були систематичними, били прикладами автоматів, ногами, гумовими кийками. Особливо жорстокі катування проводили терористи на прізвища "Віртуоз" та "Тайсон" (має татуювання на правій та лівій руках). На спині Ореста П., який також був полоненим, бойовики вирізали нацистську свастику...».

СВІДЧЕННЯ

УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДЯН, ЯКІ БУЛИ ЗАРУЧНИКАМИ РОСІЙСЬКИХ ТЕРОРИСТИЧНИХ УГРУПОВАНЬ НА ТЕРИТОРІЇ ОРДЛО,

ПРО МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНЕ ЗНУЩАННЯ

Вінницька область

1. Дмитро В. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 6 днів)

«...Постійно принижували та залякували. Один з бойовиків (колишній співробітник УСБУ в Донецькій області, на прізвисько "Варяг") особисто тричі виводив мене та інших полонених на розстріл, ставив біля стіни та стріляв з автомата над головою. Унаслідок тортур у полоні я втратив 50% працездатності...».

2. Вадим Г. (співробітник МВС, у полоні перебував 80 днів)

«...Бойовики по черзі били та психологічно тиснули на полонених, погрожуючи...».

3. Дмитро К. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 7 днів)

«...На полонених психологічно тиснули, залякували, змушували перейти на бік терористів...».

4. Михайло К. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 16 днів)

«...Бойовики НЗФ постійно залякували розстрілом, побиттям, тортурам, а також активно використовували проросійську пропаганду: "Скоро прийдемо в Київ, всіх укропов там "замочим"...».

**5-8. Володимир Л. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 129 днів),
Ігор Н. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 17 днів), Олег О.
(військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 32 доби) та Віктор П.
(військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував
119 днів)**

«...З боку терористів на полонених постійно чинився психологічний тиск (принижували гідність, ображали, погрожували вбивством, залякували). Ми знали, що будь-якої миті терористи можуть нас убити просто заради власного задоволення або під впливом наркотичного чи алкогольного сп'яніння...».

9. Олександр П. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 21 добу)

«...Полоненим постійно погрожували та лякали. Бойовики шантажували, що мають усі відомості про близьких та рідних заручників на підконтрольній Україні території: «а наши люди там есть, поэтому достанем вас и там...».

**10. Михайло С. (військовослужбовець Національної гвардії України, у
полоні перебував 12 днів)**

«...На полонених чинили постійний морально-психологічний тиск. Нас залякували, погрожували розстрілом, принижували, називали "фашистами, які

прийшли воювати на чужу землю". Але відчувалося, що погрожували бойовики через страху за власне життя, адже знають: їм обов'язково доведеться відповідати за власні злочини проти людськості...».

11. Михайло Ф. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 11 діб)

«...До мене російські військовослужбовці й бойовики ДНР постійно застосовували фізичне побиття та різноманітні форми психологічного тиску, а саме: залякування, погрози фізичної розправи, приниження честі та гідності людини. Росіяни ненавиділи не тільки українських полонених, але й відверто знущалися з донецьких сепаратистів: «Нам есть куда возвращаться, нас Россия ждёт, а вы-то куда, как крысы, побежите? В России своих алкашей и наркоманов хватает...».

12. Олександр Ю. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 24 доби)

«...Постійно залякували та примушували перейти на бік терористів. Водночас російські військовослужбовці казали, що під час бойових дій із ЗСУ вони втратили багатьох своїх солдат і офіцерів, але ми, українські бійці, на відміну від луганських і донецьких сепаратистів, не ховаємося за чужі спини; «украинские солдаты умеют достойно воевать и достойно умирать...»

Кіровоградська область

13-17. Олександр Д. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 77 діб), Олег К. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 53 доби), Віталій К. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 53 доби), Микола Н. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 44 доби) та Ярослав П. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 148 діб)

«...Був постійний психологічний тиск, залякували, застосовуючи зброю, полонених постійно жорстоко били...».

18. Андрій О. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 124 доби)

«...На полонених постійно психологічно тиснули, погрожували розстрілом. Примушували добровільно йти попереду терористів ДНР на штурм Донецького аеропорту ("живим щитом"), у разі відмови – обіцяли стратити. Скаржилися, що їхні «донецкие» бійці масово відмовляються атакувати аеропорт, тому російські військові за спиною бойовиків встановили «заградительные отряды», які стріляють у спину найбільш боягузливим сепаратистам...».

Херсонська область

19. Євген Г. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 70 діб)

«...Полонених намагалися змусити стати до лав російських терористів. Для цього постійно залякували та погрожували, зокрема й моїй сім'ї. У разі моєї згоди обіцяли плати втричі більше, ніж бойовикам ДНР-ЛНР, адже останні

«умеют только пьянствовать за спинами россиян, и всю грязную работу за идеалы «Новороссии» приходится выполнять чеченам, бурятам и калмыкам...».

20-21. Олексій К. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 182 доби), Василь К. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 125 діб)

«...Нас постійно залякували, принижували людську гідність. Усі тортури і знущання були спрямовані на те, щоб зламати нас, змусити стати такими ж нелюдами, як російські сепаратисти. Бойовики-охоронці дуже побоювалися, що їх направлять на передові позиції для участі в боях зі ЗСУ («там же можуть убити»). Ми знали, що керівники бойовиків обіцяли охоронцям не залучати до бойових дій, якщо замість них до лав терористів стануть полонені. Тому вони всіляко (через побиття та умовляння) намагалися переконати полонених переходити до НЗФ...».

22-25. Віталій К., Руслан К. та Олександр К. (військовослужбовці Національної гвардії України, у полоні перебували 70 діб), Олександр Л. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 125 діб)

«...Полонених постійно залякували, погрожували вбити. Це робили як бойовики-мешканці Донбасу, так і російські найманці. Серед тих, хто катував українських полонених, був громадянин РФ, на ім'я Сергій, мешканець Забайкалля. Водночас терористи дуже боялися, що полонені дізнаються про відомості, які зможуть допомогти ідентифікувати особи бойовиків. Вони знають, що їх все одно будуть судити за катування і розстріли заручників...».

26-27. Геннадій М. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 125 діб) та Андрій Н. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 81 добу)

«...На полонених здійснювали потужний психологічний тиск як місцеві бойовики, так і найманці з РФ (постійні образи, приниження, порушення прав людини). Все це із фізичним побиттям полонених та катуваннями. Так, одному з полонених відрізали частину вуха. Деякі терористи хизувалися, що так вони робили під час війни в Чечні, але водночас було видно, що бойовики дуже бояться російських військовослужбовців чеченської національності...».

28. Дмитро П. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 5 діб)

«...До полонених постійно застосовували психологічний тиск (погрожували фізичними тортурами, залякували розстрілом). З українських бійців знущалися як місцеві бойовики, так і військовослужбовці ЗС РФ та наволоч із т.зв. російських донських козаків».

29-30. Ігор П. (цивільний, у заручниках перебував 51 добу) та Василь К. (цивільний, у заручниках перебував 17 діб)

«...Щодня з нас усіляко знущалися, вимагали, щоб наші рідні збирали викуп за визволення нас із заручників...».

31-32. Тимофій С. та Антон Ц. (військовослужбовці Національної гвардії України, у полоні перебували 125 діб)

«...Постійно знущалися, намагалися морально-психологічним тиском змусити українських бійців зрадити Батьківщині. Бойовики, що поверталися з бойових дій, одразу розпочинали пиячити, після чого били полонених або вели «виховні бесіди», у яких також скаржилися, що Донбас Росії не потрібен, а його мешканці – лише «гарматне м'ясо» для російських ЗС...».

33. Денис С. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 28 діб)

«...Знущалися щодня, намагалися тортурями та морально-психологічним тиском змусити українських бійців перейти на бік ворога до НЗФ ДНР-ЛНР».

34. Антон У. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 4 доби)

«...Постійно чинили морально-психологічний тиск».

Чернівецька область

35. Ярослав Г. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 15 діб)

«...Із полонених постійно знущалися, імітували розстріл. Серед катів були особи з кримінальним минулим, зокрема й ті, що відбували покарання за гвалтування дітей (з таких осіб сформовану одну зі змін бойовиків-охоронців)...».

Запорізька область

36-37. Євген Г. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 52 доби) та Віталій Г. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 51 добу)

«...Полонених постійно залякували, погрожували вбити. Декілька разів виводили на подвір'я, де імітували розстріл...».

Хмельницька область

38. Сергій Б. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 239 діб)

«...Психологічно тиснули, погрожували не тільки мені, але й моїм близьким через соціальні мережі. Постійно залякували вбивством. Бойовики змагалися між собою, хто швидше заб'є полоненого до втрати свідомості або хто з терористів придумає кращу нецензурну лайку щодо нас...».

39. Андрій К. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 120 діб)

«...Щодня з полонених усіляко знущалися, постійно погрожували вбивством, неодноразово виводили на "розстріл" для психологічного тиску. Водночас бойовики між собою обговорювали, що у разі повернення Донбасу в Україну їх буде судити Гаазькій трибунал за тортури й катування, тому потрібно заздалегідь шукати шляхи виїзду в Росію. Скаржилися, що російські прикордонники не дозволяють їм в'їзд до РФ...».

40. Едуард К. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 5 дів)

«...Психологічно тиснули щоденно, били, принижували нецензурними образами...».

Миколаївська область

41. Володимир Д. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 133 доби)

«...Мене та інших полонених щодня залякували смертю, погрозували катуванням, усіляко принижували мою гідність. Часто ці погрози дійсно перетворювалися на жорстоке побиття. Бойовики заявляли, що полонених треба розстріляти, адже після свого звільнення вони обов'язково розкажуть про тортури й катування. Найбільше російських терористів дратувало, що ніхто з українських полонених не перейшов на їхній бік...».

42. Олександр П. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 5 дів)

«...У полоні я був свідком суперечки між бойовиками, чи необхідно нас одразу розстріляти або залишити в живих, допоки за мене не заплатять грошовий викуп...».

Херсонська область

43. Олександр Б. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 70 дів)

«...На полонених постійно тиснули, змушували перейти на бік терористів. Систематично лунали погрози розправи над нашими рідними та близькими. У полоні нас вивозили для збирання і поховання залишків загиблих під час бойових дій українських бійців. Коли ми знаходили тіла вбитих російських терористів (упізнавали за шевронами «Новороссія», т.зв. «георгіївськими» стрічками та іншою атрибутикою), бойовики наказували нам також скидати цих загиблих у загальну яму («им уже все равно, тем более так воняют»)...».

Донецька область

44. Віктор Д. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 119 дів)

«...У полоні нас відвідували російські журналісти, які проводили відеозйомку та задавали провокаційні запитання: "почему вы сюда приехали, зачем вы расстреливаете мирных жителей, почему вы не свергните хунту" та інші, водночас принижували нас та називали тільки "бандеровцы, убийцы, скоты, каратели". Щодня полоненим погрозували вбивством, здійснювали "холості" постріли з автомата або стріляли над головами полонених та заручників...».

45. Олексій Д. (цивільний, заручником був 33 доби)

«...Із заручників та полонених постійно знущалися, погрозували вбити. Надівали на голову мішок, затикали рот, зв'язували руки та виводили на подвір'я, де імітувався розстріл. Полонених і заручників ставили на коліна, залякували зброєю, підходили до нас та погрозували зарізати або витягти око столовою ложкою...».

<p>46. Сергій Л. (волонтер, заручником був 154 доби)</p> <p>«...Заручників постійно залякували, погрожували вбити. Бойовики неодноразово телефонували моїй мамі та пропонували звільнити мене за викуп. Зараз я постійно бачу уві сні пережите жахіття, мені сниться, як мене б'ють...».</p>
<p>Дніпропетровська область</p>
<p>47. Олег Б. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 15 діб)</p> <p>«...Нам постійно погрожували, всіляко ображали, заборонили говорити українською мовою – усе спілкування повинно було бути тільки російською (у разі порушення цієї вимоги били)...».</p>
<p>48. Сергій Б. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 125 діб)</p> <p>«...Полонені були постійним об'єктом знущання бойовиків. Нас усіляко залякували, погрожували розстрілом, принижували. Спеціально виводили на двір (полонених офіцерів ЗСУ), де саджали поруч з неприв'язаною службовою собакою (вівчаркою), яку бойовики спеціально натравлювали на полоненого. Крім цього, змушували співати гімн колишнього СРСР (є відео в Ютубі)...».</p>
<p>49. Костянтин Д. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 23 доби)</p> <p>«...З полонених постійно знущалися, принижували їхню честь і гідність. Також їх роздягали і ставили на коліна, наставляли зброю, водночас знімали відео та фотографували. У бойовиків були цілі альбоми зі світлинами катувань полонених. Вони хизувалися, що катування заручників терористами в Сирії чи Іраці є «детским лепетом» порівняно зі знущаннями російських бойовиків в Україні...».</p>
<p>50. Ігор К. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 4 доби)</p> <p>«...Полонених щодня залякували смертю. Бойовики зі зброєю в руках заходили до нас і погрожували розстріляти всіх. Крім того, бойовики НЗФ "Восток" телефонували на мобільні нашим дружинам та батькам, повідомляючи про наш розстріл...».</p>
<p>51. Юрій Л. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 272 доби)</p> <p>«...У полоні декілька разів імітували мій розстріл, постійно залякували та погрожували стратою. Крім цього, мене та інших полонених час від часу возили в багажнику автомобіля по блокпостах терористів ЛНР (робила це особа, на ім'я Юрій), де бойовики з мене знущалися, били, гасили недопалки...».</p>
<p>52. Олександр М. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 378 діб)</p> <p>«...Постійно залякували стратою, принижували. Погрожували, що обов'язково знайдуть та покарають наших близьких, адже на підконтрольній Україні території в російських терористів "єсть свої люди"».</p>
<p>53. Дмитро М. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 120 діб)</p> <p>«...Постійно залякували та погрожували вбити, принижували гідність...».</p>

54-56. Руслан М. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 9 діб) та Василь М. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 21 добу) та Сергій С. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 15 діб)

«...На полонених постійно психологічно тиснули, залякували, умовляннями та фізичним тиском змушували стати на бік терористів...».

57. Віталій Ф. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 120 діб)

«...Морально-психологічний тиск був постійним. Полоненим погрожували стратою за "напад на ДНР". Крім цього, бойовики вимагали 30.000 гривень за моє визволення з полону».

58. Олександр Ш. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 144 доби)

«...У полоні до мене водночас із тортурами постійно застосовували заходи психологічного впливу – бойовики т.зв. ДНР погрожували вбивством (перезаряджали зброю та цілилися в мене). Одного разу пролунали справжні постріли над моєю головою. Також бойовики за гроші дозволяли деяким місцевим мешканцям катувати українських полонених...».

Сумська область

59-61. Артем Г. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 32 доби), Володимир Г. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 20 діб) та Руслан З. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 10 діб)

«...На полонених постійно тиснули, нас принижували та залякували. У полонених стріляли із травматичної зброї, водночас роблячи постріли з автоматів над головами людей. Також, полоненим віддавали накази вбивати один одного, після відмови це зробити жорстоко били. Крім цього, погрожували бойовими гранатами, розстрілом, спеціально виводили на вулицю, щоб місцеві мешканці кидали в нас каміння та сміття. Знущаючись, полонених змушували спати у власних фекаліях. Найбільший психологічний тиск чинили бойовики з НЗФ "Оплот" та російські найманці з Кавказу. Останніх ненавиділи місцеві бойовики, адже російські кавказці займалися мародерством, викраданням цивільних осіб та гвалтуванням жінок. У розмовах із полоненими бойовики ДНР скаржилися, що ці росіяни завжди залишаються безкарними за командою вищого керівництва ЗС РФ...».

62. Максим К. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 32 доби)

«...Через брак необхідної лікарської допомоги часто в полоні був непритомний. Але це не заважало бойовикам знущатися та психологічно тиснути на мене...».

63. В'ячеслав Т. (військовослужбовець ДПСУ, у полоні перебував 123 доби)

«...3 полонених постійно знущалися, нецензурно лаяли, погрожували розстрілом. Змушували примусово працювати на бойовиків. Я та деякі інші полонені прибирали помешкання терористів із т.зв. підрозділу НЗФ "Спарта". Майже в кожній кімнаті бойовиків на підлозі валялися шприци після

наркотичних ін'єкцій, безліч пляшок від алкоголю. Під час цих робіт полонених били всі бойовики, хто бажав "отримати розвагу". Цей підрозділ сформовано здебільшого з колишніх засуджених за тяжкі злочини (вбивства, гвалтування, викрадання людей тощо)».

Рівненська область

64. Ігор Л. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 4 доби)

«...На полонених постійно тиснули, змушували ставати до лав терористів або погодитися на роботу за високу винагороду інструкторами бойовиків. Також приставляли зброю до скроні полонених, щоб ми надавали потрібні відповіді під час примусового інтерв'ю для журналістів російських ЗМІ ("Россия 24" та "LifeNews"). До того ж під час відеозйомок військовослужбовці ЗС РФ перебували позаду журналістів та контролювали наші відповіді...».

65. Петро Є. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 400 діб)

«...Полонених постійно принижували, залякували розстрілом, змушували виконувати брудні роботи (прибирання туалетів, очищення каналізації тощо); при цьому били за "відсутність ініціативи"...».

66-67. Юрій І. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 31 добу) та Олександр М. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 23 доби)

«...Протягом усього полону до нас вживали заходів психологічного знуцання та приниження людської гідності. Під загрозою страти брали участь у "марші полонених", якій був організований російськими терористами в м. Донецьк 24 серпня 2014 року. Українських полонених, зокрема й важкопоранених, провели вулицями під озброєним конвоєм бойовиків ДНР з вівчарками».

68. Леонід Р. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 31 добу)

«...Побиття полонених щоразу супроводжував психологічний тиск. Нас змушували перейти на бік сепаратистів або працювати на користь російських спецслужб. Найбільш масштабним психологічним катуванням був т. зв. "парад українських військовополонених", що проводили бойовики ДНР 24.08.2014 року в м. Донецьк. Це було знуцання з людської гідності полонених».

69-70. Олександр С. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 43 доби) та Олександр Т. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 191 добу)

«...Полонених усіляко принижували, залякували. До нас зверталися винятково з образами, з яких найбільш "пристойними" були "бандеровець", "фашист", "нацик", "укроп". Примушували стати на бік терористів, морили голодом, усіляко принижували їхню честь і гідність. Заради розваги бойовики виводили полонених на вулицю та пропонували місцевим мешканцям познуцатися з них. Також нас неодноразово вивозили в м. Донецьк, де ми підмітали вулиці, косили траву для "облагородження" міста перед різними святами. Під час цих робіт били, щоб бранці швидше працювали...».

FOREWORD

The Security Service of Ukraine continues to interview Ukrainian citizens who were held captive by Russian terrorist organizations on the territory of occupied regions of Donetsk and Luhansk Oblasts. The evidence given by another 102 hostages, who got over the tortures of pro-Russian terrorists both in Donbass and on the territory of RF itself are presented in the second issue.

Their simple and sincere words about the sufferings, tortures and inhuman humiliations spark panic not only among the performers - Russian servicemen, but also among the supporters of "Russkii mir" in Donbass.

Every testimony confirms the fact that tortures and executions of Ukrainian hostages on the occupied regions of Donetsk and Luhansk Oblasts are the part of Russia's aggressive policy towards Ukraine. But the day of reckoning is coming soon.

The materials collected and made public by the Security service of Ukraine in the previous issue (124 persons) have already been handed over to international human rights institutions. We appreciate the activities of Ukrainian human rights advocates who are now providing legal advice to the former hostages.

But taking into consideration a large number of hostages (*3084 persons who were already freed, 111 Ukrainian citizens who are still illegally kept on the occupied regions of Donetsk and Luhansk Oblasts and 499 missing people*) this demands joint efforts of the state and civil society.

In the nearest future the Security service of Ukraine is hosting a round table with the participation of former hostages, human rights advocates, Ukrainian politicians, Ukrainian and international experts on the facilitation of cooperation in providing legal advice while filing complaints to international courts.

At the same time it is very important to disseminate among the people of Russian Federation the truth about tortures and executions of Ukrainian hostages. Today the media controlled by Putin brainwash their citizens praising Russian servicemen in Donbass as heroes. But their mothers, relatives and friends, neighbours and colleagues should know that these "warriors" got the Russian state awards exceptionally for inhuman tortures and humiliation of the Ukrainians.

That is why this and the next issues will be published in three languages - Ukrainian, English and Russian. We ask all Ukrainian patriots to ensure the greatest possible repost via the social networks of documentary and video materials on torturing of Ukrainian citizens. These materials are to be found at the SS site www.ssu.gov.ua.

Only through the joint efforts we can advance our victory over the Russian aggressor.

**EVIDENCE OF UKRAINIAN CITIZENS WHO WERE HELD CAPTIVE
BY RUSSIAN TERRORIST GROUPS ON THE TERRITORY
OF OCCUPIED REGIONS OF DONETSK AND LUHANSK OBLASTS,
ON THE MILITARY AGRESSION OF THE RUSSIAN FEDERATION
AGAINST UKRAINE**

VINNYTSIA OBLAST

1. Volodymyr B. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 12 days)

“...I was taken captive during our withdrawal from Ilovaysk. Russian Armed forces (Pskov and Kostroma Airborne Divisions, Kursk Armoured Brigade) attacked Ukrainian military units. There was a protracted battle, our combat equipment was almost totally destroyed, and we had major casualties among our personnel (up to 90%). After the Ukrainian soldiers had been captured, the Russian soldiers handed them over to the militants of the DPR...”.

2. Ihor N. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 17 days)

“...I was captured near Dzerkalne village, Donetsk oblast. We were captured by servicemen of the RF Armed forces. I learned about this fact in captivity during talks with Russian soldiers. Russian fighters said that officially they were on military training in Rostov Oblast, but actually they were fighting in Ukraine. What is more, those servicemen had weapons, that were not in the inventory of the Ukrainian Armed forces (for example, Russian tanks)...”.

3. Viktor P. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 119 days)

“...I was taken captive during the warfare near Ilovaysk. We were surrounded and taken prisoners by servicemen of the RF Armed forces...”.

4. Mykhailo S. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 12 days)

“...I was interrogated by a member of the GRU (Main Intelligence Agency of the General Staff of the Armed Forces of the Russian Federation), who was recognized by one of the Ukrainian captives (they had used to study together in a military higher educational establishment)...”.

5. Mykhailo F. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 11 days)

“...Among those, who tortured and exerted psychological pressure upon the captives, there were soldiers of the Russian Armed forces (they were wearing Russian military uniform and had a strong Russian accent)...”.

<p>6. Oleksandr Yu. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 24 days)</p> <p>“...The tortures and beatings were committed by militants of the LPR, the servicemen of Pskov Airborne Division of the Armed Forces of the Russian Federation, as well as by members of the Russian military intelligence. Russian soldiers of Chechen national origin were the most brutal and cruel...”.</p>
KIROVOHRAD OBLAST
<p>7. Oleksandr M. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 4 days)</p> <p>“...I was captured by the RF Airborne forces servicemen together with "Kadyrovtsy" (Russian mercenaries from Chechnya) captured me...”.</p>
<p>8. Yaroslav P. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 148 days)</p> <p>“...Interrogations and tortures of the captives were performed by the representatives of Russian secret services. I realized that clearly (Russian military uniform and insignia, specific accent)...”.</p>
KHERSON OBLAST
<p>9. Volodymyr B. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 34 days)</p> <p>“...We fought against RF Airborne forces servicemen of Pskov and Kostroma Divisions...”.</p>
<p>10. Hennadii M. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 125 days)</p> <p>“...I was captured during the warfare. Our unit was surrounded and attacked by the regular Russian troops – paratroopers from Pskov. Then they handed me and other soldiers over to the DPR militants...”.</p>
<p>11. Dmytro P. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 5 days)</p> <p>“... I was captured during the fights near Novohryhorivka village (position "Kopje"). We were captured by the Russian Armed forces servicemen...”.</p>
<p>12. Anton U. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 4 days)</p> <p>“...While in captivity we were interrogated by the staff officers of Russian Federal security service (FSB). They accused me of being the "betrayers of the nation"...”.</p>
CHERNIVTSI OBLAST
<p>13. Jaroslav H. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 15 days)</p> <p>“...Ukrainian captives were tortured by the RF citizens. During the first day of captivity Ukrainian defenders of Donetsk airport were interrogated by the servicemen in Russian uniform and with obvious Russian accent (later on the militants said that</p>

those people were the Russian secret services officers). One of the militants with call name «Almaz», who tortured me, was the Russian citizen from Ural as I learned later. The Russian journalist Serhii Zhuk also took an active part in beatings...”.

ZAPORIZHZHIA OBLAST

14. Vitalii H. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 51 days)

“...I and my friends were taken captive by RF Armed forces servicemen near Novoivanivka village, Amvrosiivsky district Donetsk region. The Russian soldiers and officers didn't hide their nationality and understood clearly that they were on the territory of Ukraine...”.

KHMELNYTSK OBLAST

15. Andrii K. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 125 days)

“...I was taken captive during the withdrawal of our unit from Ilovaysk via so-called ‘green corridor’. It should be noted that the ‘green corridor’ had been agreed on with Russian terrorist groups for the secure withdrawal of Ukrainian troops, but they insolently broke the reached agreements: they straddled us with concentrated artillery fire, after that they attacked us. I and my friends were taken captive by RF Armed forces unit (as it turned out later in captivity during the conversations with Russian servicemen, they were paratroopers from Pskov and tankmen of Russian Army unit, which is constantly stationed in Moscow region). The commander of that unit was RF Armed forces officer with call name ‘Lys’ (‘Fox’). The next day the Russians handed the captive Ukrainian soldiers over to the DPR militants...”.

MYKOLAYIV OBLAST

16. Volodymyr D. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 133 days)

“...There were RF citizens among our wardens (call names ‘Morpeh’ and ‘Rusyi’). They told us about their living in the RF and also that they received a reward of 15 thousands Russian rubles monthly for their participation in the operations in Ukraine...”.

KHERSON OBLAST

17. Oleksander B. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 70 days)

“...The captives were threatened with tortures – for example to cut off an ear, to put needles under nails, etc. The Russian servicemen liked such threats very much, who wore Russian military uniform openly and talked with specific accent. The captives were constantly beaten. The representatives of Russian secret services (GRU (The Main Intelligence Agency) and FSB (The Federal Security Service) with call names ‘017’ and ‘Kupol’ tortured the captives with exceptional cruelty. The above mentioned persons even boasted with their impunity by virtue of their Russian citizenship...”.

DONETSK OBLAST

18. Viktor D. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 125 days)

“...During the battle action near Ilovaisk city I and 110 servicemen of our unit were captured by militants of the Russian Federation regular forces. It was leaded by the person with the call name “Lys”. During the battle we damaged 4 Russian tanks T-72, 2 infantry combat vehicles and 1 armoured vehicle, captured 9 Russians (paratroopers and the crew of the tank we damaged), who said they were servicemen of the Armed Forces of Russian Federation and according to their commanders, they were going to have drills in Rostov Oblast, but, in fact, they were sent to war in Ukraine...”.

19. Serhii L. (volunteer, was held captive for 154 days)

“...The captives, both civilians and Ukrainian servicemen were tortured by the citizens of the Russian Federation, especially the combatant with the call name “Monhol” – the resident of Zabaikallia...”.

DNIPROPETROVSK OBLAST

20. Oleh B. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 15 days)

“...During the conversation with the combatants of illegal armed group “Vostok” who were holding me in captivity I was convinced that most of them were citizens of the Russian Federation (according to their avowals and also specific phraseological units and the accent)...”.

21. Serhii B. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 125 days)

“...I was captured during the battle action near Ilovaisk city. I and about 40 Ukrainian servicemen were captured by regular militants of the Russian Federation Armed forces. I was interrogated by the representatives of the secret service of Russian Federation; moreover, they were video recording the interrogation process...”.

22. Konstantyn D. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 23 days)

“...I was captured near Osykove town of Donetsk Oblast, where our unit got into an ambush of the task force of the Russian Federation...”.

23. Oleksandr M. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 378 days)

“...I was captured and during the first three months held by the representatives of the illegal armed group, so called “kozaky” – most of them were citizens of the RF (boasted of their passports). They were visited by the groups of Russian servicemen (specific Russian uniform, behavior and accent). Kozaky said that they were leaded by the regular officers of the Armed Forces of RF, during the battle actions all their activities are coordinated by the regular military units of the Armed Forces of RF which support them...”.

24. Volodymyr P. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 378 days)

“...In captivity I was interrogated by the officers of the Armed Forces of RF...”.

SUMY OBLAST

25. Volodymyr H. (the serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 20 days)

“...I was captured during the withdrawal of our unit after the massive shelling and the attack of Russian Army near the town of Amvrosiivka...”.

26. Ruslan Z. (the serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 10 days)

“...During the withdrawal from Ilovaisk via pre-agreed “green corridor” Ukrainian troops came under the massive fire. Then Russian regular army launched an offensive. After the continuous combat our unit attempted to burst open the line but some soldiers were captured by Russian staff officers...”.

27. Vyacheslav T. (the State border service of Ukraine serviceman, was held captive for 123 days)

“...I was taken captive near the village of Olhinske of Donetsk Oblast having been surrounded by Russian paratroopers, who presented the ultimatum that in case of further armed resistance our unit would be killed...”.

RIVNE OBLAST

28. Igor L. (the serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 4 days)

“...The militants of the Russian Armed Forces captured me and other captives and then transported us in the body of a lorry “Ural” (with the registration plate and military insignia of the Russian Armed Forces) to the territory of the Customs Station in the town of Donetsk, Rostov Oblast, Russian Federation. There were representatives of the FSB who interrogated every captive. Moreover, they already had all the basic information about my relatives and me, which I had not given them before. During the interrogation FSB officers, beating and exerting psychological pressure, offered me to become a citizen of the Russian Federation or to work covertly for the benefit of Russia. They also incited us to consolidate the residents of Rivne Oblast who had radical views and to organize civil disobedience actions against the government of Ukraine on return from captivity. It should be noted that the officers of the FSB by means of heavy beating forced me and other captives into signing clean pieces of paper. To my mind, they can be used to the damage of Ukraine...”.

29-30. Yurii I. (the serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 31 days) and Oleksandr M. (the serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 23 days)

“...In captivity we were interrogated by the officer of Main Intelligence Agency (GRU) of the Armed Forces of the Russian Federation (Russian uniform, insignia of the Armed Forces of the Russian Federation and the GRU, the strong Russian accent)...”.

31. Leonid R. (the serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 31 days)

“...I was captured by Russian servicemen during the fulfillment of the combat mission near the Savur-Mohyla (got into an ambush). Russians handed us over to local terrorists from the so called DPR. In Donetsk I was interrogated by the officers from Main Intelligence Agency of the General Staff of the Armed forces of the Russian Federation (Russian military uniform, chevrons with a bat set against the globe with the inscriptions at the top and at the bottom: “Military Intelligence, Russia”. Besides, they had a strong accent, typical for Muscovites). During the interrogation one of the Russian officers, holding an APS pistol to my head, stated that he would kill me in case I didn’t tell him all the truth about the Ukrainian Armed Forces disposition. Then, he took out a knife, and raising it up to my face, he threatened to cut my left eye out...”.

32. Oleksandr S. (the serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 43 days)

“...In captivity Ukrainian soldiers were interrogated by a staff officer of the Armed Forces of the Russian Federation (may be he was a secret services officer) with a call name “Sova...”.

33. Oleksandr T. (the serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 191 days)

“...Servicemen from the Russian Federation (they had Russian insignia on their military uniform) were involved in vicious tortures of the captives...”.

**EVIDENCE OF UKRAINIAN CITIZENS WHO WERE HELD CAPTIVE
BY RUSSIAN TERRORIST GROUPS ON THE TERRITORY
OF OCCUPIED REGIONS OF DONETSK AND LUHANSK OBLASTS,
ON INHUMAN CONDITIONS OF DETENTION OF THE CAPTIVES**

VINNYTSIA OBLAST

1. Volodymyr B. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 12 days)

“...I and my friends were kept in the basement of the so-called "Donetsk Cossacks" base. When in captivity, we were deprived of any rights, including the right for legal representation. There were no conditions for holding people in the vault: no places for sleeping and eating. There were just bare walls around and the concrete floor (there were 30 captives in the basement together with me)...”.

2. Dmytro V. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 6 days)

“...I was held captive in the former weapon storage room in the barracks of a military unit in Donetsk city. There were no necessary sanitary conditions for holding people, we slept on the floor and also ate there. We were given 0.5 plate of porridge for 2 captives, 6 liters of water for all per day (there were 31 captives together with me). Medical aid was minimal – "brilliant green" or iodine for the wounded...”.

3. Vadym H. (officer of Ministry of Internal Affairs Of Ukraine, was held captive for 80 days)

“...We were held in the basement of the former administrative building of the Donetsk regional traffic police. We slept and sat on the concrete floor. Our wounded soldiers were actually deprived of their right for treatment; medical care was not provided...”.

4. Dmytro K. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 7 days)

“...In captivity I was held in some basement in Donetsk city (I was brought and later taken for exchange with the package on the head). The captivity conditions were extremely appalling; I was fed once per day, taken out to the toilet only if most captives also had such a need. All captives were systematically beaten and psychologically intimidated...”.

5. Volodymyr L. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 129 days)

“...The detention conditions were inhuman, I and 107 other people were kept in the basement of the former Donetsk regional Department of the Security Service of Ukraine. There were no even simple sanitary-hygienic conditions. In fact, wounded and sick captives were left for the mercy of fate...”.

6. Igor N. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 17 days)

“...I and other captives were kept in the former detention cell of the Ministry of Internal Affairs in the town Snizhne, Donetsk Oblast. There were 7 captives in the cell together with me. There were no facilities for having a rest (beds, chairs), we were sleeping and sitting on the concrete floor. Our wounded soldiers, who remained in captivity without any treatment, suffered most...”.

7. Oleh O. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 32 days)

“...I was kept in a concrete garage. There were no necessary conditions for people to live there or stay for a long time. There wasn't enough food, the captives were always hungry. As to medical support, we were given only bandages and "brilliant green", no treatment was provided for the wounded or sick captives. The captives were deprived of rights to any personal hygiene items or clothes...”.

8. Viktor P. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 119 days)

“...I was kept in the basement of the former SSU Donetsk Regional Department; later I was moved to a prison cell at the former Ilovaisk railway police office. Ukrainian captives were starved to death, constantly beaten and mocked. Militants have repeatedly stated that there was only one way for a captive to improve conditions of detention – to be shot...”.

9. Oleksandr Yu. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 24 days)

“...I was kept in the basement of the so-called "LPR Intelligence Headquarters". We were given only half a loaf of bread per day and 1 liter of water; health care workers didn't even go over to see the captives. Hunger, filth, tortures and psychological abuse made the captivity a living hell...”.

KIROVOHRAD OBLAST

10-11. Mykola N. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 44 days) and Andrii O. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 124 days)

“...We were kept in captivity in the bomb shelter of the former SSU Regional Department in Donetsk Oblast. Food supply was irregular, usually one time per day (pearl barley porridge and a slice of bread), but militants added diesel fuel to porridge on purpose. They gave ten plates and ten spoons for 100 captives. They didn't arrange any walks for captives, we were continually kept in the cellar. There was lack of drinking water and medical care, excessive overcrowding of captives, as well as lack of sanitary-hygienic conditions (on the basement floor, where we were sleeping, there was always water from the sewer)...”.

12. Serhii T. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 52 days)

“...The militants kept me and the other captives in the garage at their premises (restaurant and hotel complex "Tornado" in the town of Perevalsk, Luhansk Oblast). There were no sanitary conditions, they kept us hungry. From time to time they beat us; they were particularly violent to fighters from Ukrainian volunteer battalions. They constantly threatened us with execution. The captives weren't taken out to have a wash, thus the captives suffered from parasites (lice)...”.

KHERSON OBLAST

13. Volodymyr B. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 34 days)

“...Wounded soldiers were kept separately from other captives, but these were cages for animals in the street. They weren't provided with any medical help and fed at all, their sufferings were terrible...”.

14-16. Oleksii K. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 182 days), Andrii Z. and Vasyl K. (servicemen of the National Guard of Ukraine, were held captive for 125 days)

“...We were held in the basement of the former SSU Donetsk regional department. We were deprived of the right for any legal protection. There wasn't enough food for captives, in fact we starved (a cup of porridge and a piece of bread). They didn't provide us with any medical help, the sanitary-hygienic facilities for our detention were almost absent, around us there was dirt and completely unsanitary conditions, at least on our own we tried to somehow improve our conditions of life. The militants entered our room very seldom because of the fear of being infected...”.

17. Vasyl K. (civilian, was held captive for 17 days)

“...During the first 4 days of captivity we weren't given any food and water at all, we weren't allowed to ease nature. After some time they began feeding us, but the portions were scanty, in fact the captives were made to starve. It was a kind of horror, I don't want to recall that horrible days anymore...”.

18-21. Vasyl K. and Henadii M. (servicemen of the National Guard of Ukraine, were held captive for 125 days), Oleksandr K. and Ruslan K. (servicemen of the National Guard of Ukraine, were held captive for 70 days)

“...The food supply of the captives was absolutely unsatisfactory: we were fed once a day with 100 g of liquid, similar to soup (more often - the scraps of the militants' food). We were brought to the toilet once a day, the time of visit was 1 minute, the wounded Ukrainian soldiers were left without medical help almost during all the time of captivity, in the isolator cell that was 5-6 m² (designed for 5 persons) there were kept more than 30-35 Ukrainian captives...”.

22. Oleksandr L. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 125 days)

“...At first I was imprisoned together with other captives in the detention centre on the territory of the former regional police department in Snizhne, after some time I

was transferred to the automobile boxes. The conditions were absolutely awful, they almost didn't feed us and water was given to us only on our numerous requests, but not always. The Russian Armed Forces servicemen ruled the guarding of Ukrainian captives...".

23. Igor P. (civilian, was held captive for 51 days)

"...I was held captive in the basement of TV centre. There were no even minimal living conditions in this room; we slept on the floor, there was dirt around us, we weren't taken to the shower at all, there wasn't any drinking water".

24. Denis S. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 28 days)

"... There were poor sanitary conditions of our captivity; there was dirt, too many prisoners, lack of medical care and very limited food supply. I was held in a basement, which was not suitable for people at all. I witnessed the situation when the captives were visited by representatives of some international organization. One of them talked to us, but the guarding militants had warned us before that in case of any complaints, all prisoners would be shot. So, we could not tell the truth about torturing and inhuman detention conditions...".

25. Anton U. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 28 days)

"...The captives were held in the basement (probably it was a sports school) in the room, which could accommodate up to 10-12 people; there were 56 Ukrainian soldiers. There were no appropriate sanitary conditions, food supply was awful, medical care was provided too rarely. The representatives of OSCE came to us (they spoke Russian), but the contact with captives was held under vigilant supervision of militants. Unfortunately, we didn't get any help; the conditions of our captivity were not improved, even though they had to understand that Ukrainian captives were held under really terrible conditions...".

CHERNIVTSI OBLAST

26. Yaroslav H. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 15 days)

"...I was captured during the defense of new terminal of Donetsk airport. The captives were beaten severely at once and were taken to the basement (archive room) of the former SSU building in Donetsk region. The conditions of captivity were terrible, we were sleeping on the shelves without mattresses and linen, there was no toilet, we eased ourselves using plastic bottles (located nearby)...".

ZAPORIZHZHIA OBLAST

27-28. Eugene H. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 52 days) Vitalii H. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 51 days)

"...I was captured in prison in car boxes on the territory of the former police office in Snizne in Donetsk oblast (the Russian troops handed us to the militants of DNR a day

after our being taken prisoners). All captives were involved in the work of dismantling the ruins of the city and unloading ammunition which the terrorists got from Russia. We worked both day and night. Those of us who showed the slightest signs of displeasure, were brutally beaten...”

KHMELNYTSKY OBLAST

29. Andrii K. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 120 days)

“...I and my sworn brothers were held captive in Donetsk, in a building of a former SSU Department. In two months I and 70 other captives were taken to the basement in Ilovaysk. In both places the conditions were very bad, there were no places of personal hygiene, vary bad food (once a day a cup of spoilt mush), no places for having a rest, we slept on the floor without beds or mattresses. I and some other captives needed medical assistance (were wounded or fell ill from inhuman conditions), but we were not provided with it despite our requests.”

30. Eduard K.(serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 5 days)

“...I was held captive in the building of the former Academy of Interior Affairs in Donetsk. I remember that times with fear, the conditions weren't up to any sanitary standards. We were fed once a day, but often there were cases when the captives didn't get any food at all. We slept on the concrete floor...”

MYKOLAIV OBLAST

31. Oleksadr P. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 5 days)

“I and other Ukrainian warriors were held captive in the basement on the territory of Luhansk zoo (bear's and lion's roaring were heard repeatedly). The captives were placed in two rooms: in the first one, up to 20 m², there were 35 people, in the other one – 50 captives on 30 m². We slept on the floor (there were no beds or mattresses at all). The imprisonment meant abuse and tortures for us...”

KHERSON OBLAST

32. Olekasndr B.(serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 70 days)

“...I was captured in Snizhne on the territory of a former police station. In the ward, optimized for 5 people, DPR warriors kept 25 Ukrainian captives. Later we were taken to the lock-up garage, but there also were no conditions: we slept on the concrete floor; the ceiling was leaking and that's why during the rain we often slept in the water. Captives were deprived of common sanitary-hygienic conditions. Only those who involuntarily worked in “Zorya” mine (dismantling equipment for scrap metal), had a shower once a month. We were fed twice a day (a cup of porridge and a piece of bread), but the portions were not enough, captives were starving, even though there was so-called big portion for working captives...”

DONETSK OBLAST

33. Victor D. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 119 days)

“...I and my comrades were transported to the former SSU Department in Donetsk Oblast. Our uniform was immediately taken away and some rags were given instead. The basement was overcrowded with captives, there was not enough place, we didn’t go for a walk, were not provided with qualified medical treatment. We ate porridge containing glass and small stones added by militants deliberately...”.

34. Oleksii D. (civilian, was held captive for 33 days)

“...I was captured in Horlivka in the basement of the former department of the Ministry of Internal Affairs which had been seized by the terrorists. There were absolutely unsanitary conditions; I had to ease myself using the plastic bottle. Despite my wound which I received while being captured, I was not provided with qualified medical treatment, during the first days of captivity we didn’t get any food...”.

35. Volodymyr V. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 11 days)

“...I was captured by the DPR terrorists when I was receiving mail (in spring, 2014) and was held in the basement of some administrative building. My only fault was that I was a serviceman of the Armed forces of Ukraine and could provide the terrorists, as they thought, with military information. For 11 days of my being held captive I was given food only 3 times, there were no appropriate living conditions in the basement (no beds, chairs, tables, toilet)...”.

36. Serhii L. (volunteer, was held captive for 154 day)

“...I was captured by unknown people with George ribbons who said that I would stay in the pit till the end of war. I was kept in the the cellar of the former SSU Department in Donetsk Oblast. The conditions there were awful. 10 captives were held in the 4m² room, we had to ease ourselves using plastic bottles. Together with me there were women, people with bullet wounds in the room who didn’t get any medical aid. We received bread and water through the window in the iron door. Overall there were near 9 rooms in the cellar, where only civilians were held. Ukrainian servicemen were held separately. DPR militants periodically beat the captives. Thus, after a captive had been beaten by the the head of “Ibushka” (how the militants themselves call SSU Department in Donetsk Oblast) call-named “Shakhtar”, he died...”.

37. Serhii P. (civilian, was held captive for 19 days)

“...Militants of the DPR kept me in different places: in the basement of “Tsarska ohota” entertainment complex and the former State Traffic Regulation Inspection in Donetsk. Beside this at night I was taken to the entrenchment near Avdiivka and left there tied for several days. All these places were not accommodated and there were no sanitary conditions for the captives. The food supplies didn’t meet generally accepted human standards – just some scraps once a day...”.

DNIPROPETROVSK OBLAST

38-39. Serhii B. (serviceman of the National guard of Ukraine, was held captive for 125 days), Kostiantyn D. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 23 days)

“...The captives were held in the archive building of the former SSU Regional Department in Donetsk Oblast. The medical aid for the wounded wasn't provided during almost 4 months. The basic medical aid was given by our captive military medical man. Only in December 2014 medical files of the captives were set up and some formal medical examination was carried out. We were fed 2 times a day with boiled cereals (about 150 g) and one slice of bread. The first time I had taken a shower was after 3 months of being in captivity. In the archive building the captives slept on bare metal five-storeyed storage shelves...”

40. Ihor K. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 4 days)

“...I was captured during the warfare near the town of Debaltseve, Donetsk Oblast. Though a bilateral truce was declared, terrorists didn't keep to it. We were held in one of the buildings of the former Children's Art Centre in the city of Luhansk. All captives (43 Ukrainian soldiers) were locked in the room of 4 by 6 meters. A desk was the only piece of furniture, where a 20-litre bottle with drinking water stood. We slept on the floor; we were not allowed to wash ourselves, and we washed our faces pouring water from a pitcher. We were fed just so as not to let us die of hunger. The wounded were not treated. We ourselves tried to ease their suffering...”

41. Oleksandr M. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 378 days)

“...During first three months I was held captive in some basement which belonged to “Russian Cossacks”; the medical aid wasn't given and they didn't let us go for a walk in the yard. Then I was brought to the archive building of the former SSU Regional Department in Donetsk Oblast, but the confinement conditions there were even worse...”

42. Ruslan M. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 9 days)

“...In captivity, where I got after several severe battles with units of the Russian Federation Armed forces near the town of Debaltseve, we were held in an administration building of Luhansk zoo. There were no basic confinement conditions (neither water-closet, nor beds, nor chairs). We were given only bread and water, and we were guarded by Russian contract fighters from a Cossack illegal armed group, who always beat the captive Ukrainian servicemen...”

43. Volodymyr M. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 5 days)

“...I was held in the so-called “commandant's office of the LPR” in the city of Luhansk. The captives (about 100 persons) were divided into two groups and kept in basements (their size was 6 by 6 meters). There were no proper confinement

conditions in the basement. We slept on the floor in turns (there was lack of space), we eased ourselves into plastic bottles; we were given food once in two days – it was some kind of waste products...”.

44-45. Vasyl M. and Vladyslav M. (servicemen of the Armed forces of Ukraine, were held captive for 21 days)

“...During the first eight days we were kept near the town of Starobeshevo in a "hole". We were given almost no food, we have to ease ourselves there. After that we were transported to the building of the former regional Department of the SSU in Donetsk Oblast (the archives room), but the conditions of the captivity there were not better...”.

46. Oleksandr P. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 37 days)

“...I was kept in the basement, there were no basic conditions for a long-term stay of people and they often forgot to feed us, as the wardens who were DPR militants usually drank heavily. But on such days they didn't forget to beat me...”.

47. Serhii S. (serviceman of the Armed Forces of Ukraine, was held captive for 15 days)

“...I and nine other captives were kept in the basement of some building in Donetsk. Despite being seriously wounded (my legs were shot through while in captivity), I didn't get any medical treatment. Instead, I was constantly intimidated – they threatened to "finish me off, for me not to suffer"...”.

48. Vitalii F. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 120 days)

“...For the first month and a half I was kept in the basement of some building in the city of Donetsk; after that I was transported to the town of Ilovaysk. We slept in the boxes used for keeping weapons, there were no blankets. The captives were famished, as they were had to eat the soup with added diesel fuel and one slice of bread per day. In Ilovaysk the captives were forced to collect bodies of servicemen of the Armed forces of Ukraine who were killed on the minefield...”.

SUMY OBLAST

49. Volodymyr H. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 20 days)

“...I was kept in the town of Snizhne, Donetsk Oblast, (the former police isolation ward). Along with me there were 300 hostages and captives. No legal defense was provided; militants defined us as "ukropy". The captivity conditions were terrible: most people were kept outdoors, the wounded were held in prison cells, but they didn't get any medical treatment (the first medical aid was provided by the captured Ukrainian military doctors). We were fed like slaves – one meal per day, which consisted of a plate of porridge and a slice of bread. We were constantly forced to work: mine clearance (removal of mines near the Savur-mogyla region), preparation of battle positions for militants (digging of entrenchments, building of blindages etc.)...”.

50. Artem H. (serviceman of the Armed Forces of Ukraine, was held captive for 32 days)

“...I was taken captive during the barbarian explosion of the remnants of the new terminal of Donetsk airport by DPR militants, I was among its defenders. I was held in captivity in the basement of the former SSU Department in Donetsk city. We slept on a concrete floor, were fed just not to "die of hunger" (several spoonfuls of porridge and a slice of bread), the captives didn't have enough drinking water. They maltreated our injured; militants used to watch their sufferings with pleasure...”

51. Ruslan Z. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 10 days)

“...I and other captives were kept in former arms room on the territory of one of the military bases in Donetsk city. In this room, which was 4 by 4 meters, 30 people were kept. The captives were forced to dismantle the debris of the buildings, ruined during the shellings, pick up the ammunition equipment from the crushed military vehicles of the Armed Forces of Ukraine. We did it at great risks of our own lives without special equipment (there were unexploded ordnance everywhere)...”

52. Maksym K. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 32 days)

“...I was taken captive after the fierce battle in Donetsk airport, when illegal military division "Sparta" savagely exploded the remnants of the new terminal. Despite serious wound, I was imprisoned in the basement of the former SSU Department in Donetsk city, where I was not provided with any medical aid. Besides, my serious wound didn't stop militants from abusing me and exerting psychological pressure upon me...”

53. Yevhen M. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 4 days)

“...I was captured during the defense operation in Debaltseve city of Donetsk Oblast. We were kept in Luhansk city in the basement of some administrative building, 50 people in a room. This building was not suitable for living. We slept on the floor, which was partly covered with old mattresses. They fed us with only one meal per day – some crackers and one liter of water. Some seriously wounded Ukrainian servicemen died as they had received no medical aid”.

54. Vyacheslav T. (serviceman of the State border service of Ukraine serviceman, was held captive for 123 days)

“...I was held captive in Snizhne Donetsk oblast in the basement of the former city police department. I and other captives were deprived of the right for legal protection and the right for proper medical aid for the wounded and ill persons. We were kept in lock-up garages which were not fit for our stay there”.

RIVNE OBLAST

55. Ihor L. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 4 days)

“...We were held captive in a warehouse of the Customs Station in the town of Donetsk, Rostov Oblast, Russian Federation. We slept on a concrete floor; we were fed on the remnants of the Russian soldiers' food only twice during four days...”.

56. Petro Ye. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 400 days)

“...They kept us in the building of the former SSU Regional Department in Donetsk Oblast. What we ate was difficult to be called food, as militants added diesel fuel in our porridge; the food was often cooked from rotten foodstuff. We slept like birds – on five-storeyed storage shelves without mattresses and bedclothing. Proper sanitary conditions for easing ourselves were lacking...”.

57. Leonid R. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 31 days)

“...I was held captive in the basement of the former SSU Regional Department in Donetsk Oblast. It was in unsanitary condition, the drain system was leaking. We were fed once a day; it was mainly stewed wheat porridge. The food was given on pieces of carton, without any spoons or forks. We slept on wooden pallets used for transporting bricks. Militants didn't give any medical aid to the wounded Ukrainian soldiers. Our captive medical man, who saved many lives of our soldiers, did this using materials at hand...”.

58. Oleksandr S. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 43 days)

“...We were held captive in the basement of Luhansk Customs Service. The captives slept on the floor, it was very cold. We were fed occasionally, we starved. Wardens from among militants continually battered and tortured the captives...”.

59. Oleksandr T. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 191 days)

“...I was held captive in the basement of some administration building in the town of Horlivka, Donetsk Oblast. Sanitary conditions were awful. Wardens-militants didn't allow the captives to go to the toilet for days at a time. We were given the food which looked and smelled bad, it was unfit for human consumption. I wasn't given proper medical aid, the militants didn't pay any attention to the wounded Ukrainian soldiers...”.

**EVIDENCE OF UKRAINIAN CITIZENS WHO WERE HELD CAPTIVE
BY RUSSIAN TERRORIST GROUPS ON THE TERRITORY
OF OCCUPIED REGIONS OF DONETSK AND LUHANSK OBLASTS,
ON PHYSICAL ABUSE AND TORTURE**

VINNYTSIA OBLAST

1. Volodymyr B. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 12 days)

“...The captives were regularly interrogated, using physical and psychological pressure, after the torture and beatings they were taken back to the cellar. They were constantly threatened by execution...”.

2. Dmytro V. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 6 days)

“...The captives were tortured and beaten. The militants of the illegal armed group “Oplot” had broken my lower jaw (they hit me with a gun butt on purpose), they had also hit me in my right leg and put it out of the knee and hip joints, and then they had broken the back of my head...”.

3. Dmytro K. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 7 days)

“...The captives were beaten cruelly during the interrogations. I had several ribs broken while they were beating me with a piece of metal fitting, then I was made to push-up in spite of the fact that I was seriously injured in my head (the frag of the grenade hit my head during the combat operation in Donetsk Airport)...”.

4. Volodymyr L. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 129 days)

“...I and other captives were regularly beaten with rubber truncheons; ex-convicts (“zeks”) were the cruelest guards. They were constantly humiliating us, intimidating and threatening with execution...”.

5. Ihor N. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 17 days)

“...The captives were tortured all the time, they were taken to interrogations and beaten; we were shot at from the traumatic weapon. I personally was cruelly tortured by the so-called DPR militants whose call-names were “Kent” and “Krutoi”. Russian mercenaries were often under the effect of drugs, in this state they were beating the captives much more aggressively...”.

6. Viktor P. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 119 days)

“...Beating of the captives was a usual matter. The militants would run into the cellar at night (about 10 people) and beat everyone without exception. Also, during the interrogations all the captives were kicked, beaten on their legs, on the back and on the stomach with gun butts, rubber truncheons...”.

7. Oleksandr P. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 21 days)

“...The militants of the so-called DPR were starving the captives to death...”.

8. Myhailo S. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 12 days)

“...They regularly exerted physical pressure (beating) on the captives. Militants whose call-names were “Lis”, “Mayba”, “Dorn”, “Semyorka”, “Sem” and others were torturing the Ukrainian soldiers. Some captives had their legs shot, besides we were made to eat our Ukrainian insignias...”.

9. Mykhailo F. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 11 days)

“...They constantly used tortures; the captives were beaten and treated cruelly. Besides, several Ukrainian soldiers, with whom I was kept together, were shot by terrorist...”.

10. Oleksandr Yu. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 24 days)

“...The captives were beaten every day; I had my ribs and several fingers broken, they also stuck the knife into my leg under the knee. Sometimes when the captives were exhausted and couldn’t work (we were forcibly sent to work – to dismantle destroyed buildings), militants used electric shockers...”.

KIROVOHRAD OBLAST

11. Oleksandr D. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 77 days)

“...The captives were punched, kicked, beaten with automatic machine gun-butts and truncheons. Among militants-sadists there was a Russian citizen with the true to type call name «Maniak»...”.

12. Vitalii K. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 53 days)

“...Militants from illegal armed groups regularly exerted tortures and psychological pressure on the captives...”.

13. Oleksandr M. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 4 days)

“...I was tortured by «Kadyrovtsy» – Russian mercenaries from the Caucasus region. They beat me with a grenade launcher RPG-25 on the head, kicked me on the face and kidneys. They claimed that they knew where my relatives lived in Ukraine, and threatened to kill them. They also called on my wife’s mobile phone and intimidated her. They sadistically cut out parts of the captives’ skin where they had tattoos with national Ukrainian or patriotic symbols. All those things were filmed and uploaded on Youtube. When my wife saw how they tortured me and other captives, she fell seriously ill...”.

14. Mykola N. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 44 days)

“...The captives were beaten every day both in the basement, where they were kept, and during interrogations. They beat us with clubs and made us raise our hands while they were beating. Because of the tortures many captives got serious injuries (broken arms, legs, ribs, heads, and even spinal fractures – Dmytro K.). The militants with call names «Adrenalin», «Baton», «Molchun», «Pelikan» and others tortured us...”

15. Andrii O. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 124 days)

“...The captives were regularly tortured. The interrogations with merciless beatings lasted for several hours; after that our soldiers lay on the floor for 2-3 weeks and couldn't walk. We were taken out for mock executions many times...”

16. Yaroslav P. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 148 days)

“...During interrogations captives were punched and kicked. After I was interrogated, I lay for 3 days with severe headache and pain in my chest. Tankmen and gunmen were treated especially cruelly...”

KHERSON OBLAST

17. Volodymyr B. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 34 days)

“...The captives were hurt regularly. They were constantly putting pressure on us, trying to recruit us...”

18. Andrii Z. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 125 days)

“...I was beaten repeatedly and constantly forced to join illegal armed groups...”

19. Vasyl K. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 125 days)

“...Physical and psychological pressure was permanent. They used firearms for tortures, beat us into the chest. Some of the torturers were Russian Federation citizens from among the so-called “Kuban Cossacks”...”

20. Vasyl K. (civilian, was held captive for 17 days)

“...We couldn't say a word without risking our lives. I and other captives were regularly beaten with truncheons, tubes, hung to the wall on the neck, tortured with electric current. The captives were victimized mainly by terrorists from among the Russian Federation citizens...”

21. Oleksandr L. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 125 days)

“...During interrogations they tortured the captives in a horrible, sadistic manner...”

22. Genadii M. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 125 days)

“...The captives sustained physical tortures regularly; we were under constant psychological pressure. The militants under the influence of alcohol and drugs were especially cruel. We were like slaves there...”

23. Igor P. (civilian, was held captive for 52 days)

“...The hostages and captives were made to stand on their knees, were kicked into the head, shot near the head and legs. They spat in the face. They constantly threatened to use tortures and to kill us. Such tortures and psychological humiliation were performed by militants from among Donbass locals and Russian mercenaries of terrorists...”.

24. Tymofii S. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 125 days)

“...The DPR militants regularly beat captives during the interrogations and for personal pleasure. Once, I and my comrade Ruslan K. were taken from the basement and cruelly beaten by three militants, who had recently returned from combat site (as I was beaten with a machine gun, I had my tooth knocked out). Ukrainian captives were usually victimized by the so-called “Don Cossacks”, who spoke with the clear Russian accent. I can remember the call names of the torturers – “Zombi”, ‘David’ and “Zaiets”...”.

25. Denys S. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 28 days)

“...The captives were beaten regularly, my liver sustained serious injury as a result of tortures. They tortured the soldiers from volunteer battalion with exceptional cruelty and beat them almost to death...”.

26. Anton U. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 4 days)

“...During interrogations Ukrainian fighters were beaten cruelly”.

CHERNIVTSI OBLAST

27. Yaroslav H. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 15 days)

“...I was regularly beaten – with metal pipes, stools, weapons, legs and arms. My comrade Oleksandr M. from Lviv Oblast during the tortures had his arms burnt with an iron, and Artem H. from Sumy was forced to shoot the other captive (for his refusal to do so the militants broke Artem’s hand with the weapon butt). Ihor B. from Kyiv was beaten because he was a machine-gunner; they beat him with metal pipes until he fainted, and after that the terrorist with a call name “Motorola” pulled out his gun and killed Ihor by a headshot...”.

ZAPORIZHZHIA OBLAST

28. Yevhen H. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 52 days)

“...I was captured after the battle with the DPR terrorist group (our checkpoint was attacked unexpectedly). I was taken to a farm, where they threw me to the basement. The militants beat us cruelly (both there and in other places of my captivity: Snizhne town and Donetsk city), and as a result I got a spine injury...”.

29. Vitalii H. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 51 days)

“...The militants were regularly using violence towards the captives. Besides, one of the captives was battered and after that he was handcuffed to the burnt car and they forbade to feed him and give him water. We were warned that anyone who would feed him or give him water would take his place. 11 days later this person died in agony. The most noticeable among the militants were Russian servicemen, who didn't conceal this fact. One of the terrorists' commanders was Russian servicemen with a call name “011”...”.

KHMELNYTSK OBLAST

30. Serhii B. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 239 days)

“...During the whole time of being in captivity I was regularly punched, kicked and beaten with a wooden stick, weapon butts, rubber truncheons; during the interrogations they beat me with anything at hand...”.

31. Andrii K. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 125 days)

“...From the first day of being in captivity I and other Ukrainian soldiers were tortured on a daily basis, the militants came to the basement and, without saying anything, punched, kicked and beat us with weapon butts and wooden truncheons. Extremely cruel tortures were employed towards Ukrainian volunteers. During the interrogations I was also beaten by the representatives of the RF Armed forces who treated impudently not only the Ukrainian captives but also the militants of the so-called DPR illegal armed groups...”.

32. Eduard K. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 5 days)

“...While I was in captivity they punched, kicked and beaten me with weapons in all the parts of my body. Not only local militants employed tortures, Russian mercenaries from Chechnya – so-called “kadyrivtisi” – were extremely violent. The latter always threatened to cut our heads off, grabbed the captives and put their knives close to our necks. They also shoot from their rifle guns close to the feet of the captives to intimidate us...”.

MYKOLAYIV OBLAST

33. Volodymyr D. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 133 days)

“...In captivity I suffered from cruel treatment and tortures all the time. During first two weeks I was beaten every day, then – during interrogations or when militant-wardens got drunk. As a result of these beatings I got my teeth knocked out...”.

34. Andrii Ye. (civilian, was held captive for 17 days)

“...In captivity I was interrogated by a member of the so-called Ministry of State Security of the Donetsk People's Republic (nickname “Zombie”) three times. Every time during the interrogations I was kicked, punched and beaten with rubber sticks...”.

35. Oleksandr P. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 5 days)

“...The tortures started from the very beginning of our being in captivity. We were cruelly beaten with gunstocks. Besides, while searching me the militants found a piece of paper with my friend’s telephone number, but the terrorists decided that I was a gunner spotter. I was kicked, beaten with guns and truncheons. Later the militants started taking off warm clothes (reefing jackets, hats, shoes) from the captives. In fact, we stayed almost naked and were forced go on foot under guard to the place of gathering of all the captives. We were beaten almost every day; in particular we were fiercely beaten during interrogations – several militants attacked one captive and punched him in the face and in the head. During such interrogations I fainted...”.

KHERSON OBLAST

36. Oleksandr B. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 70 days)

“...The captives were forced to work – to clear the debris of houses, to unload ammunition from echelons, to cut coal mine equipment for scrap, to bury fallen Ukrainian soldiers. During the works militants regularly beat the captives for their lack of initiative. I, for one, witnessed the beating of a captive in the face with the butt of the Simonov SKS carbine. His had his jaw broken and teeth knocked out. Such beatings were regular...”.

DONETSK OBLAST

37. Viktor D. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 125 days)

“...When we were brought into the basement in Donetsk we were forced to tread the national flag of Ukraine which was spread on the floor by militants. Those captives who refused to do it were kicked in the head and in the back with gun butts. During interrogations captives were beaten and forced to kneel. We were regularly threatened with execution, physical abuse; they also threatened us with knives. The captives were forced to do push-ups and knee bending until they fainted, and then they were beaten on the back with rubber sticks...”.

38. Oleksii D. (civilian, was held captive for 33 days)

“...While capturing me, DPR militants wounded me with small weapons, but in the hospital the terrorists fended the doctors off from conducting an operation in a proper way. I was immediately brought from the intensive care unit of the local hospital to the basement. The captives, both military men and civilians, were regularly beaten. In the basement I was kept together with other 15 captives. They were fiercely beaten because they were suspected of spreading pro-Ukrainian leaflets. In fact those people delivered promotional materials to private houses in the town of Horlivka...”.

39. Volodymyr V. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 11 days)

“...I was often beaten on my body, arms and legs with an iron stick (I had a fractured radius of the left leg and multiple bruises). Apart from me, other Ukrainian servicemen also endured physical tortures...”

40. Roman H. (civilian, was held captive for 6 days)

“...Captive Ukrainian soldiers and civilian hostages were regularly beaten...”

41. Sergii L. (volunteer, was held captive for 154 days)

“...The representatives of the so-called Donetsk People’s Republic (DPR) regularly beat me: they fractured my head, pierced my cheek with a knife, broke 5 fingers on two hands, and several ribs. The wound on my head begun to decay and fingers still do not bend in full because I wasn’t provided with a medical assistance. I was also tied to a wooden cross and thrown into the lake, after that they took me out to take a breath of air and then drowned me again. DPR’s militants planted their "pseudocaptives" among us, we knew it, that’s why we were afraid to talk to each other even in the cell...”

42. Oleksii P. (officer of the Ministry of Internal Affairs Of Ukraine, was held captive for 2 days)

“...Unknown persons wearing masks and military uniforms armed with machine guns detained me at the checkpoint of the so-called DPR. Militants beat me and took to Horlivka in the trunk of my car, then I was thrown into the basement of the former Organized Crime Unit building. I was interrogated by Ihor Bezler, nicknamed “Bes”, and later – by the representatives of the so-called “KGB of DPR”. During the interrogation I was severely beaten (I had hematomas). As it turned out, all my fault was that I just was the officer of the Ministry of Internal Affairs Of Ukraine...”

43. Serhii P. (civilian, was held captive for 19 days)

“...After unlawful detention I was sregularly beaten (with a machine gun butt) punched and kicked, in addition, my hands were tied. I was beaten every day during the whole period of captivity, they broke three ribs on my right side. When I was transported from one place of unlawful detention to another, I was placed in the trunk of the DAEWOO LANOS car. The spare wheels to the car laid there, so there was not enough space for me. Militants beat me with a machine gun butts in the head, legs, stomach, trying to “tamp” me into the trunk. Apart from me, militants severely beat other captives – Volodymyr K. and Anton T...”

DNIPROPETROVSK OBLAST

44. Oleh B. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 15 days)

“...In captivity we were regularly beaten. I saw with my own eyes as militants shot several captive officers and soldiers of the Armed forces of Ukraine – my colleagues: senior lieutenant Andrii K., soldiers Roman S., Albert S., Serhii S. During the interrogation one of the militants just shot my left leg (thigh) through from a machine gun...”

45. Serhii B. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 125 days)

“...While we were transported to Donetsk city, after being captured, at every checkpoint of the so-called DPR militants came to the bus and beat all the captives. Every day captives were kicked and beaten with weapons, trancheons. Ukrainian artillerymen were treated with particular cruelty...”

46. Kostiantyn D. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 23 days)

“...The tortures were held every day. Militants took two or three captives into the room. There they were surrounded by terrorists. The militants turned on the video of ruined cities of Donetsk Oblast and began to beat the captives cruelly. Terrorists nicknamed “Rulet” and “Varvar” tortured us sadistically. Ukrainian artillerymen were tortured the most...”

47. Yurii L. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 272 days)

“...Before being taken captive I was badly wounded (contusion, numerous shrapnel wounds of the head, legs, arms and body), but despite this, militants beat me cruelly on a regular basis. I had four broken ribs, brain concussion, broken nose...”

48. Oleksandr M. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 12 days)

“...Every day they kicked, punched, beat us with weapons, truncheons, special whips. Beating was done without any reasons, just for satisfaction of the militants. I saw with my own eyes as Russian "Cossacks" finished off wounded Ukrainian captives. The most violent were militants with the call names "Botsman", "Militsioner", "Shchuka" and "Tesak" (Russian mercenaries), "Muzykant", "Davyd", "Zaitsev". I also witnessed how militants carved Nazi swastika on the back of the Ukrainian captive Orest P...”

49. Dmytro M. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 120 days)

“...In the captivity for I was repeatedly beaten cruelly by masked DPR militants, they inflicted wounds on my head and heavily injured my left arm...”

50. Volodymyr M. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 5 days)

“...I was beaten cruelly immediately after being taken captive, they beat me on my head and stomach, they injured heavily my eye; numerous bruises were left on my body...”

51. Vasyl M. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 21 days)

“... They beat us every day, sometimes even twice a day. As a result of being beaten in the captivity I had my teeth knocked out and 7 ribs broken...”.

52. Volodymyr P. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 133 days)

“...In the captivity I was handled with violence (they beat me repeatedly), besides, they exerted on me psychological pressure (threatened with homicide, imitated execution twice)...”.

53. Oleksandr P. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 37 days)

“...The captives were not only beaten regularly but also tortured. Once I was taken to the yard, militant with the call name "Batia" (mercenary from the RF) made the first shot, imitating the execution (he fired near my ear in the wall), the second shot hit my left leg (thighbone)...”.

54. Serhii S. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 15 days)

“...I was taken captive after pro-Russian terrorists had attacked our checkpoint. The battle lasted for about three hours, but the militants outnumbered us, besides they had tanks, so we were taken captive. Enraged by their losses, they immediately killed 3 Ukrainian unarmed captives. They sent bullets through my legs – right shin and left thigh (the shots were made by a militant girl, approximately 25 years old). In the captivity I didn't receive any treatment; they just stitched up my wounds (later they suppurated as I was held in the basement). After I had been released from the captivity I was treated for a long time, even abroad, but full function of my musculoskeletal system wasn't restored...”.

55. Vitalii F. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 120 days)

“...The captives were regularly kicked and beaten with weapons and sticks. As a result of tortures my jaw was broken, they also shot at me with traumatic weapons. Besides that, we were starved – during the captivity I lost 16 kg of weight.”

56. Oleksandr Sh. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 144 days)

“...I and other captives were systematically beaten with a baseball bat and tortured by electric current, being bound hand and foot...”.

SUMY OBLAST

57. Volodymyr H. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 20 days)

“...The captives were constantly beaten. Every evening we in turns were taken to a so-called “excursion” – militants used captives for working out hand-to-hand fighting holds (head blows, body, legs). Apart from this, every interrogation turned violent...”.

58. Artem H. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 32 days)

“...Beating of captives was a sort of amusement for militants. Every person in turn was beaten in the basement, then they forced us to sit on the chair one by one, while one of the militants delivered a blow in the back using a spade; as a result of this the captives had their ribs fractured and they fainted. After the spade got broken, they started beating us with a metal pipe, shouting “You are a cyborg, stick it”. I also was a witness to the tortures of captives with the use of an iron. Apart from this, some militants deliberately brought their female friends to the basement with captives; those female friends punched Ukrainian servicemen in the groin. One of the captives was beaten to death because a small red-and-black flag was found in his pocket. The tortures were controlled by a person with the nickname “Moskva”...”.

59. Viacheslav T. (servicemen of State Border Service of Ukraine, was held captive for 123 days)

“...I and other captives suffered from physical abuse regularly. The militants beat us “for pleasure”. They tortured the members of volunteer battalions sadistically. I witnessed the man who called himself the Ukrainian Orthodox church of Patriarchate of Moscow priest participated in tortures. He arrived in a company of Russian mercenaries – “Don Cossacks”. That “priest” broke the head of one of the Ukrainian captives with his cross...”.

RIVNE OBLAST

60. Ihor L. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 4 days)

“...After being taken prisoners and being transported to the territory of the Russian Federation, Russian servicemen of Chechen nationality beat me and other captives cruelly: they hit our heads with butts of machine guns, cut our necks with knives, imitating cutting off the head. As a result of such tortures, I became a disabled person, disability class 2. During interrogations, when my answers didn’t satisfy the Russian Federation FSB officer, he ordered unknown people in black uniform and balaclavas to enter the room and beat us in a sadistic manner...”.

61. Petro Ye. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 400 days)

“...I was beaten regularly, both during interrogations and also for pleasure of the militants. As a result of tortures I got a closed craniocerebral injury, had my nose broken and lots of haematomas on the body...”.

62-63. Yurii I. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 31 days) and Oleksandr M. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 23 days)

“...We were repeatedly tortured and beaten. In captivity we witnessed how militants executed mass shooting of the Ukrainian prisoners of war...”.

64. Leonid R. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 31 days)

“...At the time of being held captive we were regularly beaten with rubber truncheons, kicked and punched. They beat us without any reason, whenever they wanted; we were beaten especially cruelly when the guards were under the effect of alcohol or narcotic intoxication. The militants who have just returned from the “trenches” were the cruelest. Among the militants-sadists I remember the head of the guard shift with the call name “Adrenalin” and guards called “Buryi”, “Skif”, “Varvar”, “Rulet”, “Ded”...”.

65. Oleksandr S. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 43 days)

“...They delivered blows on my and other captives’ heads with the machine gun butts, kicked and punched us. They beat us on a regular basis. I know that they cut the hand of one of the serviceman because there was a tattoo of the Ukrainian small coat of arms on it (trident)...”.

66. Oleksandr T. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 191 days)

“...During the interrogation my arms and legs were wound with sticky tape, then they began beating and torturing me with electric current. Beating was regular, they did it with machine gun butts, kicked me, beat me with rubber truncheons. Especially cruel tortures were executed by terrorists with the call names “Virtuoz” and “Taison” (the latter has a tattoo on his right and left hands). The militants carved Nazi swastika on the back of Orest’ P., who was also one of the captives...”.

**EVIDENCE OF UKRAINIAN CITIZENS WHO WERE HELD CAPTIVE
BY RUSSIAN TERRORIST GROUPS ON THE TERRITORY
OF OCCUPIED REGIONS OF DONETSK AND LUHANSK OBLASTS,
ON MORAL AND PSYCHOLOGICAL HUMILIATION**

VINNYTSIA OBLAST

1. Dmytro V. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 6 days)

“...We were always humiliated and intimidated. One of the militants (former employee of the SSU Regional Department in Donetsk Oblast, nickname “Variag”) personally took me and other captives out to execution three times; we were standing near the wall and he was shooting his rifle above our heads. I became 50% disable because of the tortures in captivity...”.

2. Vadym H. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 80 days)

“...Militants in turns beat the captives, bullying and threatening them...”.

3. Dmytro K. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 7 days)

“...The captives were under psychological coercion, they were intimidated and forced to defect to the terrorists...”.

4. Mykhailo K. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 16 days)

“...Militants from illegal armed groups always threatened with execution, beating, tortures; they actively used Russian propaganda: “We will come to Kiev soon and “lay all “ukrops” in the ground” there...”.

5-8. Volodymyr L. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 129 days), Ihor N. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 17 days), Oleh O. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 32 days), Viktor P. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 119 days)

“...Captives were constantly under psychological pressure exerted by terrorists (degraded their dignity, offended, threatened to kill, intimidated). We knew that at any moment terrorists could kill us just for their own pleasure or under the effect of alcohol or drugs...”.

9. Oleksandr P. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 21 days)

“...Captives were regularly threatened and intimidated. Militants blackmailed them saying that they had all information about the captives’ relatives who were on the territory controlled by Ukraine: “We have our people there, too, so we will get you there as well...”.

10. Mykhailo S. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 12 days)

“...Captives were constantly under psychological pressure. We were intimidated, threatened to be shot, degraded, called “fascists, who came to fight on foreign land”. But we felt that militants threatened us because of the fear for their lives, as they knew the following: they would bear responsibility for the crimes against humanity...”.

11. Mykhailo F. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 11 days)

“...Russian servicemen and militants of the DPR and LPR regularly exerted physical violence and different types of psychological pressure upon me, such as: intimidation, threats of physical violence, humiliation of honor and dignity. The Russians not only hated Ukrainian captives, but they also abused Donetsk separatists: “We have places to return to, Russia is waiting for us, and where will you leave like rats? There are a dime a dozen of own drunkards and drug addicts in Russia...”.

12. Oleksandr Yu. (serviceman of the Armed Forces of Ukraine, was held captive for 24 days)

“...They always intimidated and forced [us] to defect to the terrorists. At the same time, Russian servicemen said that during combat actions against the Armed forces of Ukraine they had lost a lot of soldiers and officers, but we, Ukrainian soldiers, unlike separatists from Luhansk and Donetsk, didn't hide behind other people's backs. “Ukrainian soldiers can fight with dignity and die with dignity...”.

KIROVOHRAD OBLAST

13-17. Oleksandr D. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 77 days), Oleh K. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 53 days), Vitalii K. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 53 days), Mykola N. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 44 days), Yaroslav P. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 148 days)

“...There was constant psychological pressure. They intimidated us with weapons, the captives were beaten violently...”.

18. Andrii O. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 124 days)

“...The captives were under constant psychological pressure, threatened to be executed. They were forced to voluntarily go in advance of the militants to storm Donetsk Airport (as a “human shield”), and in case of refusal they were threatened to be executed. The militants complained that a lot of their “Donetsk” soldiers refused to attack the airport, so the Russian servicemen put retreat-blocking detachments behind the militants to shoot in the backs of the most weak-hearted separatists...”.

KHERSON OBLAST

19. Yevhen H. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 70 days)

“...They tried to force the captives to defect to the Russian terrorists. For that they were constantly intimidating and threatening me and my family. In case I agree they promised that I would be paid three times as much as the DPR-LPR militants were paid, as the latter “can only drink hard behind the backs of the Russians, and all the dirty tasks to implement the ideals of “Novorossia” had to be done by Chechens, Buryats and Kalmyks...”.

20-21. Oleksii K. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 182 days), Vasyl K. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 125 days)

“...We were regularly intimidated and humiliated. All the tortures and abuse were aimed at breaking us, forcing us to become as brutal as Russian separatists are. Militants-wardens were afraid that they would be sent to a frontline to participate in the battles against the Armed forces of Ukraine (“we can be killed there”). We knew that the militants’ leaders promised the wardens not to engage them in combat operations if the captives replaced them in the ranks of the terrorists. That is why they tried, in all possible ways (by beating and persuasion), to convince the captives to defect to the illegal armed groups...”.

22-25. Vitalii K., Ruslan K., Oleksandr K. (serviceman of the National Guard of Ukraine, were held captive for 70 days), Oleksandr L. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 125 days)

“...The captives were intimidated and threatened to be killed all the time. It was done by the militants from the Donbas as well as by the Russian mercenaries. Among those who tortured the Ukrainian captives there was a Russian citizen, named Serhii, resident of the Trans-Baikalia. At the same time, the terrorists feared that the captives would get to know the information, which could help to establish the identity of the militants. They know that they will be tried for torturing and execution of the captives...”

26-27. Hennadii M. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 125 days) and Andrii N. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 81 days)

“...Powerful psychological pressure was exerted on the captives by the local militants as well as by the Russian mercenaries (constant abuse, humiliation, violation of human rights). Besides, the captives were beaten and tortured. One of the captives had a part of his ear cut off. Some terrorists were boasting that they did so during the Chechen war, but at the same time it was obvious that they were very much afraid of the Russian servicemen of Chechen origin...”.

28. Dmytro P. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 5 days)

“...They regularly exerted psychological pressure on the captives (threatened to use physical tortures and execute us). The Ukrainian soldiers were victimized by the local militants, as well as by the servicemen of the Armed forces of the Russian Federation and by the bastards from the so-called Russian Don Cossacks”.

29-30. Ihor P. (civilian, was held captive for 51 days) and Vasyl K. (civilian, was held captive for 17 days)

“...Everyday they tortured us in different ways, demanded from our relatives to raise ransom to free us from captivity...”.

31-32. Tymophii S. and Anton Ts. (servicemen of the National Guard of Ukraine, were held captive for 125 days)

“...They constantly tortured us, tried to force Ukrainian servicemen to betray Ukraine under moral and psychological pressure. Militants who returned from the military operations immediately took to drinking, beat the captives or held “educational discussions” during which they complained that Russia didn’t need the Donbas, and its citizens were only the cannon fodder for the Russian Armed forces...”.

33. Denys S. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 28 days)

“...They tortured us every day. Under tortures, moral and psychological pressure they tried to make Ukrainian servicemen join illegal armed groups of DPR LPR”.

34. Anton W. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 4 days)

“...There was a constant moral and psychological pressure”.

CHERNIVTSI OBLAST

35. Yaroslav H. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 15 days)

“...They tortured the captives all the time, imitated shooting. There were people with criminal past among the executors, including those who completed their term for raping children (such people form one of the shifts of militants wardens)...”.

ZAPORIZHZHIA OBLAST

36-37. Yevhen H. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 52 days) and Vitalii H. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 51 days)

“...They constantly intimidated the captives and threatened to kill them. Several times they took us outdoors and imitated shooting...”.

KHMELNYTSKY OBLAST

38. Serhii B. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 239 days)

“...They exerted psychological pressure, threatened not only me but also my relatives via social networks. They constantly threatened to kill us. The militants competed with each other who would beat the captives till the loss of consciousness faster or who would find a better obscene name for us...”.

39. Andrii K. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 120 days)

“...Everyday the captives were tortured in all possible ways, they threatened to kill us, took us out for “mock shooting” many times just to exert psychological pressure. At the same time the militants held discussions that in case of returning the Donbas to Ukraine the Hague Tribunal would try them for tortures and excruciations, so they had to look for the ways of leaving to Russia in advance. They complained that Russian border guards didn’t allow them to enter the RF...”.

40. Eduard K. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 5 days)

“...They exerted psychological pressure every day, beat, humiliated us by giving us obscene nicknames...”.

MYKOLAIV OBLAST

41. Volodymyr D. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 133 days)

“...I together with other captives was daily intimidated with death, threatened with tortures; my dignity was humiliated in every possible way. Often these threats turned into violent beating. The militants stated that the captives should be shot, as after their release from captivity, they are sure to tell everyone about the tortures and humiliation they underwent. What irritated Russian terrorists mostly was that not a single Ukrainian captive had defected to them...”.

42. Oleksandr P. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 5 days)

“...In captivity I witnessed militants arguing over whether to kill us straight away or to spare our lives until the ransom was paid for me...”.

KHERSON OBLAST

43. Oleksandr B. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 70 days)

“...The captives were always under pressure, they were incited to defect to terrorists. Threats to massacre our families were made regularly. While in captivity we were involved in collecting and burying the remains of Ukrainian soldiers who died during the warfare. When we found the bodies of Russian terrorists killed during the warfare (we recognized them by “Novorossia” chevrons, the so called “St. George ribbons”

and other insignia), militants ordered us to throw the dead down into the same pit (“it makes no difference to them, moreover, they stink so much”)...”.

DONETSK OBLAST

44. Viktor D. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 119 days)

“...When we were in captivity, Russian journalists came to see us. They were video-recording us and asking us provocative questions: “Why did you come here? Why do you kill civilians? Why don’t you overthrow hunta?” etc. At the same time they humiliated us, calling us “banderovtsy, murderers, bastards, castigators”. Every day the terrorists threatened to kill captives, were shooting blank or over their heads...”.

45. Oleksii D. (civilian, was held captive for 33 days)

“...Hostages and captives were constantly victimized and threatened to be killed. The terrorists put sacks on the captives’ heads, tied their hands together, gagged them and brought them out into the street, where their shooting was simulated. They forced captives and hostages to kneel, menaced them with guns and threatened to stab them to death or take out their eyes with a table-spoon...”.

46. Serhii L. (volunteer, was held captive for 54 days)

“...The captives were regularly threatened to be killed. Militants repeatedly phoned my mother and offered her to pay a ransom to release me. In my dreams I always see the nightmare I experienced, I see them beating me....”.

DNIPROPETROVSK OBLAST

47. Oleh B. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 15 days)

“...We were regularly threatened, humiliated in every possible way, forbidden to speak Ukrainian – we had to speak only Russian (in case of failing to comply with the requirement, we were beaten)...”.

48. Serhii B. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 125 days)

“...Captives were regularly victimized by militants. We were intimidated in every possible way, threatened to be shot, humiliated. We were taken out (captured officers of the Armed forces of Ukraine), where we were placed next to a tracker dog (a sheep dog), which was set on a captive by a militant. Besides, we were made to sing the anthem of the former USSR (there is a video on Youtube)...”.

49. Kostiantyn D. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 23 days)

“...Captives were regularly victimized; their honour and dignity were humiliated. They were undressed and made to kneel, menaced with a gun while being video-recorded and taken photos of. Militants had albums containing pictures of the captives’ tortures. They boasted that the tortures of the captives in Syria or Iraq were nothing special compared to tortures of the Russian militants in Ukraine...”.

50. Ihor K. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 4 days)

“...Captives were threatened to be killed every day. Armed militants came over to us and threatened to shoot all of us. Besides, militants of illegal armed group “Vostok” phoned our wives and parents, informing them about our shooting...”.

51. Yurii L. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 272 days)

“...In captivity my shooting was simulated several times, I was regularly intimidated and threatened to be executed. Besides, I together with other captives was carried in a car boot around LPR terrorists’ checkpoints (the person named Yurii did it), where the militants victimized me, beat me and stubbed their cigarette butts...”.

52. Oleksandr M. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 378 days)

“...I was constantly threatened with execution. They menaced to find our relatives and punish them, as the terrorists had their “own people” on the territory subordinated to Ukraine”.

53. Dmytro M. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 120 days)

“...I have always been intimidated, threatened to be killed and humiliated...”.

54-56. Ruslan M. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 9 days), Vasyl M. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 21 days) and Serhii S. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 15 days)

“...The captives experienced constant psychological pressure, they were intimidated and forced by verbal and physical means to go over to the terrorists...”.

57. Vitalii F. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 120 days)

“...We always experienced moral and psychological pressure. The prisoners were threatened to be executed for their “attacking the DPR”. Besides, the militants demanded 30.000 hryvnas for my release from captivity”.

58. Oleksandr Sh. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 144 days)

“...When in captivity besides tortures I always felt psychological pressure – militants from the so-called DPR threatened to kill me (they loaded their weapon and pointed it at me). Once I heard real shots above my head. The militants also allowed the locals to torture Ukrainian prisoners for money...”.

SUMY OBLAST

59-61. Artem H. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 32 days), Volodymyr H. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 20 days) and Ruslan Z. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 10 days)

“...The prisoners always faced pressure; we were humiliated and abused. The captives were shot at from pneumatic weapons. At the same time the militants made shots from their machine guns, pointing them above people’s heads. The captives were as well ordered to kill each other. When they refused to obey, they were beaten cruelly. The militants threatened us with grenades and promised to execute us; they brought us into the street so that the locals could throw stones and garbage at us. The captives were humiliated as they were made to sleep in their own faeces. The militants from the “Oplot” group and Russian mercenaries from the Caucasus appeared to exert the greatest psychological pressure upon us. The militants hated the Russian Caucasians as they practiced looting, kidnapping and raping. While talking to prisoners DPR militants complained that those Russians escaped punishments due to the order of the RF Armed forces principal officers...”.

62. Maksym K. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 32 days)

“...I often fainted because of the lack of medical aid. However it didn’t prevent militants from abusing me and exerting psychological pressure upon me...”.

63. Vyacheslav T. (serviceman of the State border service of Ukraine, was held captive for 32 days)

“...The captives were constantly abused, cursed or threatened to be executed. They were forced to work for militants. Together with other captives we were cleaning terrorists’ lodgings from the so called “Sparta” unit. There were syringes for drug injections and a lot of empty bottles from alcoholic drinks on the floor almost in each room. While doing jobs the captives were beaten by militants who wanted to “have fun”. This unit was compiled of ex-criminals convicted for grave crimes (murders, raping, kidnappings etc)”.

RIVNE OBLAST

64. Ihor L. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, held in captivity for 4 days)

“...The captives suffered regular pressure. Terrorists forced us to join them or agree to work as militants’ instructors for high pay. They also used to put the guns to the captives’ temples to make us give the needed answers during the compulsory interviews to the reporters of Russian media (Russia 24 and Life News). Besides during the video recordings servicemen of the RF armed forces were standing behind the reporters to control our answers...”.

65. Petro Ye. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, held in captivity for 400 days)

“...The captives were regularly humiliated, threatened to be executed, forced to do dirty work (cleaning the toilets, sewage systems etc). During this they beat the captives because of the ‘lack of initiative’...”

66-67. Yurii I. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, held in captivity for 31 days) and Oleksandr M. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, held in captivity for 23 days)

“...During our captivity we were psychologically humiliated, they degraded our dignity. Under the threat of execution we participated in the “march of prisoners” organized by the Russian terrorists in Donetsk on August 24, 2014. The Ukrainian prisoners, the heavily wounded being no exception, were escorted along the city streets by the armed DPR militants accompanied by the sheep-dogs.”

68. Leonid R. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, held in captivity for 31 days)

“...Every time beating of the captives was accompanied with psychological pressure. We were forced to join the separatists or to collaborate with Russian secret services. The most large scale psychological torture was the so called “parade of the Ukrainian captives” carried out by the DNR militants on August 24, 2014 in Donetsk. It was the abasement of human dignity of the captives”.

69-70. Oleksandr S. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, held in captivity for 43 days) and Oleksandr T. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, held in captivity for 191 days)

“...The captives were humiliated and intimidated in different ways. We were addressed to offensively, the most decent of the words were “banderovets”, “facist”, “natsic”, “ukrop”. They forced us to join the terrorists, deprived of food, humiliated in different ways. For fun the militants used to bring the captives in the streets and to propose the locals to mock them. They used to take us to sweep the streets, to cut the grass to improve the image of Donetsk on the eve of various festivities. They beat o speed up the work...”

ПРЕДИСЛОВИЕ

Продолжается опрос Службой безопасности украинских граждан, которые были в плену террористических группировок на территории ОРДЛО. Во втором выпуске собраны свидетельства еще 102 заложников, которые прошли через застенки пророссийских террористов на Донбассе и непосредственно в РФ.

Их простые и искренние слова о пережитых пытках и нечеловеческих издевательствах вызывают панику не только у исполнителей, российских военнослужащих, но и у донбасских сторонников «русского мира».

Каждая исповедь подтверждает, что пытки и расстрелы украинских заложников в ОРДЛО – часть агрессивной политики РФ по отношению к Украине. Но час расплаты для путинского режима неотвратимо близок.

Материалы, собранные и обнародованные СБ Украины в предыдущем сборнике (124 человека), уже переданы международным институциям по защите прав человека. Мы благодарны тем украинским правозащитникам, которые сегодня активно заботятся о правовой помощи бывшим заложникам.

Однако, учитывая значительное количество заложников (3084 человек, которые уже освобождены; 111 украинских граждан, которых продолжают незаконно удерживать на территории ОРДЛО, и 499 человек, которые пропали без вести), эта работа требует совместных усилий государства и гражданского общества.

В ближайшее время Служба безопасности Украины организует круглый стол при участии бывших заложников, правозащитников, украинских политиков, отечественных и международных экспертов по вопросам совершенствования взаимодействия по оказанию правовой помощи в подготовке соответствующих исков в международные судебные инстанции.

В тоже время очень важно активно распространять правдивую информацию о пытках и казнях украинских заложников непосредственно среди населения РФ. Сегодня путинские СМИ, зомбируя своих граждан, создают ореол героизма над российскими военнослужащими, которые воевали на Донбассе. Однако их матери, родные и близкие, соседи и коллеги должны знать, что эти вояки получают награды исключительно за нечеловеческие пытки, издевательства над украинцами.

Именно поэтому уже составленный и следующие сборники будут опубликованы на трех языках – украинском, английском и русском. Мы обращаемся ко всем патриотам Украины обеспечить максимальный репост через социальные сети размещенных на сайте СБУ www.ssu.gov.ua документальных и видеоматериалов о пытках украинских граждан.

Только вместе мы ускорим нашу победу над российским агрессором.

СВИДЕТЕЛЬСТВА

УКРАИНСКИХ ГРАЖДАН, КОТОРЫЕ БЫЛИ ЗАЛОЖНИКАМИ РОССИЙСКИХ ТЕРРОРИСТИЧЕСКИХ ГРУППИРОВОК НА ТЕРРИТОРИИ ОРДЛО, ОТНОСИТЕЛЬНО ВООРУЖЕННОЙ АГРЕССИИ РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ ПРОТИВ УКРАИНЫ

Винницкая область

1. Владимир Б. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 12 суток)

«...В плен попал во время выхода из г. Иловайск. Украинские военные подразделения были атакованы российскими войсками (Псковская та Костромская дивизии воздушно-десантных войск, Курская танковая бригада). Был продолжительный бой, нашу технику практически полностью уничтожили, мы понесли значительные потери среди личного состава (до 90%). Российские военные после нашего пленения передали украинских бойцов боевикам ДНР...».

2. Игорь Н. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 17 суток)

«...В плен попал во время боевых действий возле села Зеркальное Донецкой области, захватили нас военнослужащие ВС РФ. Об этом я узнал из разговоров с российскими солдатами во время плена. Российские военные сообщили, что официально они находятся на военных учениях в Ростовской области, а фактически воюют в Украине. Кроме того, эти военные имели вооружение, которого нет в ВС Украины (например, российские танки)...».

3. Виктор П. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 119 суток)

«...В плен попал во время боевых действий поблизости Иловайска. Нас окружили и задержали военнослужащие вооруженных сил РФ...».

4. Михаил С. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 12 суток)

«...В плену нас допрашивал ГУР ГШ ВС РФ, которого узнал один из украинских пленных (учились вместе в военном ВУЗе)...».

5. Михаил Ф. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 11 суток)

«...Среди тех, кто издевался и оказывал психологическое давление на пленных, были представители российских вооруженных сил (носили российскую военную форму и имели ярко выраженный русский акцент)...».

6. Александр Ю. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 24 суток)

«...Пытки и издевательства пленных проводили как боевики ЛНР, так и военнослужащие Псковской воздушно-десантной дивизии ВС РФ, а также

<p>представители российской военной разведки. Особенно жестокими были российские вояки чеченской национальности...».</p>
<p>Кировоградская область</p>
<p>7. Александр М. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 4 суток)</p> <p>«...В плен я был захвачен военнослужащими воздушно-десантных войск РФ, также "кадыровцами" (наемниками чеченской национальности из числа граждан РФ)...».</p>
<p>8. Ярослав П. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 148 суток)</p> <p>«...Допросы и пытки пленных проводили представители спецслужб РФ. Я четко осознавал это (российская военная форма и знаки различия, особенный акцент)...».</p>
<p>Херсонская область</p>
<p>9. Владимир Б. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 34 суток)</p> <p>«...Против нас воевали военнослужащие Псковской и Костромской дивизий воздушно-десантных войск РФ...».</p>
<p>10. Геннадий М. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 125 суток)</p> <p>«...В плен попал во время боевых действий. Наше подразделение окружили и атаковали кадровые подразделения ВС РФ, а именно десантники из Пскова. Вскоре меня и других бойцов, которые остались живы в том бою, передали боевикам ДНР...».</p>
<p>11. Дмитрий П. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 5 суток)</p> <p>«...В плен попал во время боевых действий в районе н.п. Новогригорьевка (позиция "Копье"). Пленили нас военнослужащие РФ...».</p>
<p>12. Антон У. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 4 суток)</p> <p>«...В плену допрашивали сотрудники ФСБ РФ, которые обвиняли меня в том, что я "предатель Родины"...».</p>
<p>Черновицкая область</p>
<p>13. Ярослав Г. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 15 суток)</p> <p>«...В пытках украинских пленных принимали непосредственное участие граждане РФ. В первый день плена украинских защитников Донецкого аэропорта допрашивали военнослужащие в российской форме с выразительным акцентом (потом боевики сообщили, что эти люди являются сотрудниками российских спецслужб). Один из боевиков на прозвище "Алмаз", который надо мной издевался, как я позже узнал, был гражданином РФ из Урала. Также активное участие в моем избиении принимал российский журналист Сергей Жук...».</p>

Запорожская область

14. Виталий Г. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 51 сутки)

«...В плен меня и моих товарищей захватили кадровые военнослужащие ВС РФ в районе сел. Новоивановка Амвросиевского района Донецкой области. Российские солдаты и офицеры не скрывали своей принадлежности, полностью отдавали себе отчет, что воюют на территории Украины...».

Хмельницкая область

15. Андрей К. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 125 суток)

«...В плен попал во время выхода нашего подразделения из г. Иловайск по т.наз. "зеленому коридору". Следует сказать, что "зеленый коридор" для безопасного отхода украинских войск был согласован с российско-террористическими группировками, но они нагло нарушили достигнутые договоренности: во время выхода накрыли нас массированным артиллерийским огнем, после чего пошли в наступление. Захватил меня и моих товарищей отряд ВС РФ (как выяснилось позже в плену во время разговоров с российскими военнослужащими, это были десантники из российского города Псков и танкисты из российской военной части, постоянно дислоцированной в Московской области). Командовал этим отрядом офицер ВС РФ з позывным "Лис". На следующий день россияне передали пленных украинских бойцов боевикам ДНР...».

Николаевская область

16. Владимир Д. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 133 суток)

«...Среди наших охранников были граждане РФ (позывные "Морпех" и "Русый"), которые рассказывали, как они живут в России, а также о том, что получают вознаграждение за участие в боевых действиях в Украине в размере 15 тысяч российских рублей каждый месяц...».

Херсонская область

17. Александр Б. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 70 суток)

«...Пленных постоянно запугивали угрозами физической расправы – отрезать ухо, вставить иголки под ногти и др. Эти угрозы очень любили военнослужащие РФ, которые открыто носили российскую военную форму и разговаривали с характерным акцентом. Кроме этого, пленных постоянно били. Особенно жестоко пытали представители российских спецслужб (ГРУ или ФСБ) с позывными "017" и "Купол". Данные лица даже хвастались своей безнаказанностью из-за российского гражданства...».

Донецкая область

18. Виктор Д. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 125 суток)

«...Во время боевых действий возле г. Иловайска я и еще 110 военнослужащих нашего подразделения были взяты в плен военнослужащими регулярных войск Российской Федерации. Руководило российскими военными лицо по прозвищу "Лис". Во время боя мы уничтожили 4 российских танка Т-72, 2 БМП и 1 БРДМ, взяли в плен 9 россиян (десантники и экипаж одного из подбитых нами танков), которые рассказали, что они являются военнослужащими ВС РФ и вроде бы, по словам их командиров, ехали на учения в Ростовскую область, но фактически были направлены воевать в Украину...».

19. Сергей Л. (волонтер, в заложниках пребывал 154 суток)

«...В издевательствах над заложниками из состава гражданских лиц и пленными украинскими бойцами участвовали и граждане РФ, в частности боевик с позывным "Монгол", житель Забайкалья...».

Днепропетровская область

20. Олег Б. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 15 суток)

«...Из разговоров с боевиками НВФ "Восток", которые удерживали меня в плену, я убедился, что большинство из них являются гражданами РФ (по их собственным признаниям, а также специфическим фразеологическим оборотам и языковому акценту)...».

21. Сергей Б. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 125 суток)

«...В плен попал во время боевых действий возле г. Иловайск. Меня и еще примерно 40 украинских военнослужащих захватили кадровые военные вооруженных сил России. Нас допрашивали представители спецслужб РФ, при этом проводили видеофиксацию процесса допроса...».

22. Константин Д. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 23 суток)

«...Был пленен под г. Осыковое Донецкой области, где наше подразделение попало в засаду спецназа ВС РФ...».

23. Александр М. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 378 суток)

«...В плен меня захватили и удерживали первые три месяца представители российского НВФ, т.наз. "казаки". Большинство из них – граждане РФ (хвастались своими паспортами). К ним приезжали группы российских военных (особенная форма, поведение и акцент). Казаки рассказывали, что командуют ими кадровые офицеры ВС РФ, во время боевых действий они согласовывают все свои действия с регулярными военными подразделениями вооруженных сил РФ, которые предоставляют необходимую поддержку...».

24. Владимир П. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 140 суток)

«...В плену меня допрашивали офицеры ВС Российской Федерации...».

Сумская область

25. Владимир Г. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 20 суток)

«...В плен был захвачен во время отступления нашего подразделения после массированного артиллерийского обстрела и наступления российских ВС под г. Амвросиевка...».

26. Руслан З. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 10 суток)

«...Во время отхода из г. Иловайск по заблаговременно согласованному "зеленому" коридору украинские войска попали под массированный артиллерийского обстрел, после чего началось наступление регулярных российских подразделений. После продолжительного боя наше подразделение сделало попытку прорыва из окружения, но часть бойцов была захвачена кадровыми российскими вояками...».

27. Вячеслав Т. (военнослужащий ГПСУ, в плену пребывал 123 суток)

«...В плен был взят военнослужащими ВС РФ возле н.п. Ольгинское Донецкой области после окружения российскими десантниками, которые выдвинули ультиматум, что вследствие продолжения вооруженного сопротивления наше подразделение будет уничтожено...».

Ровенская область

28. Игорь Л. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 4 суток)

«...После захвата в плен военнослужащие ВС РФ меня и других пленных вывезли в кузове грузового автомобиля "Урал" (с регистрационными знаками и военной атрибутикой ВС РФ) на территорию таможенного поста в г. Донецк Ростовской области России. Там, представители ФСБ РФ допросили каждого пленного, при этом у них уже была вся базовая информация обо мне и моих близких родственниках по месту их проживания, которую раньше я им не предоставлял. Во время допроса, который сопровождался побоями и психологическим давлением, сотрудники ФСБ предлагали мне стать гражданином РФ или негласно сотрудничать в пользу России. Принуждали после возвращения из плена объединить радикально настроенных граждан Ровенской области и организовать акции неповиновения правительству Украины. Следует сказать, что сотрудники ФСБ с помощью жестокого избиения вынудили меня и других пленных подписать чистые листы бумаги, которые в дальнейшем, по моему мнению, могут быть использованы во вред Украине...».

29-30. Юрий И. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 31 сутки) и Александр М. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 23 суток)

«...В плену нас допрашивал офицер главного разведывательного управления ВС РФ (российское обмундирование, шевроны с эмблемами ВС РФ та ГРУ, явный акцент граждан РФ)...».

31. Леонид Р. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 31 сутки)

«...В плен был захвачен российскими военнослужащими во время исполнения боевого задания возле Савур-могилы (попали в засаду). Россияне передали нас местным террористам т.наз. ДНР. В г. Донецк меня допрашивали офицеры ГРУ ГШ ВС РФ (российская военная форма, шевроны, на которых изображена летучая мышь на фоне земного шара и надписями сверху и снизу: "Военная разведка, Россия"; кроме того, у них был явно слышимый акцент жителей г. Москва, РФ). Один из этих российских офицеров во время допроса приставил мне к голове пистолет АПС и заявил, что убьет меня, если я не расскажу всю правду о дислокации украинских ВС. В дальнейшем он достал нож, приставив его к моему лицу, угрожал вырезать мне левый глаз...».

32. Александр С. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 43 суток)

«...В плену допросы украинских бойцов проводил кадровый офицер ВС РФ (возможно, был сотрудником российских спецслужб) с позывным "Сова"...».

33. Александр Т. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 191 сутки)

«...В допросах, которые сопровождалось жестокими пытками пленных, принимали участие военнослужащие РФ (имели соответствующие российские отличительные знаки на военной форме)...».

СВИДЕТЕЛЬСТВА
УКРАИНСКИХ ГРАЖДАН, КОТОРЫЕ БЫЛИ ЗАЛОЖНИКАМИ
РОССИЙСКИХ ТЕРРОРИСТИЧЕСКИХ ПОДРАЗДЕЛЕНИЙ
НА ТЕРРИТОРИИ ОРДЛО,
ОТНОСИТЕЛЬНО НЕЧЕЛОВЕЧЕСКИХ УСЛОВИЙ
СОДЕРЖАНИЯ ЗАЛОЖНИКОВ

Винницкая область

1. Владимир Б. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 12 суток)

«...Меня и моих побратимов удерживали в подвале на базе т. наз. "Донецких казаков". Во время плена мы были лишены каких-либо прав, в том числе и на юридическую защиту. В подвале не было никаких условий для содержания людей: не было мест для сна, принятия пищи. Вокруг лишь голые стены и бетонный пол (вместе со мной в подвале пребывало около 30 пленнх)...».

2. Дмитрий В. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 6 суток)

«...Меня удерживали в бывшей комнате для хранения оружия в казарме одной из воинских частей в г. Донецк. Необходимых санитарных условий для содержания там людей не было: спали на полу, там же принимали пищу. Кормили из расчета на сутки – 0,5 миски каши на 2-х пленнх, 6 литров воды на всех (со мной удерживали еще 31 человека). Медицинская помощь была минимальной – "зеленка" или йод для раненых...»

3. Вадим Г. (сотрудник МВД, в плену пребывал 80 суток)

«...Удерживался в подвале бывшего админстроения Донецкой областной ГАИ. Спали и сидели на бетонном полу. Наши раненые бойцы фактически были лишены права на лечение, медицинская помощь отсутствовала...».

4. Дмитрий К. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 7 суток)

«...В плену удерживался в каком-то подвале в г. Донецк (привезли и потом вывезли на обмен с пакетом на голове). Условия плена были очень тяжелыми, кормежка 1 раз в сутки, в туалет выводили только при условии такого же желания у большинства пленнх. Всех пленнх систематически избивали и психологически запугивали...».

5. Владимир Л. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 129 суток)

«...Условия содержания в плену были нечеловеческими, меня и еще 107 граждан удерживали в подвале бывшего Управления СБУ в г. Донецк. Самые элементарные санитарно-гигиенические условия отсутствовали. Раненые и больные были фактически оставлены на произвол судьбы...».

6. Игорь Н. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 17 суток)

«...Удерживали меня и других пленнх в г. Снежное Донецкой области в камерах бывшего райотдела МВД. Вместе со мной в камере находилось

7 пленных. Условий для отдыха (кровати, стулья) не было, спали и сидели на бетонном полу. Больше всего страдали наши раненые бойцы, которые в плену остались без лечения...».

7. Олег О. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 32 суток)

«...Удерживали меня в бетонном гараже. Необходимых условий для проживания или продолжительного пребывания там людей не было. Еды катастрофически не хватало, пленные были постоянно голодными. Из медицинского обеспечения выдавали только бинты и "зеленку", никакого лечения пленных или больных не было. Пленные были лишены прав на какие-либо средства гигиены или белье...».

8. Виктор П. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 119 суток)

«...Удерживали меня в подвале помещения бывшего Донецкого УСБУ, потом перевезли в тюремную камеру бывшего Иловайского железнодорожного отдела милиции. Украинских пленных морили голодом, постоянно били и издевались над ними. Боевики неоднократно говорили, что у пленного только один путь улучшить условия содержания – быть расстрелянным...».

9. Александр Ю. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 24 суток)

«...Удерживали в подвале строения т.наз. "штаба разведки ЛНР". Из продуктов питания давали лишь половину буханки хлеба в сутки и 1 литр воды, медицинские работники к пленным даже не заходили. Голод, грязь, пытки, психологическое издевательство делали плен настоящим адом...».

Кировоградская область

10-11. Николай Н. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 44 суток) и Андрей О. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 124 суток)

«...В плену удерживался в помещении бомбоубежища бывшего Управления СБУ в Донецкой области. Питание было нерегулярным, как правило, 1 раз в сутки (перловая или ячневая каша, кусок хлеба), но боевики специально подмешивали в кашу дизельное горючее. На 100 человек пленных выдали десять тарелок и десять ложек. Прогулок для пленных не организовывали, все время удерживали в помещении подвала. Отсутствие минимально необходимого количества питьевой воды, медицинской помощи, большое сосредоточение пленных, а также отсутствие элементарных санитарно-гигиенических условий (на полу подвала, где мы спали, постоянно была вода из канализации)...».

12. Сергей Т. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 52 суток)

«...Боевики удерживали меня и других пленных в автомобильном гараже на своей базе (ресторанно-гостиничный комплекс "Торнадо", г. Перевальск Луганской области). Какие-либо санитарные условия отсутствовали, нас держали голодными. Периодически били, особенно жестоко относились к

бойцам добровольческих батальонов Украины. Постоянно угрожали расстрелом. Мыться пленным не выводили, вследствие чего пленные страдали от паразитов (вшей)...».

Херсонская область

13. Владимир Б. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 34 суток)

«...Раненых бойцов удерживали отдельно от других пленным, но это были клетки для животных на улице. Их вообще не лечили и не оказывали нужную медицинскую помощь, их мучения были страшными...».

14-16. Алексей К. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 182 суток), Андрей З. и Василий К. (военнослужащие Национальной гвардии Украины, в плену пребывали 125 суток)

«...Мы удерживались в подвальном помещении бывшего Донецкого УСБУ и были лишены права какой-либо правовой защиты. Еды для пленным не хватало, мы фактически голодали (чашка каши и кусок хлеба). Медицинская помощь больным пленным не оказывалась, санитарно-гигиенические условия для нашего содержания фактически отсутствовали, вокруг была грязь и полная антисанитария, хотя мы собственными силами старались как-то улучшить бытовые условия. Боевики редко заходили в наше помещение, так как боялись инфекции...».

17. Василий К. (гражданский, в заложниках пребывал 17 суток)

«...Первые 4 суток плена нам вообще не давали еды и воды, справлять природную нужду не разрешали. Потом начали кормить, но порции были мизерные, пленным фактически морили голодом. Это был ужас, я не хочу больше вспоминать те страшные дни...».

18-21. Василий К. и Геннадий М. (военнослужащие Национальной гвардии Украины, в плену пребывали 125 суток), Александр К. и Руслан К. (военнослужащие Национальной гвардии Украины, в плену пребывали 70 суток)

«...Питание пленным было неудовлетворительным – кормили раз в сутки по 100 гр. жидкости, похожей на суп (часто это были отходы от еды боевиков). В туалет также водили только 1 раз в сутки, время посещения 1 мин., раненые украинские бойцы оставались без медицинской помощи почти все время плена, в камере изолятора площадью 5-6 м² (рассчитана на 5 людей) удерживалось более 30-35 украинских пленным...».

22. Александр Л. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 125 суток)

«...Сначала вместе с другими пленными был заключен в изолятор временного удержания на территории бывшего райотдела милиции в г. Снежное, потом был переведен в автомобильных боксы. Условия были просто ужасны, нас почти не кормили, воду давали только после наших многочисленных просьб, но не всегда. Командовали охраной украинских пленным военнослужащие ВС РФ...».

<p>23. Игорь П. (гражданский, в заложниках пребывал 51 сутки)</p> <p>«...Удерживался в подвале телецентра. В этом помещении отсутствовали минимально необходимые для человека условия для длительного там пребывания – спали на полу, вокруг грязь, у душ ни единого раза не выводили, питьевой воды вообще не было».</p>
<p>24. Денис С. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 28 суток)</p> <p>«...Санитарные условия содержания были неудовлетворительными, грязь, сосредоточение пленных, отсутствовала медицинская помощь, совсем скудное питание. Удерживали в каком-то подвале, который вообще был не пригоден для пребывания там людей. Был свидетелем, как к пленным приехали представители какой-то международной организации. Один из них даже разговаривал с нами, но боевики-охранники заранее предупредили, что в случае каких-либо жалоб всех пленных расстреляют. Все это делало невозможным рассказать правду про пытки и нечеловеческие условия содержания...».</p>
<p>25. Антон У. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 4 суток)</p> <p>«...Содержали пленных в подвале (предположительно, раньше это была какая-то спортшкола). В помещении, которое может вместить максимум 10-12 человек, находилось 56 пленных украинских бойцов. Санитарные условия полностью отсутствовали, кормили очень скудно, медицинская помощь раненым предоставлялась избирательно по усмотрению самих боевиков. К нам приезжали представители ОБСЕ (разговаривали на русском языке), но контакт с пленными происходил под полным контролем со стороны боевиков. К сожалению, никакой помощи мы от них не дождались, условия плена не стали лучше, хотя они должны были сами понять в каком ужасе содержаться украинские пленные...».</p>
<p>Черновицкая область</p>
<p>26. Ярослав Г. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 15 суток)</p> <p>«...В плен попал во время защиты нового терминала Донецкого аэропорта. Пленных сразу жестоко побили и отвезли в подвал (архивная комната) здания бывшего Управления СБУ в Донецкой области. Условия содержания были совсем плохими, спали на полках без матрацев и белья, туалета не было, все природные потребности справляли в пластиковые бутылки (находились рядом)...».</p>
<p>Запорожская область</p>
<p>27-28. Евгений Г. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 52 суток) и Виталий Г. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 51 сутки)</p> <p>«...В плену содержался в автомобильных боксах на территории бывшего горотдела милиции в г. Снежном Донецкой области (российские</p>

военнослужащие передали боевикам ДНР через сутки после пленения). Всех пленных боевики принудительно привлекли к работе по разборке завалов в городе и разгрузке боеприпасов, которые поступали к террористам из РФ. Работали как днем, так и ночью. Тех из нас, кто высказывал малейшие признаки недовольства, жестоко били...».

Хмельницкая область

29. Андрей К. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 120 суток)

«...В плену я и мои боевые побратимы удерживались у г. Донецк в здании бывшего Управления СБУ. Через два месяца меня и еще 70 пленных вывезли в подвал в г. Иловайск. Условия в двух местах были совсем плохие, места личной гигиены отсутствовали, очень плохое питание (1 раз в сутки, чашка испорченной каши), не было мест для отдыха, спали на полу без кроватей и матрацев. Я и некоторые другие пленные нуждались в медицинской помощи (были раненые или заболели из-за нечеловеческих условий содержания), но нам ее никто не оказывал, несмотря на просьбы пленных».

30. Эдуард К. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 5 суток)

«...В плену я удерживался в подвале бывшей Академии внутренних войск у г. Донецк. Те времена вспоминаю с ужасом, условия нашего содержания не отвечали ни одним санитарным нормам. Кормили 1 раз в сутки, но часто бывали случаи, коли пленных оставляли вообще без еды. Спали на бетонном полу...».

Николаевска область

31. Александр П. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 5 суток)

«...В плену меня и других украинских бойцов удерживали в подвале здания на территории Луганского зоопарка (неоднократно слышали рев медведя и льва рядом). пленных поместили в двух помещениях: в первом площадью до 20 м² находилось 35 человек, в другом 50 пленных на 30 м². Спали на полу (кроватей и матрацев вообще не было). Плен был постоянной чередой издевательства и пыток...».

Херсонская область

32. Александр Б. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 70 суток)

«...В плену удерживался у г. Снежное на территории бывшего горотдела милиции. В камере, которая была рассчитана на 5 человек, боевики ДНР удерживали 25 украинских пленных. Потом нас перевели в автомобильный бокс, но и там отсутствовали какие-либо условия: спали на бетонном полу, крыша протекала, поэтому во время дождя часто спали в воде. У пленных не

были самых элементарных санитарно-гигиенических условий, в душ (1 раз на месяц) водили только тех, кто принудительно работал на шахте "Зоря" (разборка оборудования на металлолом). Кормили дважды в день, но порции (кружка каши и полкуска хлеба) не хватало, пленные голодали, хотя это была т.наз. «усиленная порция» для тех из нас, кто работал...».

Донецкая область

33. Виктор Д. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 119 суток)

«...Меня и других побратимов отвезли на территорию бывшего Управления СБУ в Донецкой области. Сразу у всех пленных забрали военную одежду, вместо неё выдали какие-то лохмотья. Подвал был переполнен пленными, места совсем не хватало, на прогулки ни одного раза не выводили, квалифицированной медицинской помощи не оказывали. Кормили кашей, в которую боевики специально добавляли стекло, мелкие камни...».

34. Алексей Д. (гражданский, в заложниках пребывал 33 суток)

«...В плену меня держали в г. Горловка в подвале бывшего городского отдела МВД, которое уже было захвачено террористами. В подвале была полнейшая антисанитария, природные потребности вынужден был справлять в пластиковую бутылку. Несмотря на мое ранение во время захвата, квалифицированная медицинская помощь мне не оказывалась, первые дни плена боевики нас даже не кормили...».

35. Владимир В. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 11 суток)

«...Был похищен террористами ДНР во время получения посылки на почте (весна 2014 года), содержался в подвале какого-то административного здания. Вся моя вина состояла в том, что я был военнослужащим ВС Украины и, по мнению террористов, мог предоставить им информация военного характера. За 11 дней плена кормили меня всего 3 раза, в подвале никаких самых элементарных условий для содержания людей не было (отсутствовали кровати, стулья, столы, туалет)...».

36. Сергей Л. (волонтер, в заложниках пребывал 154 суток)

«...Меня задержали неизвестные люди с георгиевскими ленточками, которые заявили, что я буду сидеть в "яме" до конца войны. Содержался в подвальном помещении бывшего УСБУ в Донецкой области. Условия были просто ужасные. В камере 4 м² находились 10 заложников, нужду справляли в пластиковую бутылку в углу. В камере вместе со мною находились женщины, люди с огнестрельными ранениями, которым никакой медпомощи не оказывалось. Кормили хлебом и водой, еду выдавали через окошко в железной двери. Всего в подвале было около 9 камер, где находились только гражданские лица. Пленные украинские бойцы содержались отдельно. Боевики ДНР периодически избивали заложников. Так, вследствие избиения

начальником "Избушки" (так называли здание УСБУ в Донецкой области сами боевики) с позывным "Шахтер" умер один из заложников...».

37. Сергей П. (гражданский, в заложниках пребывал 19 суток)

«...Боевики ДНР удерживали меня в разных местах: в подвалах развлекательного комплекса "Царская охота" и бывшей Донецкой областной Госавтоинспекции, кроме того ночью вывезли и бросили связанным в окоп в районе г. Авдеевка, где я пролежал несколько дней. Все эти места никоим образом не были приспособлены и не имели элементарных санитарных условий для нахождения там заложников или плененных. Питание не отвечало общепринятым человеческим нормам – 1 раз в день какие-то объедки...».

Днепропетровская область

38-39. Сергей Б. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 125 суток), Константин Д. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 23 суток)

«...Содержали пленных в помещении архива бывшего здания Донецкого УСБУ. На протяжении почти 4-х месяцев лечение раненых не проводилось, элементарную медицинскую помощь оказал наш военный медик с числа плененных. Только в декабре 2014 года на пленных были заведены медицинские карточки и произведен формальный медосмотр. Кормили 2 раза в сутки заваренной крупой (приблизительно 150 г) и один кусок хлеба. Первый душ я принял через три месяца содержания в плену. В архиве пленные спали на голых металлических 5-ярусных стеллажах...».

40. Игорь К. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 4 суток)

«...В плен попал во время боевых действий под городом Дебальцево Донецкой области. Хотя было объявлено двухстороннее перемирие, однако террористы не выполняли его. Содержали нас в одном из помещений бывшего детского Дома творчества в г. Луганске. Все пленные (43 украинских бойца) были заперты в комнате 4 на 6 метров, из мебели – один письменный стол, на котором стояла 20-литровая пластиковая емкость с питьевой водой. Спали на полу, мыться нам не давали, умывались из кружки. Кормили так, чтобы просто не сдохли с голода. Лечение наших раненных не проводилось, мы своими силами старались хоть как-то облегчить их участь...».

41. Александр М. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 378 суток)

«...Первые три месяца меня держали в каком-то подвале "российских казаков", медицинскую помощь не оказывали, на улицу для прогулок не выводили. Потом перевели в помещение архива бывшего УСБУ в Донецкой области, но там условия содержания были еще хуже...».

42. Руслан М. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 9 суток)

«...В плену, куда я попал во время боев с подразделениями ВС РФ возле г. Дебальцево, нас удерживали на территории Луганского зоопарка. Никаких

<p>необходимых условий для жизни не было (не было туалета, кроватей, стульев). Кормили хлебом и водой, охраняли нас российские наемники из казачьего НВФ, которые систематически применяли физическое избиение к пленным украинским военнослужащим...».</p>
<p>43. Владимир М. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 5 суток)</p> <p>«...Содержался в так называемой "комендатуре ЛНР" в г. Луганске, пленных (около 100 человек) разделили на две группы и посадили в подвальные помещения (размером 6 на 6 метров). Никаких, даже самых элементарных условий, для содержания людей в подвале не было. Спали на полу по очереди (не хватало места), там же ходили в туалет (пластиковые бутылки), кормили нас через день какими-то отбросами...».</p>
<p>44-45. Василий М. и Владислав М. (военнослужащие ВСУ, в плену пребывали 21 сутки)</p> <p>«...В течении первых восьми дней удерживали возле г. Старобешево в "яме". Практически не кормили, природные потребности вынужден был справлять там же. Потом перевезли в помещение бывшего УСБУ в Донецкой области (комната архива), но условия содержания там были не намного лучше...».</p>
<p>46. Александр П. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 37 суток)</p> <p>«...Меня удерживали в подвале, элементарных условий для продолжительного проживания там человека не было, кормить часто "забывали", поскольку боевики из числа охранников часто пьянствовали. Но в такие дни они всегда "помнили" побить меня...».</p>
<p>47. Сергей С. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 15 суток)</p> <p>«...Меня и еще 9 пленных содержали в подвале какого-то здания в г. Донецк. Несмотря на тяжелое ранение (простреленные в плену ноги) никакого лечения я не получал. Наоборот, боевики постоянно запугивали – обещали "добить, чтобы не мучился"...».</p>
<p>48. Виталий Ф. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 120 суток)</p> <p>«...В плену первые 1,5 месяца держали в подвале какого-то здания в г. Донецк, потом перевезли в подвал в г. Иловайск. Спали на ящиках из-под боеприпасов, одеял не было вообще. Пленных морили голодом, поскольку кормили супом с примесью дизельного топлива и куском хлеба на сутки. В Иловайске пленных заставляли собирать тела погибших военнослужащих ВСУ на минном поле...».</p>
<p>Сумская область</p>
<p>49. Владимир Г. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 20 суток)</p> <p>«...Удерживали в г. Снежное Донецкой области (бывший изолятор милиции). Вместе со мной там было более 300 заложников и пленных. Никакого права на юридическую защиту не предоставлялось, боевики определили наш статус как</p>

"укропы". Условия содержания были суровыми: большинство людей держали на улице, раненные находились в камерах, но их лечение не проводилось (первую медицинскую помощь оказывали пленные украинские медики). Кормили, как рабов, – один раз в день порцией каши и куском хлеба. Постоянно заставляли работать: разминирование территории (выкапывали мины в районе Савур-могилы), обустривали боевые позиции боевиков (рытье окопов, строительство блиндажей и др.)...».

50. Артем Г. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 32 суток)

«...В плен попал во время варварского подрыва боевиками ДНР остатков здания нового терминала Донецкого аэропорта, среди украинских защитников которого был я. В плену удерживали в подвале бывшего Донецкого СБУ. Спали на бетонном полу, кормили "чтобы не подохли" (несколько ложек каши и кусок хлеба), питьевой воды пленным не хватало. Над нашими ранеными просто издевались, боевики с удовольствием наблюдали за их страданиями...».

51. Руслан З. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 10 суток)

«...Удерживали меня и других пленных в бывшей комнате для хранения оружия на территории одной из воинских частей в г. Донецк. В этом помещении размером 4 на 4 метра содержали до 30 человек. В принудительном порядке пленные разбирали завалы домов, которые пострадали от артиллерийских обстрелов, собирали боекомплекты из разбитой военной техники ВСУ, все это делалось с большим риском для жизни без специального снаряжения (везде были неразорванные снаряды и мины)...».

52. Максим К. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 32 суток)

«...В плен попал после ожесточенных боев в Донецком аэропорту, когда боевики НВФ "Спарта" варварски подорвали остатки нового терминала. Несмотря на полученное тяжелое ранение, был заключен в подвал здания бывшего УСБУ в Донецкой области, где необходимую врачебную помощь мне не предоставляли. Более того, тяжелое ранение не останавливало боевиков от издевательств и психологического давления...».

53. Евгений М. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 4 суток)

«...В плен попал, защищая от террористов г. Дебальцево Донецкой области. Содержали нас в г. Луганск в подвале какого-то административного здания (по 50 пленных в комнате). Это помещение совсем не было приспособлено для проживания в нем людей. Спали на полу, который частично был застелен матрацами. Питание производилось один раз в сутки – несколько сухарей и литр воды. Некоторые тяжелораненые украинские бойцы в следствие отсутствия врачебной помощи умерли в подвале...».

54. Вячеслав Т. (военнослужащий ГПСУ, в плену пребывал 123 суток)

«...В плену удерживался у г. Снежное Донецкой области в подвале бывшего городского отделения городского отделения милиции. Я и другие украинские военнопленные были лишены права на какую-либо юридическую защиту, а

также на необходимую медицинскую помощь раненым и больным. Держали в автомобильных боксах, которые ни в коей мере не были приспособлены для нашего пребывания...».

Ровенская область

55. Игорь Л. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 4 суток)

«...В плену нас держали в складском помещении таможенного поста в г. Донецк Ростовской области РФ. Спали на бетонном полу, кормили всего дважды за четверо суток остатками еды от российских солдат...».

56. Петр Е. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 400 суток)

«...Содержали в помещении архива бывшего управления СБУ в Донецкой области. Питание тяжело было назвать едой, ибо в кашу боевики специально добавляли дизельное топливо, часто готовили из прогнивших продуктов. Спали как птицы на 5-ярусных стеллажах без матрацев и белья. Элементарных санитарных условий для удовлетворения природных человеческих потребностей не было...».

57. Леонид Р. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 31 сутки)

«...В плену содержался в подвале админстроения бывшего УСБУ в Донецкой области. Там была полная антисанитария, текла канализация. Кормили 1 раз в сутки, в основном запаренной пшеничной кашей. Еду выдавали на обычных картонках, без ложек и вилок. Спали на деревянных поддонах, которые используют для перевозки кирпича. Боевики никакой помощи раненым украинским бойцам не предоставляли. Это подручными средствами делал наш украинский пленный-медик Андрей Ю., который спас жизни многих бойцов...».

58. Александр С. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 43 суток)

«...Содержался в плену в подвале Луганской таможни. Пленные спали на полу, было очень холодно. Кормили нерегулярно, мы голодовали. Охранники из состава боевиков ЛНР постоянно издевались и били пленных...».

59. Александр Т. (военнослужащий ВСУ, в плену перебивал 191 сутки)

«...В плену содержался в подвале какого-то административного строения в г. Горловка Донецкой области. Санитарно-гигиенические условия были ужасными. Боевики-охранники не разрешали пленным ходить в туалет по несколько дней. Кормили едой, которая по своему внешнему виду и запаху была полностью непригодна для употребления. Надлежащей медицинской помощи мне никто не предоставлял, на раненых украинских пленных боевики не обращали никакого внимания...».

**СВИДЕТЕЛЬСТВА
УКРАИНСКИХ ГРАЖДАН, КОТОРЫЕ
БЫЛИ ЗАЛОЖНИКАМИ РОССИЙСКИХ ТЕРРОРИСТИЧЕСКИХ
ГРУППИРОВОК
НА ТЕРРИТОРИИ ОРДЛО,
ОТНОСИТЕЛЬНО ФИЗИЧЕСКОГО НАСИЛИЯ И ПЫТОК**

Винницкая область

1. Владимир Б. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 12 суток)

«...Пленных систематически допрашивали, при этом осуществляли физическое и психологическое давление, после избиения возвращали в подвал. Постоянно угрожали расстрелом, пугали...».

2. Дмитрий В. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 6 суток)

«...Пленных пытали и били. Мне лично боевики НВФ "Оплот" поломали нижнюю челюсть (специально ударили прикладом автомата), выбили правую ногу в коленном и тазобедренном суставах, разбили голову с теменной стороны...».

3. Дмитрий К. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 7 суток)

«...На допросах пленных жестоко били. Мне поломали несколько ребер во время избиения металлической арматурой, потом заставили отжиматься от пола, несмотря на то, что я имел тяжелое ранение в голову (попал осколок гранаты во время боевых действий за Донецкий аэропорт)...».

4. Владимир Л. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 129 суток)

«...Меня и других пленных регулярно били резиновыми кийками, особенно жестокими были охранники из числа бывших зэков. Систематически издевались, запугивали и угрожали убийством...».

5. Игорь Н. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 17 суток)

«...Над пленными постоянно издевались, выводили на допросы и били, стреляли в нас из травматического оружия. Меня лично несколько раз жестоко пытали боевики ДНР под кличками "Кент" та "Крутой". Российские наемники часто находились под наркотическим воздействием, в такие моменты совершали особенно агрессивные избиения пленных...».

6. Виктор П. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 119 суток)

«...Избиения пленных были обычным делом. В подвалы среди ночи забегали боевики (приблизительно 10 человек) и били всех без разбора. Также во время допроса каждого били ногами, прикладами оружия, резиновыми кийками по ногам, по спине и животу...».

<p>7. Александр П. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 21 сутки) «...Боевики ДНР морили голодом пленных...».</p>
<p>8. Михаил С. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 12 суток) «...К пленным систематически применяли меры физического давления (избивания). Пытали украинских бойцов боевики-охранники с кличками "Лес", "Майба", "Дорн", "Семёрка", "Сэм" и др. Некоторым пленным прострелили ноги, также нас принуждали съесть свои украинские военные шевроны...».</p>
<p>9. Михаил Ф. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 11 суток) «...Пытки применялись постоянно, пленных били и над ними издевались. Кроме этого, несколько украинских бойцов, с которыми я вместе содержался, были расстреляны террористами...».</p>
<p>10. Александр Ю. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 24 суток) «...Пленных били каждый день, лично мне поломали ребра, несколько пальцев рук, а также вогнали нож в ногу ниже колена. Иногда, когда у пленных не оставалось сил работать (принудительно вывозили на работы по разборке поломанных строений), боевики использовали электрошокер...».</p>
<p>Кировоградская область</p>
<p>11. Александр Д. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 77 суток) «...Пленных пытали путем избиения руками и ногами, прикладами автоматического оружия и деревянными палками. Среди боевиков-садистов был гражданин РФ с характерным позывным "Маньяк"...».</p>
<p>12. Виталий К. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 53 суток) «...По отношению к пленным боевики НВФ постоянно применяли физическую силу (пытки) и психологическое давление...».</p>
<p>13. Александр М. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 4 суток) «...Пытали меня "кадыровцы" – российские наемники с Кавказа. Били по голове гранатометом РПГ-25, наносили удары ногами по лицу и по почках. Угрожали, что знают, где живут мои родные в Украине и могут их убить. Они также непосредственно звонили на мобильный телефон жены и угрожали ей. У пленных садистски вырезали отдельные участки кожи, где были нанесены татуировки с национальной украинской символикой или патриотического содержания. Все это снимали на видео и выкладывали в Ютуб. Когда моя жена увидела, как издеваются надо мной и другими пленными, она тяжело заболела...».</p>
<p>14. Николай Н. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 44 суток) «...Били пленных ежедневно, как в подвале, где нас держали, так и во время допросов. Били палками, при этом принуждали держать руки поднятыми вверх.</p>

В результате пыток много пленных получили серьезные травмы (поломанные руки, ноги, ребра, пробитые головы, даже переломы позвоночника – Дмитрию К.). Пытали боевики с прозвищами "Адреналин", "Батон", "Молчун", "Пеликан" и другие...».

15. Андрей О. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 124 суток)

«...Пленных постоянно пытали. Допросы с избиванием продолжались по несколько часов, после которых парни по 2-3 недели лежали на полу и не могли ходить. Неоднократно нас выводили на расстрел, который имитировался...».

16. Ярослав П. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 148 суток)

«...Во время допросов пленным били руками и ногами. Так, после этого я сам лично пролежал 3 суток с сильными болями головы и грудной клетки. Особенно жестоко обращались с пленными из числа танкистов и артиллеристов...».

Херсонская область

17. Владимир Б. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 34 суток)

«...Пленным систематически наносили телесные повреждения. Постоянно психологически давили, пытались приобщить в ряды террористов...».

18. Андрей З. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 125 суток)

«...Меня неоднократно физически били и постоянно принуждали перейти в НВФ...».

19. Василий К. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 125 суток)

«...Физическое и психологическое давление было постоянным. Во время издевательств применяли стрелковое оружие, били в грудь. Среди палачей были граждане РФ из числа так званых кубанских казаков...».

20. Василий К. (гражданский, в заложниках пребывал 17 суток)

«...В плену нельзя было даже слова сказать без риска для жизни. Меня и других заложников систематически били кийками, трубами, подвешивали к потолку за шею, пытали электрическим током. Издевались над пленными преимущественно террористы из состава граждан РФ...».

21. Александр Л. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 125 суток)

«...Пытали пленных во время проведения допросов, делали это ужасно и садистски...».

22. Геннадий М. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 125 суток)

«...К пленным систематически применяли физические пытки, а также постоянно осуществляли психологическое давление. Особенно жестоко это

делали боевики, которые были в состоянии алкогольного или наркотического опьянения. Мы были там как рабы...».

23. Игорь П. (гражданский, в заложниках пребывал 52 суток)

«...Заложников и пленных ставили на колени, били по голове ногами, стреляли вблизи головы и ног, плевали в лицо. Постоянно угрожали пытками и смертью. Эти пытки и психологические издевательства осуществляли как боевики из числа местных жителей Донбасса, так и граждане РФ из числа наемников-террористов».

24. Тимофей С. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 125 суток)

«...Боевики ДНР систематически били пленных, как во время допросов, так и для личного удовольствия. Так, один раз меня и моего товарища Руслана К. просто вывели из подвала и жестоко побили трое боевиков, которые только вернулись из боевых позиций (побои совершали автоматами, в следствие чего мне выбили зубы). Над украинскими пленными часто издевались т.наз. "донские казаки", которые разговаривали с явным русским акцентом. Среди палачей могу вспомнить боевиков с прозвищами "Зомби", "Давид" та "Заяц"...».

25. Денис С. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 28 суток)

«...Пленных систематически били, у меня во время пыток отбили печеньку. Особенно жестоко казнили бойцов добровольческих батальонов, их фактически забивали до смерти...».

26. Антон У. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 4 суток)

«...При проведении допросов пленных украинских бойцов жестоко избивали».

Черновицкая область

27. Ярослав Г. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 15 суток)

«...Меня постоянно били – металлическими трубами, табуретками, оружием, ногами та руками. Моему товарищу Александру М. из Львовской области во время пыток с использованием утюга обпекли руки, а Артема Г. из г. Сумы принуждали застрелить другого военнопленного (за отказ это сделать боевики прикладом оружия поломали Артему руку). Игоря Б. из г. Киева за то, что он был пулеметчиком, железными трубами били до потери сознания, а дальше террорист по прозвищу "Моторола" вытянул пистолет и убил Игоря выстрелом в голову...».

Запорожская область

28. Евгений Г. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 52 суток)

«...В плен попал после боя с подразделением террористов ДНР (внезапно напали на наш блок-пост). Меня вывезли на территорию фермерского хозяйства, где бросили в подвал. Боевики жестоко избивали (как там, так и в других местах моего содержания – в г. Снежное и в г. Донецке), вследствие чего я получил травму позвоночника...».

29. Виталий Г. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 51 сутки)

«...Боевики постоянно применяли к пленным физическую силу. Кроме этого, был свидетелем, как одного из пленных после избиения приковали наручниками к сгоревшему автомобилю, запретив кормить и поить его. Предупредили, что любой из нас, кто даст воды или еды, окажется на месте этого пленного. Через 11 дней этот человек умер в страшных муках. Среди боевиков выделялись российские военнослужащие, которые не скрывали этого. Так, одним из командиров террористов был российский офицер с позывным "011"...».

Хмельницкая область

30. Сергей Б. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 239 суток)

«...На протяжении всего времени пребывания в плену меня постоянно били – руками, ногами, с применением деревянной биты, прикладами автоматов, резиновыми кийками, а во время моих допросов – всем, что попадало боевикам под руки...».

31. Андрей К. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, плену пребывал 125 суток)

«...С первого дня пребывания в плену меня и других украинских бойцов ежедневно пытали, боевики заходили в подвал и без слов били нас руками, ногами, прикладами автоматов и деревянными кийками. Особенно жестокие пытки осуществляли по отношению к украинским добровольцам. Меня били также представители вооруженных сил РФ, которые вели себя пренебрежительно не только по отношению к украинским пленным, но и по отношению к боевикам НВФ ДНР...».

32. Эдуард К. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 5 суток)

«...В плену меня систематически били по всем частям тела как руками и ногами, так и оружием. Пытали не только местные боевики, особенно жестокими были русские наемники из Чечни – так называемые "кадыровцы". Последние постоянно угрожали отрезать нам головы, хватали пленных и приставляли ножи к их шеям. Также совершали для запугивания выстрелы из стрелкового оружия возле ног пленных...».

Николаевская область

33. Владимир Д. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 133 суток)

«...Издательства и избиения происходили на протяжении всего периода плена. В течение первых двух недель били каждый день, потом – во время допросов или когда охранники-боевики сильно напивались водки. Вследствие побоев я остался без зубов...».

34. Андрей Е. (гражданский, в заложниках пребывал 17 суток)

«...Во время плена меня трижды водили на допрос к сотруднику т. наз. МГБ ДНР на прозвище "Зомби". Допрос всегда сопровождался избиением – били ногами, руками, резиновыми кийками...».

35. Александр П. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 5 суток)

«...Пытки начались с первых минут плена. Нас сразу жестоко избили прикладами стрелкового оружия. Кроме этого, во время обыска боевики нашли у меня листок бумаги с записью мобильного телефона знакомого, но террористы решили, что я корректировщик артиллерийского огня. Меня били ногами, оружием, кийками. После боевики начали снимать с пленных теплую одежду (бушлаты, шапки, обувь). Фактически мы остались голыми и должны были пешком идти под охраной к месту сбора всех пленных. Избиения происходили почти ежедневно, особенно сильно били во время допросов – на одного пленного одновременно набрасывались несколько боевиков, которые били кулаками в лицо и голову. Во время таких допросов я терял сознание...».

Херсонская область

36. Александр Б. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 70 суток)

«...Пленных заставляли работать – разбирали завалы строений, разгружали российские эшелоны с боеприпасами, резали оборудование шахт на металлолом, осуществляли захоронение погибших бойцов украинских ВС. Во время работ боевики систематически били пленных" за отсутствие инициативы". Так, я был свидетелем, как одному из пленных ударом приклада карабина СКС в лицо растрошили челюсть и выбили зубы. Подобные избиения пленных были нормой...».

Донецкая область

37. Виктор Д. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 125 суток)

«...Когда нас привезли в г. Донецк в подвал, то заставляли проходить через флаг Украины, который боевики положили на землю. Тех, кто отказывался это делать, били прикладами автоматов по голове, спине. Во время допросов пленных били, заставляли стоять на коленях. Постоянно запугивали расстрелом и нанесением тяжких телесных повреждений, угрожали ножом. Заставляли отжиматься от пола или приседать до потери сознания, после всего били резиновым кийком по спине...».

38. Алексей Д. (гражданский, в заложниках пребывал 33 суток)

«...Во время задержания боевики ДНР поранили меня из стрелкового оружия, но в больнице террористы не дали возможности врачам провести необходимую операцию и с отделения реанимации городской больницы сразу отвезли в подвал. Пленных систематически били, как военных, так и заложников из состава гражданских лиц. Вместе со мной в подвале держали еще 15 человек,

их жестоко побили за то, что они вроде бы распространяли проукраинские листовки. Но на самом деле эти люди разносили рекламную продукцию по частным домам г. Горловки...».

39. Владимир В. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 11 суток)

«...Били неоднократно железным прутком по туловищу, рукам и ногам (получил перелом лучевой кости, левой ноги и многочисленные гематомы, кровоподтеки). Физические истязания применяли не только ко мне, но и к другим пленным военнослужащим украинской армии...».

40. Роман Г. (гражданский, в заложниках пребывал 6 дней)

«...Пленных украинских бойцов и заложников из состава гражданских лиц постоянно били...».

41. Сергей Л. (волонтер, в заложниках пребывал 154 суток)

«...Меня неоднократно избивали представители так называемой ДНР: разбили голову, ножом проткнули щеку, сломали 5 пальцев на двух руках, а также несколько ребер. Вследствие отсутствия медицинской помощи в плену, рана на моей голове загноилась, а пальцы до сих пор полностью не сгибаются. Также меня привязывали к деревянному кресту и бросали в озеро, потом вытаскивали подышать воздухом и снова топили. Боевики ДНР подсаживали к нам "псевдозаложников" из состава своих людей, мы знали это и боялись говорить между собой даже в камере...».

42. Алексей П. (сотрудник МВД Украины, в плену пребывал 2 дня)

«...Был задержан на блок-посту так называемой ДНР неизвестными лицами в масках и военной форме с автоматами. Боевики избили и отвезли меня в багажнике моего авто в г. Горловку, где бросили в подвал здания бывшего УБОП. Допрос производил Безлер по прозвищу "Бес", позже допрашивали представители так называемой "КГБ ДНР". Во время допросов меня жестоко избили (остались гематомы). Как выяснилось, вся моя вина состояла только в том, что я был сотрудником МВД...».

43. Сергей П. (гражданский, в заложниках пребывал 19 суток)

«...После незаконного задержания меня систематически избивали (прикладами автоматов, руками и ногами), причем руки у меня были связаны. Избивали каждый день на протяжении всего периода моего нахождения в заложниках, сломали три ребра с правой стороны. При перевозке из одного места незаконного заключения в другое меня засунули в багажник автомобиля "Деу-ланос". Так как там находились запасные колеса для машины и я физически не помещался, боевики ДНР били прикладами автомата по голове, животу, ногам, пытаюсь "утрамбовать" меня в багажник. Кроме меня, боевики жестоко избивали и других заложников – Владимира К. и Антона Т...».

Днепропетровская область

44. Олег Б. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 15 суток)

«...В плену нас периодически избивали. На моих глазах боевики расстреляли несколько пленных офицеров и солдат украинских Вооруженных сил из числа моих сослуживцев – старшего лейтенанта Андрея К., военнослужащих Романа С., Альберта С., Сергея С. Один из боевиков во время допроса просто прострелил мне из автомата левую ногу в районе бедра».

45. Сергей Б. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 125 суток)

«...Во время транспортирования в Донецк после нашего захвата в плен на каждом блок-посту т.наз. ДНР в автобус заходили боевики и совершали массовое избиение пленных. Пленных били каждый день ногами, оружием, резиновыми кийками. Особенно жестоко обходились с украинскими артиллеристами...».

46. Константин Д. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 23 суток)

«...Пытки происходили каждый день. Боевики заводили в помещение 2-3 пленных, где их окружали террористы. Боевики включали на компьютере видеозаписи разрушенных городов Донецкой области и начинали жестоко бить пленных. Садистские пытки совершали террористы по кличкам "Рулёт" та "Варвар", самые тяжелые пытки происходили над украинскими артиллеристами...».

47. Юрий Л. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 272 суток)

«...Перед захватом в плен я был тяжело ранен (контузия, многочисленные осколковые ранения головы, ног, рук, туловища), но несмотря на это, боевики жестоко систематически били меня. Были поломаны четыре ребра, сотрясение головного мозга, поломали нос...».

48. Александр М. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 12 суток)

«...Били каждый день ногами, руками, кийками, оружием, специальным батоном. Избиения совершали без причин, ради удовольствия боевиков. На моих глазах российские "казаки" добились раненых украинских пленных. Наиболее жестокими были боевики по кличкам "Боцман", "Милиционер", "Щука" и "Тесак" – российские наемники "Музыкант", "Давид", "Зайцев". Также был свидетелем, как боевики вырезали на спине украинскому пленному Оресту П. нацистскую свастику...».

49. Дмитрий М. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 120 суток)

«...В плену меня неоднократно жестоко били боевики ДНР в масках, нанесли раны на голове, сильно побили левую руку...».

<p>50. Владимир М. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 5 суток) «...Меня жестоко избили уже после взятия в плен, били в область головы и в живот, сильно разбили глаз, остались многочисленные гематомы на теле...».</p>
<p>51. Василий М. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 21 сутки) «...Били каждый день, иногда – дважды в сутки. В результате избиения в плену у меня выбили зубы, сломали 7 ребер...».</p>
<p>52. Владимир П. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 133 суток) «...В плену ко мне применяли как методы физического воздействия (неоднократное избиение), так и психологического давления (угрозы убийства, дважды имитировали расстрел)...».</p>
<p>53. Александр П. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 37 суток) «...Пленных не только систематически били, но и пытали. Один раз меня вывели во двор, боевик по прозвищу "Батя" (наемник из РФ) первым выстрелом из автомата имитировал мой расстрел (сделал выстрел возле уха в стену), другим выстрелом попал мне в левую ногу (перебил бедренную кость)...».</p>
<p>54. Сергей С. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 15 суток) «...В плен попал после нападения пророссийских террористов на наш блок-пост. Бой продолжался около 3 часов, но из-за численного превосходства и наличия у боевиков танков нас захватили в плен. Рассверепелые из-за своих потерь боевики сразу расстреляли 3-х невооруженных украинских пленных, мне лично прострелили ноги – правую голень и левое бедро (стреляла девушка-боевик, приблизительно 25 лет). В плену квалифицированного лечения своих ранений я не получал, мне лишь зашили раны (в дальнейшем весь плен держали в подвале, где раны загноились). После возвращения из плена я продолжительное время лечился, в том числе за рубежом, но полностью функции опорно-двигательного аппарата не восстановил...».</p>
<p>55. Виталий Ф. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 120 суток) «...Пленных систематически били ногами, оружием, дубинками. В результате пыток мне поломали челюсть, также стреляли в меня с травматического оружия. Кроме этого, нас морили голодом, за время плена я потерял 16 кг веса».</p>
<p>56. Александр Ш. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 144 суток) «...Меня и других пленных систематически били бейсбольной битой и пытали электрическим током, перед этим связав руки и ноги...».</p>
<p>Сумская область</p>
<p>57. Владимир Г. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 20 суток) «...Пленных постоянно били. Каждый вечер нас по очереди водили на так называемую "экскурсию" – боевики отрабатывали на пленных приемы рукопашного боя (удары в голову, корпус, по ногам). Кроме этого, каждый допрос сопровождался избиением...».</p>

58. Артем Г. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 32 суток)

«...Избиения пленных были удовольствием для боевиков. Били по очереди каждого в подвале, потом по одному заставляли сесть на стул, а кто-то из боевиков наносил удар лопатой по спине, вследствие чего пленным ломали ребра, и они теряли сознание. После того, как лопата сломалась, нас начали бить металлической трубой, при этом выкрикивали: "Ты же киборг, терпи!". Также был свидетелем, как пленных пытали утюгом. Кроме этого, некоторые боевики специально заводили в подвал к пленным своих подруг, которые наносили украинским бойцам удары в пах. Одного из пленных забили до смерти за то, что в кармане у него нашли флажок красно-черного цвета. Руководила пытками личность по кличке "Москва"...».

59. Вячеслав Т. (военнослужащий ГПСУ, в плену пребывал 123 суток)

«...В плену ко мне и другим пленным неоднократно применялись методы физического воздействия. Избиения совершались ради личного удовольствия боевиков. Садистски пытали бойцов добровольческих батальонов. Был свидетелем, как в пытках принимала участие особа, которая называла себя священником УПЦ МП (прибыл вместе с наемниками из РФ – "донскими казаками"). Этот "батюшка" лично ударом креста разбил голову одному из украинских пленных...».

Ровенская область

60. Игорь Л. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 4 суток)

«...После захвата нас в плен и вывоза на территорию РФ российские военнослужащие из состава лиц чеченской национальности жестоко побили меня и других пленных – били прикладами автоматов по голове и ножами резали по шее, имитируя отрезание головы. Вследствие российских пыток я стал инвалидом 2-ой группы. Также во время допросов, когда мои ответы на вопросы не устраивали сотрудника ФСБ РФ, по его указанию в помещение заходили неизвестные личности в черной форме и балаклавах и садистски били...».

61. Петр Е. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 400 суток)

«...Меня систематически били как на допросах, так и ради личного удовольствия боевиков. Вследствие пыток я получил закрытую черепно-мозговую травму, был сломан нос и остались многочисленные гематомы на теле...».

**62-63. Юрий И. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 31 сутки)
Александр М. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 23 суток)**

«...Нас неединожды пытали и били. В плену были свидетелями, когда боевики совершали групповой расстрел украинских военнопленных...».

64. Леонид Р. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 31 сутки)

«...Во время пребывания в плену нас постоянно били резиновыми кийками, ногами и кулаками. Били без какой-либо причины, когда им вздумается, особенно жестокие избиения осуществлялись, когда охранники находились в состоянии алкогольного или наркотического опьянения. Самыми жестокими были боевики, которые только вернулись с "окопов". Среди боевиков-садистов я помню начальника смены охраны с позывным "Адреналин" и охранников с кличками "Бурый", "Скиф", "Варвар", "Рулет", "Дед"...».

65. Александр С. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 43 суток)

«...Меня и других пленных били по голове прикладами автоматов, ногами и кулаками. Избиения были постоянными. Мне известно, что одному из украинских военнослужащих отрезали кисть руки за то, что на ней была татуировка Малого герба Украины (тризуба)...».

66. Александр Т. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 191 сутки)

«...Во время допроса мои руки и ноги обматывали клейкой лентой, потом начиналось избиение и пытки электрическим током. Избиения были систематическими, били прикладом автомата, ногами, резиновыми кийками. Особенно жестокие пытки проводили террористы по кличкам "Виртуоз" и "Тайсон" (имеет татуировку на правой и левой руках). На спине Ореста П., который также находился в плену, боевики вырезали нацистскую свастику...».

СВИДЕТЕЛЬСТВА

УКРАИНСКИХ ГРАЖДАН, КОТОРЫЕ БЫЛИ ЗАЛОЖНИКАМИ РОССИЙСКИХ ТЕРРОРИСТИЧЕСКИХ ГРУППИРОВОК НА ТЕРРИТОРИИ ОРДЛО, ОТНОСИТЕЛЬНО МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГИЧЕСКОГО ИЗДЕВАТЕЛЬСТВА

Винницкая область

1. Дмитрий В. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 6 суток)

«...Постоянно унижали и запугивали. Один из боевиков (бывший сотрудник УСБУ в Донецкой области по кличке "Варяг") лично трижды выводил меня и других пленных на расстрел, при этом ставил возле стены и стрелял из автомата над головой. Вследствие пыток в плену я потерял 50% трудоспособности...».

2. Вадим Г. (сотрудник МВД, в плену пребывал 80 суток)

«...Боевики по очереди применяли побои и психологическое давление на пленных, в том числе разнообразные угрозы...».

3. Дмитрий К. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 7 суток)

«...На пленных психологически давили, запугивали, вынуждали перейти на сторону террористов...».

4. Михаил К. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 16 суток)

«...Боевики НВФ постоянно запугивали расстрелом, битьем, угрозами пытками, а также активно использовали пророссийскую пропаганду: "Скоро придем в Киев, всех укропов там "замочим"...».

5-8. Владимир Л. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 129 суток), Игорь Н. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 17 суток), Олег О. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 32 суток) и Виктор П. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 119 суток)

«...Со стороны террористов на пленных постоянно оказывали психологическое давление (унижали честь, обижали, угрожали убийством, запугивали). Мы знали, что в любой момент террористы могут нас убить просто ради своего удовольствия или же под воздействием наркотического или алкогольного опьянения...».

9. Александр П. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 21 сутки)

«...Пленным постоянно угрожали и запугивали. Боевики шантажировали, что имеют все сведения о близких и родных заложников на территории, которую контролирует Украина: «а наши люди там есть, поэтому достанем вас и там...».

10. Михаил С. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 12 суток)

«...По отношению к пленным оказывали постоянное морально-психологическое давление. Нас запугивали, угрожали расстрелом, унижали, называли "фашистами, которые пришли воевать на чужую землю". Но чувствовалось, что угрожали боевики из-за страха за собственную жизнь, поскольку знают, что им обязательно придется отвечать за собственные преступления против человечества...».

11. Михаил Ф. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 11 суток)

«...По отношению ко мне российские военнослужащие и боевики ДНР систематически применяли физическое битье и разнообразные формы психологического давления, а именно: запугивание, угрозы физической расправы, унижения чести и достоинства человека. Россияне ненавидели не только украинских пленным, но и открыто издевались над донецкими сепаратистами: «Нам есть куда возвращаться, нас Россия ждёт, а вы-то куда, как крысы, побежите? В России своих алкашей и наркоманов хватает...».

12. Александр Ю. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 24 суток)

«...Постоянно запугивали, принуждали переходить на сторону террористов. В тоже время российские военнослужащие говорили, что во время боевых действий из ВСУ они потеряли многих своих солдат и офицеров, но мы, украинские бойцы, в отличие от луганских и донецких сепаратистов, не прячемся за чужие спины, «украинские солдаты умеют достойно воевать и достойно умирать...»

Кировоградская область

13-17. Александр Д. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 77 суток), Олег К. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 53 суток), Виталий К. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 53 суток), Николай Н. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 44 суток) и Ярослав П. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 148 суток)

«...Было постоянное психологическое давление, запугивали, используя оружие, пленным жестоко избивали...».

18. Андрей О. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 124 суток)

«...На пленным оказывали постоянное психологическое давление, пугали расстрелом. Вынуждали добровольно идти впереди террористов ДНР на штурм Донецкого аэропорта ("живым щитом"), в случае отказа обещали убить. Жаловались, что их «донецкие» бойцы массово отказываются атаковать аэропорт, поэтому российские военные за спиной боевиков установили «заградительные отряды», которые стреляют в спину наиболее трусливым сепаратистам...».

Херсонская область

19. Евгений Г. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 70 суток)

«...Пленных пытались заставить вступить в ряды российских террористов, для этого постоянно запугивали и угрожали, в том числе и моей семье. В случае моего согласия обещали платить в три раза больше, чем боевикам ДНР-ЛНР, поскольку последние «умеют только пьянствовать за спинами россиян, и всю грязную работу за идеалы «Новороссии» приходится выполнять чеченам, бурятам и калмыкам...».

20-21. Алексей К. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 182 суток), Василий К. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал, в плену был 125 суток)

«...Нас постоянно запугивали и унижали человеческое достоинство. Все пытки и издевательства были направлены на то, чтобы сломать нас, заставить стать такими же нелюдями, как российские сепаратисты. Боевики-охранники очень боялись, что их направят на передовые позиции для участия в боях с ВСУ («там же могут убить»). Мы знали, что руководители боевиков обещали охранникам не привлекать их к боевым действиям в случае, если вместо них в ряды террористов вступят пленные. Поэтому они всячески (через битые и уговоры) пытались убедить пленных переходить к НВФ...».

22-25. Виталий К., Руслан К. и Александр К. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 70 суток), Александр Л. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 125 суток)

«...Пленных систематически запугивали, угрожали убить. Это делали как боевики из числа местных жителей Донбасса, так и российские наемники. Например, среди тех, кто пытал украинцев, был гражданин РФ по имени Сергей, житель Забайкалья. Одновременно террористы очень боялись, что пленным станут известны любые ведомости, которые могут помочь идентифицировать личности боевиков. Они знают, что их рано или поздно будут судить за пытки и расстрелы заложников...».

26-27. Геннадий М. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену был 125 суток) и Андрей Н. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену был 81 сутки)

«...На пленных оказывали очень сильное психологическое давление как боевики, так и наемники с РФ (постоянная нецензурная брань, унижение, нарушение прав человека). Все это сопровождалось физическим избиением пленных и пытками – так одному из пленных отрезали часть уха. Некоторые из террористов боятся российских военнослужащих чеченской национальности...».

<p>28. Дмитрий П. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 5 суток)</p> <p>«...По отношению к пленным постоянно применяли методы психологического давления (угрозы физических пыток, запугивание расстрелом). Над украинскими бойцами издевались и местные боевики, военнослужащие ВС РФ, а также сброд т.наз. российских "донских казаков"».</p>
<p>29-30. Игорь П. (гражданский, заложником был 51 сутки) и Василий К. (гражданский, заложником был 17 суток)</p> <p>«...Каждый день над нами всячески издевались, требовали, чтобы наши родные собирали выкуп за освобождение нас из заложников...».</p>
<p>31-32. Тимофей С. и Антон Ц. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену был 125 суток)</p> <p>«...Систематически издевались, пытались с помощью морально-психологического давления заставить украинских бойцов предать Родину. Боевики, которые возвращались после боевых действий, сразу же начинали пьянствовать, после чего били пленных или проводили «воспитательные беседы», во время которых жаловались на то, что Донбасс России не нужен, а его жители всего лишь «пушечное мясо» для российских ВС...».</p>
<p>33. Денис С. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 28 суток)</p> <p>«...Издевались каждый день, пытались пытками и морально-психологическим давлением заставить украинских бойцов перейти на сторону врага к НВФ ДНР-ЛНР».</p>
<p>34. Антон У. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 4 суток)</p> <p>«...Постоянно оказывалось морально-психологическое давление...».</p>
<p>Черновицкая область</p>
<p>35. Ярослав Г. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 15 суток)</p> <p>«...Над пленными постоянно издевались, имитировали расстрел. Среди палачей были лица с криминальным прошлым, в том числе те, которые отбывали наказание за изнасилование детей (из таких лиц состояла одна смена боевиков-охранников)...».</p>
<p>Запорожская область</p>
<p>36-37. Евгений Г. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 52 суток) и Виталий Г. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену был 51 сутки)</p> <p>«...Пленных постоянно запугивали, угрожали убить. Несколько раз выводили во двор, где имитировали наш расстрел...»</p>

Хмельницкая область

38. Сергей Б. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 239 суток)

«...Оказывалось психологическое давление, угрожали не только мне, но и моим близким через социальные сети. Постоянно запугивали убийством. Боевики соревновались между собой, кто быстрее забудет пленного до потери сознания или кто из террористов придумает лучшую нецензурную брань на наш адрес...».

39. Андрей К. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 120 суток)

«...Каждый день над пленными всячески издевались, постоянно угрожали убийством, неоднократно выводили на "расстрел" для оказания психологического давления. В то же время боевики между собой обсуждали, что в случае возвращения Донбасса в Украину их будет судить Гаагский трибунал за пытки и издевательства, поэтому необходимо заблаговременно искать пути выезда в Россию. Жаловались, что российские пограничники не разрешают им въезд в РФ...».

40. Эдуард К. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену был 5 суток)

«...Оказывали психологическое давление каждый день, били, унижали нецензурной бранью...».

Николаевская область

41. Владимир Д. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 133 суток)

«...Меня и других пленных каждый день запугивали смертью, угрожали пытками, всячески унижали мое достоинство. Часто эти угрозы на самом деле превращались в жестокое избиение. Боевики часто заявляли, что пленных нужно расстрелять, поскольку после своего освобождения мы обязательно расскажем про пытки и издевательства. Больше всего российских террористов раздражало, что никто из украинских пленных не перешел на их сторону...».

42. Александр П. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 5 суток)

«...В плену я был свидетелем спора между боевиками: нас следует сразу же расстрелять или оставить в живых, пока за меня не заплатят денежный выкуп...».

Херсонская область

43. Александр Б. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену был 70 суток)

«...На пленных оказывали постоянное давление, заставляли перейти на сторону террористов. Систематически звучали угрозы расправы над нашими родными и близкими. В плену нас вывозили для сбора и захоронения останков

погибших во время боевых действий украинских бойцов. Когда мы находили тела убитых российских террористов (узнавали по шевронам «Новороссия», т.наз. «георгиевским» ленточкам и другой атрибутике), боевики приказывали нам также сбрасывать этих погибших в общую яму («им уже всё равно, тем более так воняют»)...».

Донецкая область

44. Виктор Д. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену был 119 суток)

«...В плену нас посещали российские журналисты, которые проводили видеосъёмку и задавали провокационные вопросы: "почему вы сюда приехали, зачем вы расстреливаете мирных жителей, почему вы не свергните хунту" и другие, при этом унижали нас и называли исключительно "бандеровцы, убийцы, скоты, каратели". Каждый день пленным угрожали убийством, производили холостые выстрелы из автомата или стреляли над головами пленных и заложников...».

45. Алексей Д. (гражданский, был заложником 33 суток)

«...Над заложниками и пленными постоянно издевались, угрожали убить. Надевали на голову мешок, затыкали рот, связывали руки и выводили во двор, где имитировался расстрел. Пленных и заложников ставили на колени и запугивали оружием либо подходили к нам и угрожали зарезать или вытянуть глаз столовой ложкой...».

46. Сергей Л. (волонтер, заложником был 154 суток)

«...Заложников постоянно запугивали, угрожали убить. Боевики неоднократно звонили моей маме и предлагали выпустить меня за выкуп. Теперь мне постоянно снятся сны о пережитом ужасе, снится, как меня избивают...».

Днепропетровская область

47. Олег Б. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 15 суток)

«...Нам постоянно угрожали, всячески обзывали, запретили разговаривать на украинском языке – все общение должно было вестись только на русском языке (при нарушении этого требования – били)...».

48. Сергей Б. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 125 суток)

«...Пленные были постоянным объектом для издевательств боевиков. Нас всячески запугивали, угрожали расстрелом, унижали. Специально выводили во двор (пленных офицеров ВСУ), где садили рядом с непривязанной служебной собакой (овчаркой), которую боевики специально натравливали на пленного. Кроме того, заставляли петь гимн бывшего СССР (есть видео в Ютубе)...».

<p>49. Константин Д. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 23 суток)</p> <p>«...Над пленными систематически издевались, унижали их честь и достоинство. Также их раздевали и ставили на колени, нацеливали оружие, одновременно снимали видео и фотографировали. У боевиков были целые альбомы с фотоснимками пыток пленных. Они хвастались, что пытки заложников террористами в Сирии или в Ираке есть «детским лепетом» в сравнении с издевательствами российских боевиков в Украине...».</p>
<p>50. Игорь К. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 4 суток)</p> <p>«...Пленных каждый день запугивали смертью. Боевики с оружием просто заходили к нам и пугали, что сегодня всех расстреляют. Кроме того, боевики НВФ "Восток" звонили на мобильные телефоны нашим женам и родителям, сообщали, что уже расстреляли нас...».</p>
<p>51. Юрий Л. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 272 суток)</p> <p>«...В плену несколько раз имитировали мой расстрел, постоянно угрожали смертью. Кроме того, меня и других пленных периодически возили в багажнике автомобиля по блокпостам террористов ЛНР (делало это лицо по имени Юрий), где боевики надо мной издевались, били, тушили окурки...».</p>
<p>52. Александр М. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 378 суток)</p> <p>«...Постоянно запугивали казнью, унижали. Угрожали, что обязательно найдут и накажут наших близких, поскольку на подконтрольной Украине территории у российских террористов "есть свои люди"».</p>
<p>53. Дмитрий М. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 120 суток)</p> <p>«...Постоянно запугивали и угрожали убийством, унижали достоинство...».</p>
<p>54-56. Руслан М. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 9 суток), Василий М. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 21 сутки) и Сергей С. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 15 суток)</p> <p>«...На пленных постоянно психологически давили, запугиванием, уговорами и методами физического давления заставляли перейти на сторону террористов...».</p>
<p>57. Виталий Ф. (военнослужащий Национальной гвардии Украины, в плену пребывал 120 суток)</p> <p>«...Морально-психологическое давление было постоянным. Пленным угрожали уничтожением за "нападение на ДНР". Кроме того, боевики требовали 30.000 гривен за мое освобождение из плена».</p>

58. Александр Ш. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 144 суток)

«...В плену ко мне одновременно с пытками постоянно применяли методы психологического воздействия – боевики т.наз ДНР угрожали убийством, что сопровождалось перезарядкой оружия и наведением его на меня. Один раз прозвучали настоящие выстрелы над моей головой. Также боевики за деньги разрешали некоторым местным жителям пытаться украинских пленников...».

Сумская область

59-61. Артем Г. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 32 суток), Владимир Г. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 20 суток) и Руслан З. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 10 суток)

«...На пленников постоянно оказывали давление, нас унижали и запугивали. В пленников стреляли из травматического оружия одновременно производя выстрелы из автоматов над головами людей. Также пленным отдавали приказы убивать друг друга, после отказа за это жестоко били. Кроме того, угрожали боевыми гранатами, расстрелом, специально выводили на улицу, для того чтобы местные жители бросали в нас камни и мусор. Как издевательство, пленников заставляли спать в собственных фекалиях. Больше всего психологически издевались боевики из НВФ "Оплот" и российские наемники из Кавказа. Последних сильно ненавидели местные боевики, поскольку российские кавказцы занимались мародерством, похищением гражданских лиц и изнасилованием женщин. В разговорах с пленными боевики ДНР жаловались на то, что россияне всегда остаются безнаказанными по команде высшего руководства ВС РФ...».

62. Максим К. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 32 суток)

«...Из-за отсутствия необходимой врачебной помощи часто в плену был без сознания. Но это не мешало из-за отсутствия необходимой медицинской помощи боевикам издеваться и психологически давить на меня...».

63. Вячеслав Т. (военнослужащий ГПСУ, в плену пребывал 123 суток)

«...Над пленными постоянно издевались, обижали нецензурной бранью, угрожали расстрелом. Заставляли работать на боевиков. Я и некоторые другие пленники убирали места проживания террористов из т.наз. подразделения НВФ "Спарта". Почти в каждой комнате боевиков на полу валялись шприцы от наркотических инъекций, находилось множество бутылок от алкоголя. Во время этих работ пленников били все боевики, кто желал "получить развлечение". Преимущественное большинство этого подразделения состояло из бывших заключенных за тяжкие преступления (убийства, изнасилования, похищения людей и др.)».

Ровенская область

64. Игорь Л. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 4 суток)

«...На пленных постоянно давили, заставляли вступать в ряды террористов или соглашаться на работу за высокое вознаграждение в качестве инструкторов боевиков. Также приставляли оружие к виску пленным, чтобы мы давали нужные ответы во время принудительного интервью для журналистов российских СМИ ("Россия 24" и "LifeNews"). При этом, во время видеосъемок военнослужащие ВС РФ находились позади журналистов и контролировали наши ответы...».

65. Петр Е. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 400 суток)

«...Пленных постоянно унижали, запугивали расстрелом, заставляли выполнять грязную работу (уборка туалетов, чистка канализации и др.), при этом били за "отсутствие инициативы"...».

66-67. Юрий И. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 31 сутки) и Александр М. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 23 суток)

«...На протяжении всего плена по отношению к нам применяли методы психологического издевательства и унижения человеческого достоинства. Под угрозой смерти принимали участие в "марше пленных", который был организован российскими террористами в г. Донецке 24 августа 2014 года. Украинских пленных, в том числе и тяжелораненых, провели по улицам под вооруженным конвоем боевиков ДНР с овчарками».

68. Леонид Р. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 31 сутки)

«...Избиение пленных каждый раз сопровождалось психологическим давлением. Нас заставляли перейти на сторону сепаратистов или работать в пользу российских спецслужб. Самой масштабной психологической пыткой был т.наз. "парад украинских военнопленных", который проводили боевики ДНР 24.08.2014 года в г. Донецк. Это было издевательством над человеческим достоинством пленных».

69-70. Александр С. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 43 сутки) и Александр Т. (военнослужащий ВСУ, в плену пребывал 191 сутки)

«...Пленных всячески унижали, запугивали. К нам обращались исключительно с оскорблениями, из которых самыми "пристойными" были "бандеровец", "фашист", "нацик", "укроп". Заставляли перейти на сторону террористов, морили голодом, всячески унижали их честь и достоинство. Ради собственного развлечения боевики выводили пленных улицу и предлагали местным жителям поиздеваться над нами. Также неоднократно нас вывозили в г. Донецк, где мы подметали улицы, косили траву, для "облагораживания" города перед различными праздниками. При этом били, чтобы пленные быстрее работали...».

